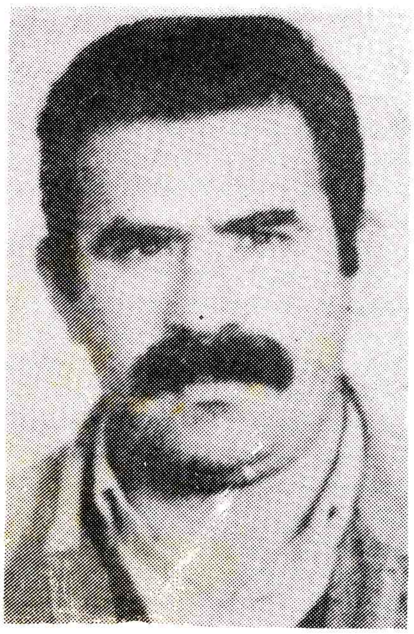
BERXWEDAN

BERXWEDAN JİYANE

Sayı: 9/Nisan 1985/ 1.50.-DM

ERNK KURULDU



PKK GENEL SEKRETERİ A. ÖCALAN :

"KUKC'NİN İLANI HALKIMIZIN TARİHİ DİRENİŞ KARARIDIR"

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin İlanıyla İlgili Olarak; Kürdistan Halkının Ulusal Önderi ve PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan Bir Konuşma Yaptı

Konuşmasının ilk bölümünde kurulan Cephenin anlamı ve önemine, dayandığı tarihsel siyasal temellere ve direnişe sahip çıkmanın anlamına değinen A. ÖCALAN şunları söyledi:

Bugün bir cephe ilanına gidiliyor. Halkımızın topyekün direnişinin ilanı olan bu durum, direnişin tek çıkar yol olduğunun bütün bir halk tarafından benimsendiğinin de açık bir ilanıdır. Bizi böyle bir direnmeye iten neden, her şeyden önce içinde yaşadığımız bu gerçekliktir. Halk olarak ne kadar zayıf, güçsüz ve olanaksızlıklar içerisinde olursak olalım ve yine düşman, ne kadar barbar, güçlü ve geniş olanaklara sahip olursa olsun bundan başka verebileceğimiz bir karar da yoktur. Çağdaş bir insan olarak yaşamak isteyen, yurtseverliğin en küçük bir kırıntısını taşıyan herkes direnişten başka bir konuma evet diyemez.

Devamı 10. sayfada

Okuyucuya

YENİ DÖNEMİ DAHA GÜÇLÜ KARŞILAYALIM!

21 Mart 1985 Newroz'unu Kürdistan halkı Ulusal Kurtuluş Cephesinin ilanı ile birlikte, yeni bir mücadele dönemine girerek karşılıyor. 15 Ağustos 1984'de HRK'nin kuruluşuyla birlikte sömürgeci egemenliğin karanlığını bir şafak vakti gibi delen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, daha da serpilip gelişirken, yeni yeni mevziler de kazanmaktadır. İleri doğru atılan her adım zafere biraz daha yaklaştırırken mücadelemizin gerçekliğinin dünya kamuoyu tarafından da kavranmasında önemli gelişmeleri ortaya çıkarmaktadır.

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin kazandığı her yeni atılım, halk tarihimizi ve geleceğimizi yakından etkilemekle birlikte, halkımızın girilmesi gereken doğrultuda emin adımlarla yürümesine de yol açmaktadır. Üzerinde bin bir türlü oyun oynanarak yok edilmeye çalışılan ve tarihinde kabul görmediği bir posa olarak orta yere bırakılmak istenen Kürt halkının kaderi de bu gelişmelerle değişirken, yok edilmenin önüne geçilmiş ve bir halkın yaşamının kurtarılması başarılmıştır..

Devamı 2. sayfada

ŞIRNAK'TA SÖMÜRGECİ KOLLUK KUVVETLERİNE KARŞI DÜZENLENEN SALDIRI BAŞARIYLA SONUÇLANDI!

4 Nisan günü Şırnak'ta bir grup HRK savaşçısının sömürgeci kolluk kuvvetlerine karşı düzenledikleri saldırı büyük bir başarıyla sonuçlandırılmış, sömürgecilerin karşı koyuşuna dahi fırsat vermeyecek şekilde, seri bir hızla yapılan saldırı sonucunda sömürgecilerden çok sayıda ölü ve yaralı olduğu, devrimci savaşçıların ise herhangi bir kayıp vermedikleri bildirilmiştir.

Sömürgeciler tarafından yapılan açıklamada her ne kadar 5 ölü 1 yaralı olduğu söylenmiş ise de bunun gerçek rakamdan çok uzak olduğu da gelen haberler arasındadır.

Henüz elimize detaylı ve resmi bilgilerin ulaşmadığı söz konusu saldırıda gerillalar, çok sayıda silah ve araç-gereci de kamulaştırmışlardır.

Elimize detaylı bilgi ulaştığında bunu en kısa sürede komuoyuna duyuracağımızı da belirtiriz.

Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi ve azgınlaşan sosyal-şovenizmin giderek artan saldırıları
(Yazısı syj: 16'da)

1985 Gençlik Yılında Kürdistan Gençliği
(Yazısı syf: 6'da)

Okuyucuya

YENİ DÖNEMİ DAHA GÜÇLÜ KARŞILAYALIM!

Baştarafı 1. sayfada

Daha 1970'lerin başında varlığı tartışılan ve bir çok çevrenin, hatta halkın kendisinin bile "bir daha dirilmek mümkün değildir" hükmünü verdiği bir ortamda yeniden yaşam umutları belirmiş topraklar çatlayarak ceset yeniden canlanmaya başlamıştır. 1970'lerin başları bu olumsuz gidişe dur denildiği ve bir grup aydının cesaretle öne atılarak, tarihin hükmü halkımız için inkâr olamaz gerçeğinden hareketle çorak ve kurumuş toprağa el atarak ilk tohumların serpilmeye başlandığı yıllardır.

Toprak tohumu rededebilirdi. Çünkü öyle bir duruma getirilmişti ki, o tohumları besleyecek su bile bırakılmamış, tüm özüyle boşaltılmaya çalışılmış.

Bazı yerlerde cılız da olsa yaşam emareleri görülüyor, ama bu da cesedi mezardan kaldırmaya yetmiyordu. O halde yapılması gereken ilk hayat suyunun da toprağa dökülmesidir.

İlk şehitlerimizin kanları, işte çorak toprakları canlandıran ve tohumu yeşerten sular oldular. Artık halk için yapılması gereken ilk şeyler yapılmış ve cesede canlılık kazandırılmıştır.

Bu tarihten itibaren Kürdistan'da gelişmeler daha değişik tezgahlarda işlenmeye başlandı. Yüzyılların egemenliğine karşı halk, uyanan bilinciyle hareket edip bağımsızlık ve özgürlük ağacını sularken önderleri etrafında da sımsıkı kenetlenmeye başladı. Gelişmelerin artık kendi boyutunu da aştığını gören sömürgeciler, bu duruma dur diyebilmenin yoğun uğraşı içine girdiler. 1977 Mayıs'ında Haki KARER'in "Beş parçacılar" denilen ajan örgüt eliyle katledilmesiyle ciddi olarak mücadelemize yönelmeye başlayan saldırı ve komplolar bugüne kadar çeşitli biçimlerde de olsa varlığını sürdürerek devam etmiştir. Ama tüm bu çabalar boşa çıkmış, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin gelişmesini engelleyememiştir.

PKK'nin 1978 Kasım'ında kuruluşu ardından mücadelemiz daha güçlü atılımlar kazanarak gelişmeye başlamış, halk kitleleri önderliğe kavuşmanın sevinci ile mücadele saflarına akın akın gelmeye başlamıştır. Kürdistan'ın bir çok ilinde yaşlı-genç binlerce Kürdistanlı PKK etrafında bağımsızlık bayrağı altında toplanmaya başladı. Bu gelişmeler yüzyılların köleliğinin kırılmasında ve halkımızın özgürleşmesinde, önemli bir atılımı ifade etmektedir. Sömürgeciliğe vurulan darbelerle, Kürdistan üzerindeki egemenliği parçalanırken, oluşturduğu işbirlikçi yapı da dağılmayla yüz yüze geldi. Kürdistan'ı eskisi gibi yönetemiyor, sarsılan yapısını koruyamıyordu.

Bunun sonucu olarak, Türk sömürgecileri kendi varlıklarını ayakta tutabilmek için, ellerinde tek gücü olarak kalan orduya başvurdular. 12 Eylül faşist darbesi esas olarak PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ezilmesini hedeflemişse de, üzerinden 5 yıla yakın bir zaman geçmesine rağmen başarılı olamadığı gibi, tersine daha ağır darbelerle karşılaşmıştır. '"Bitirdim, ezdim" dediği anda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi daha da güçlü karşısına çıktı. 15 Ağustos devrimci atılımı geri çekiliş yıllarında büyük bir zahmetle yürütülen çalışmaların ete kemiğe büründürülmesi doğrultusunda güçlü bir kaldıraç olurken, sarsılmaz gibi görünen Türk ordusuna da ağır bir darbe oldu.

Eruh ve Şemdinli eylemlerinin ardından Kürdistan'da geliştirilen bir dizi eylem, düşmanın kofluğunu sergilerken, devrimcilerin güçlülüğünü bir kez daha ortaya çıkardı. Kitlelerde ulusal kurtuluş mücadelesine katılım artarken, HRK saflarına çok sayıda savaşçı katılmaya başladı. Bu gelişmeler, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin temelini güçlendirirken, sömürgeciliğin daha da kahredilmesine yol açtı.

PKK önderliğinde HRK'nin yürüttüğü eylemler, öncü çekirdeğin güçlenmesini sağlarken, kitleselleşmenin de gelişmesine yol açtı. İşçiler, köylüler, gençler, kadınlar ve esnaflar safında binlerce yurtsever mücadele saflarına katılmaya ve görevler üstlenmeye başladı.

Bu durum geçmişte yaratılamayan, fakat 15 Ağustos devrimci atılımı ile güçlü bir temel kazanan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin yaratılması doğrultusunda önemli gelişmeleri ifade etmekteydi. 15 Ağustos'la başlayan ve giderek daha da güçlenen ulusal bağımsızlık yolundaki yürüyüş, cephe durağından da geçerek, hız almak zorundaydı. Binbir türlü eziyet, yoğun çaba, kan ve fedakârlık temelinde yoğrulan devrimci gelişmelerin, bu zorunlu duraktan geçmemesi; tüm bunların boşa gitmesi anlamına da gelmekteydi. Açık ki bu hiçbir biçimde kabul edilemezdi. Bunun tarihi sorumluluğunun ağır olduğu ve bundan hiçbir bahaneyle de kaçınılamayacağı bilince yerleşmiş bir olay durumundaydı. O halde yapılması gereken tarihi sorumluluğun bilinciyle hareket edilerek, atılması gereken adımlar atılmak zorundaydı.

Bu yönüyle yeni Newroz dönemine girerken, bu gerçeklerden hareketle mücadelenin ihtiyaç duyduğu adımlar atılmaya ve geliştirilmeye başlandı. Newroz 85 dönemi, bu yönüyle halkımızın mücadelesi açısından yeni bir dönemi, yeni bir atılımı ifade etmektedir.

Asur köleciliğinin yıkılmasından bu yana Newrozlar halkımızın bilincinde direnişin ve isyan geleneğinin sürekli canlı kalmasına yol açarken, Diyarbakır direnişiyle modern bir içerik de kazanan ve Mazlum Doğan'ın şahsında Demirci Kawa'nın yeniden canlanışını yaratan Newroz; tüm bu anlamlarına bağlı olarak gelinen aşamada yeni bir dönemin işareti olmaktadır. Bu dönem, Kürt halkının Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinde önemli kilometre taşlarının da dizildiği bir dönemdir.

Açık ki bu adımlarla, Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz daha güçlü bir gelişme gösterirken, tüm yurtsever ve demokratlara yeni görevler dayatmaktadır. Geçmişte bir çok nedenlerden dolayı yerine getirilemeyen görevler, Cephenin ilanı ile birlikte daha kolaylaşmıştır. Savaşın son hızla ve durmadan geliştirilmesi, bunun gereklerine uygun bir adımın atılmasını da zorunlu kılmaktadır.

Ulusal kurtuluş savaşı yeni aşamalar geçirerek gelişiyorsa, ağırlaşan görevlere cevap verebilmek için yurtsever ve demokratlarda kendilerinde bir yenilenmeyi yaratmalıdırlar. Ancak bu şekilde dönemin sorunlarının altından kalkılabilir, görevler yerine getirilebilinir.

Berxwedan da bu gelişmelerin bilinciyle hareket ederek, yeni dönem sorunlarına cevap vermeye çalışacaktır. Bu süreçte giderek yetkinleşip, ulusal kurtuluşun sorunlarına cevap verebilecek bir yeterliliğe ulaşabilecektir. Kısa bir yayın hayatı olmasına rağmen **Berxwedan**, ulusal kurtuluşun sorunlarına verdiği cevaplarla önemli katkılarda bulunmuştur. **Berxwedan** önü-

Devamı 23. sayfada

UŞAK-EFENDİ İLİŞKİSİNİN SON DURAĞINDA TURGUT ÖZAL'IN ABD GEZİSİ

Geçtiğimiz gönlerde faşist cunta başbakanı Turgut Özal ABD'ne 11 günlük bir resmi gezi düzenledi. Besbelli ki 35 kişilik bir heyetle yürütülen bu geziyi sıradan bir diplomatik ziyaret olarak ele almak çok yüzeysel bir yaklaşım olur. New York-Chicago-Wa shington gibi önemli merkezlere "uğra yan", Reagan, Shultz, Weinberger gibi yetkililerle görüşen, 30'dan fazla konuşma ve temasta bulunan T. Özal'ın Türkiye'nin ciddi sorunlar yaşadığı bir dönemde 11 günlük bir dış geziye çıkmasını doğal iktisadi, siyasi ve ortak savunma işbirliği gereğinin bir ziyareti olarak ele almak mümkün değildir.

Herşeyden önce TC ciddi sorunlar yaşıyor. Ekonomik ve siyasal bir çöküş içindedir. Beşinci yılında bulunan faşist yönetimin uygulamalarıyla yoğunlaşan sömürü, açlık ve sefalet Türk halkı içinde içten içe, önderlikten yoksun da olsa muhalefeti yoğun bir tepki olayını doğurmaktadır. Kendisi için artık halk kitleleri içinde kayda değer bir destekten bahsetmek mümkün değildir. Yine, bölge karşı-devrim jandarmalığını üstlenmiş olan TC'nin komşu devletlerle de çeşitli sorunları vardır. En önemlisi de KUKM'si yükselmektedir. Kendi yokoluşuna neden olacak ve alternatif gücü durumunda bulunan KUKM ve onun önderi PKK'yi yoketmek gibi, esas amaçla iktidara gelmişti. O dönemde onu işbaşına getiren sadece MİT, KONTR-GERİLLA merkezlerinde tezgahlanan planlar değildi. Daha da önemlisi bu planlar, CIA-PENTAGON merkezlerinde tezgahlanmaktaydı. Ve Tahsin Şahinkaya'nın ABD "ziyaretiyle" son talimat verilir verilmez cunta işbaşına getirilmişti. Başta KUKM olmak üzere Türkiye halkına ve bölge halklarına karşı planlar TC ve ABD merkezlerinde ortak tezgahlanmıştı.

Ancak gelinen noktada planlar fiyaskoyla sonuçlanmıştı. KUDM'si yok olmadığı gibi, 15 Ağustos devrimci direnişçi atılımıyla askeri gücü HRK'yi ve bunun ardından bu temelde yürütülen siyasal ve eylemsel faaliyetlerle 21 Mart 1985 Newroz gününde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'ni (ERNK) doğurmuştur. Artık bu noktada eski planların gözden geçirilmesine, yeni planların tezgahlanmsına ihtiyaç vardı. Bu planları da TC'nin kendi başına yürütmesi mümkün değildir. Bunun için Pentagon uzmanlarının planlarına ve efendilerinin onayına ihtiyaç vardır. İşte Özal, heyetiyle birlikte efendisini "ziyaret" ederken böyle bir misyonluk görevi üstlenmektedir. Ve bu konuda sadece Kürdistan için değil; Kürdistan Devriminin bölge açısından oynadığı rol dikkate alınırsa; böyle bir destek, güç ve yetkiyi tüm Ortadoğu ve hatta Arabistan'a kadar talep etmektedir. Bu konuyu Özal Davos konuşmasında açıkça ifade etmişti. Oradan emperyalist-kapitalist kampa böyle bir güç, destek ve yetki için açıkça seslenmişti. Ardından Ortadoğu trafiği oldukça yoğunlaşmıştı. Mübarek-Saddam-Hüseyin bir araya gelmişlerdi. Yine Mübarek uzun bir dış geziye çıkmıştı. Türkiye ile Suudi Arabistan arasında çok yönlü ve çeşitli isim ve gerekçeler altında ziyaretler ve ilişkiler yoğunlaşmıştı. *"Suudi Arabistan gezisinin henüz daha yorgunluğu bitmeden"* (Yankı) ABD gezisine çıkmıştı. İslam aleminde Suudi Arabistan'ın önemli bir fonksiyonu vardı. Ve buna özel önem veriliyordu.

Özal-Reagan görüşmelerinin konusunu Kürdistan'dan başlayarak tüm Ortadoğu, özellikle de İslam-Arap alemini kapsayacağı açıktı. Ve bu nedenle görüşmelerin esas yanının Kürdistan ve



buna bağlı olarak Ortadoğu olacağı anlaşılırdı. Nitekim Yankı dergisi bunu şöyle dile getiriyor: *"Başbakan Özal'ın Amerika gezisinde en çok değineceği konuların başında Ortadoğu geliyordu. Özal uyguladığı politikada Türkiye'nin Batı ile İslam-Arap dünyası arasında köprü işlevini yerine getirmekte olduğunu kanıtlıyordu. Bu tez bütün ülkelerin, özellikle ABD çıkarlarının odak noktası olan Ortadoğu için en uygun yaklaşım olarak görülüyordu."* Türkiye bu role sahipti. Türkiye'den Suudi Arabistan'a kadar atılmak istenen köprüyle, bu karşıdevrim hattının onarılma istemiydi. CIA-PENTAGON-KONTRGERİLLA planlarının uygulanmasında Türkiye kesin bir insiyatif elde etmişti. Veya bir ABD dışişleri yetkilisinin ifadesiyle *"Türkiye Ortadoğu'da kendi insiyatifi ile bir rol sahibi oldu zaten"* (Milliyet). Böylelikle tam güç ve yetkiyle takviye edilmiş, üs ve kuvvetlerle yeniden donatılmış bir TC atağa geçirilmek isteniyor. Ki üsler konusu, *"Özal'ın gezisinde ABD başkanı Reagan için değinilecek en önemli konulardan birini oluşturmaktaydı"* (Yankı). Görünüşte sadece 1981 tarihli TC-ABD Askeri ve Ekonomik İşbirliği Anlaşmasının yenilenme tartışması gündemde olduğu söylenirken, özünde bu yeni plan ve taktikleri içeriyordu. Ve bu planların tespitinde en baş rolü, güçlenen ve yükselen Kürdistan devrimci mücadelesi oynarken; NATO'nun bu Güney kanadını tüm Ortadoğu ilerici, devrimci güçlerine karşı saldırıda bir sıçrama tahtası olarak değerlendirmek ve yine örülmek istenen bu hatla ilerici-devrimci ulusal kurtuluşçu güçleri sosyalist sistemden yalıtmak, buradan devrimci güçlere gelecek desteği engellemek ve buradaki mevzilenmeyle de sosyalist ülkelerin güvenliğini sarsmak planlanmaktadır. Bu Özal'ın bir ABD dergisinde verdiği demeçte açıkça ifade ediliyor. *"NATO, güney kanadını gerçekten güçlendirmek istiyorsa Sovyetler ve Bulgaristan'la uzun bir sınırı olan Türkiye'ye yardım etmek durumundadır. Bu iş için, ABD'den aldığımızdan daha çok paraya ihtiyaç var."* (Milliyet). Zira iyi biliniyor ki, Ortadoğu devrimci mücadelelerin keskinleşmesi, kendi savaşımlarını yükseltme durumunda elde edilecek zaferlerle sosyalist sisteme ve dünya barışına en büyük katkıda bulunacaktır. Yani Ortadoğu devrimci savaşımları boğul-

Devamı 12. sayfada

15 ŞUBAT 1985 TARİHİNDE KÜRDİSTAN KURTULUŞ BİRLİĞİ (HRK) BASIN BÜROSU TARAFINDAN DAĞITILAN BİLDİRİDEN ALINMIŞTIR

1- 20 Kasım 1984 günü, Şemdinli-Grana Köyünde yörede ajan-milis çete örgütlemeye çalışan Tahire Kem ve Ferman adındaki kişiler, Şehit Ferhat Kurtay Grubu tarafından ölümle cezalandırıldı. Bu kişiler, sömürgeciler tarafından silahlandırılmışlardı ve çetenin başını çekiyorlardı. Grubumuzca daha önce yapılan üç uyarıyı dinlememişler, faaliyetlerine devam etmişlerdi. Devrimci eylemimiz sonucunda çete büyük ölçüde dağıldı ve sömürgecilerin halka zorla verdiği silahlar tekrar kendilerine iade edildi.

2- Kasım 84'te, 23 Eylül günü bir devrimciyi öldüren Eruh-Spivyan köyünün muhtar-melle çetesine saldırıldı. Bu kişilerin evleri ve köy 150 kişilik bir asker kuvvetiyle korunuyordu. Meydana gelen çarpışmalarda iki ajanın evi de tahrip edildi, ailelerinden ölenler oldu, sömürgeci birlik püskürtüldü, bir çok asker öldü ve yaralandı. Olayda bir kahraman savaşçımız şehit düştü. Devrimci eylemimiz sonucunda yörede örgütlenmeye çalışılan ajan-milis çetesi dağıldı.

3- 2 Aralık 1984 günü, Şehit Sait Grubu tarafından, Çukurca-Şiwarez köyü karakolunun 9 katır yükü erzak ve malzemesine elkondu.

4- 29 Kasım 1984 günü Şemdinli yakınlarında bir askeri araca Kurtuluş Kuvvetleri tarafından pusu kuruldu. Tahrip edilen araçta 1 üsteğmen ve 1 er öldürüldü, diğerleri de yaralandı.

5- 18 Aralık 1984 günü Şırnak Xirbêbestê köyünde ajan-muhbir melle Ramazan devrimci güçler tarafından cezalandırıldı.

6- 15 Aralık 1984 günü Pervari-Kevzin Köyünde ajan-muhbir Reşit Ağa ile oğlu savaşçı birliklerimiz tarafından cezalandırıldı. Olayda ağır yaralanan bir savaşçımız, yaralı olarak düşmanın eline esir düştü.

7-Şırnak-Berkevir Köyünde muhbir Baki.... devrimci kuvvetler tarafından Aralık ayı içinde cezalandırıldı.

8- Aralık 1984'te, Midyat'ın bir köyünde ihbar sonucu çembere alınan iki savaşçımız, çephaneleri tükeninceye kadar sömürgeci kuvvetlerle çarpıştı. Sonuçta savaşçılarımızdan biri şehit düştü, birisi de yaralı olarak düşmanın eline geçti. Çarpışmada düşman çok sayıda ölü ve yaralı verdi. Daha sonra bu ihbarı yapan kişi, devrimci güçlerin saldırısı sonunda ağır yaralandı.

9- 30 Ekim 1984 günü, Pervari'inin Osiyan Köyünde konumlanan bir tabura saldıran 14 Temmuz Propaganda Birliğimiz, saldırıdan sonra geri çekilerek pusu kurdu. Olduğu yerde beş saat süreyle çevreye durmadan ateş eden sömürgeci güçler, geri çekilme hattını bildikleri halde Birliğimiz üzerine gelemediler.

10- 19 Aralık 1984 günü, Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu, Kurtalan Halk Bankasına saldırdı ve bankayı elegeçirdi. Bu eylemde şunlar gerçekleştirildi: mukavemet gösteren banka müdürü vuruldu; bankada biriken 2.242.180.-TL ile banka koruyucusunun Kırıkkale marka tabancası kamulaştırıldı; bankaya PKK ve HRK bildirileri asıldı; banka önünde toplanan halka hitaben "Biji Partiya Karkeren Kurdistan", "Biji HRK"ve "Biji Serok Apo" sloganları atıldı. Bu eylem, Türk televizyonunda PKK hakkında program yayınlandığı gün yapıldı.

11- 4 Kasım 1984 akşamı Şırvan-Maden Köyünde toplantı yapan Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu, halka yönelik propaganda yaparak ayrıldı. Daha sonra köye baskın yapan iki ayrı sömürgeci birlik ile grubumuz arasında silahlı çarpışma oldu. Grubumuzun ayrılıp alandan uzaklaşması sonunda iki sömürgeci birlik saatlerce birbiriyle çarpıştı. Olayda biri çavuş beş asker öldü, birçoğu da yaralandı.

12- 18 kasım 1984 günü, Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu Siirt trafik kontrol kulübesine saldırdı. Eylemde kitlelere ağır baskı yapan bir polis öldürüldü, iki poliste yaralandı.

13- Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu, 10 Ağustos 1984 günü, Siirt merkezinde işbirlikçi-ajan Hacı Ali Örek ile yeğeni İbraim Kalkan'ı cezalandırdı.

14-Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu, Şirvan'ın çok sayıda köyünde propaganda toplantısı yaptı, bir çok ajan-ihbarcı uyarıldı. 27 Kasım 1984 günü Bitlis-Diyarbakır karayoluna üzerinde "Kahrolsun Sömürgecilik" ve "PKK 7. Yılına Girdi" yazılı pankartlar asıldı, bunlar üç gün asılı kaldı.

15- 13 Ekim 1984 günü, Şenkaya-Dokuzelma köyünde Şehit Akif Yılmaz Grubunda iki savaşçımız bir ihbar sonucunda sömürgeci kuvvetlerce kuşatıldı. Saatlerce süren çarpışmada kahraman savaşçılarımız Aydın ve Mazlum yoldaşlar şehit düştüler. Çarpışmada ihbarı örgütleyenlerden köyün öğretmeni ile bekçisi öldürüldüler, bir çok asker yaralandı.

16- 18 Aralık 1984 günü Karakoçan'da operasyon yapan sömürgeci kuvvetlerle devrimci güçler arasında çarpışma oldu. Olayda 1 assubay ile 2 asker öldürüldü.

17- Kasım ayı içinde Çatak-Narlı köyünde ajan-muhbir Temerê Kasım devrimci güçler tarafından cezalandırıldı. Daha önce Çatak'ta ajan Kâmil Gökçür de 30 Temmuz günü cezalandırılmıştı.

18- 13-15 Ocak 1985 günlerinde halkı ihbar etmekle ün yapmış olan muhbir Casım Casım, boynuna ip takılarak Uludere'nin bir çok köyünde dolaştırıldı, kitle toplantıları yapılarak teşhir edildi.

19- Geçtiğimiz sürede Kurtuluş Kuvvetleri tarafından onlarca köyde geniş propaganda toplantıları yapıldı. Diyarbakır'da, Nusaybin'de, Sason'da, Dersim'de, Kürdistan'ın bir çok alanında kapsamını kesin bilemediğimiz silahlı eylemler oldu.

20- 26 Ocak 1985 günü, Uludere'nin Yekmal Köyü bölüğünden kaçan er M.Hafi Koçbuğ Kurtuluş Kuvvetlerine sığındı, kendisine istemleri doğrultusunda yardım edildi. Faşist ordu birliklerinden çok sayıda kaçan askerin olduğu, büyük bir huzursuzluğun yaşandığı söyleniyor. Uludere'de, Pervari'de, Çukurca'da bir çok askerin nöbette soğuktan donduğu veya kendi içlerinde çıkan çapışmalarda öldüğü haberleri dolaşıyor. Yurtsever halk kitleleri ile baskıcı operasyon birlikleri arasında sık sık çarpışmalar oluyor.

Devrimci eylemlerimiz her gün daha da gelişerek devam ediyor.

* * *



CEZAEVİNDEKİ BAZI GELİŞMELER!

Son zamanlarda cezaevindeki PKK'li tutuklular üzerinde baskıların sistemli olarak yeniden arttırıldığı, işkencelerin giderek yoğunlaştırıldığı bildirilmektedir. Başından beri ortaya konulan görkemli direnişler karşısında geri adım atmak zorunda kalan faşist güçler, bir yandan direnişçilere yönelik yeni komplolar geliştirirken, önderlerin imhası için yeni planlar içinde bulunmaktadırlar. PKK'li savaş esirlerini D Bloğuna toplayarak havalandırılmaları yasaklanmış ve görüşmeleri engellenmiştir.

Cezaevindeki ihanetçi kesimler içinde, yeniden direnenlerin giderek çoğalmasıyla direnişçilerin sayısı giderek artmaktadır. İhanet edenler, idareden görüş günlerinin direnişçilerle aynı gün olmamasını isteyerek başka güne aldırmış bulunmaktalar. Neden olarak da, direnişçiler tarafından dövüldüklerini söylemektedirler.

Faşist güçler, ihanetçilereliyle hala direnişe engel olabileceklerini zannetmektedirler. Bunlardan bir kaç örnek vermek gerekir. Yıldırım Merkit haini, ihanetin bağlantılarını kurmak için 1982 sonlarında cezaevinden alınarak dışarı çıkarılmış, Antep'e oradan da başka yerlere götürülmüştür. Son olarakta Hıdır Akbalık haini, günün belli saatlerinde Diyarbakır şehir merkezinde MİT kontrolünde ve güvenlik çemberi içinde gezdiriliyor. Kendisini tanıyanlardan sürekli kaçıyor.

OPERASYONLAR SONUÇSUZ KALIYOR

Genç yöresinde yakın tarihlerde geniş bir operasyon yapıldı. "Terörist eşkiya aradıklarını" söyleyerek, köyleri alt-üst eden düşman kuvvetler, köylüleri işkenceden geçirdiler.

"Neden sigara içiyorsun, neden tarlanı sürdün" gibi bahanelerle onlarca kişi komaya sokuldu. Köylerde konuşmalar yapan sömürgeciler, "teröristlere yardım edilmemesi" için köylüleri uyardılar. Günlerce süren operasyonlar sonucunda, devrimcilerin doğru çalışma ve hareket tarzından dolayı hiç bir şey elde edemeyen ve oldukça yıpranan düşman kuvvetler, geri çekilmek zorunda kaldılar. Kendileriyle konuşulan köylüler, nefret ve öfkelerini dile getirerek, faşist devlete karşı artık savaşmaktan başka kurtuluşlarının olamayacağını söylediler ve devrimcilerin, ellerini çabuk tutmalarını istediler.

HALK PKK İLE KAYNAŞMIŞTIR

Hiç bir gerekçe gösterilmeden gözaltına alınan yurtsever bir kaçakçıya sömürgeciler tarafından Suriye'ye geçip, PKK'lilerin kampına gitmesi, orada ajanlık yapması teklif edilmiştir. Fakat işkenceler pahasına da olsa teklifi kabul etmeyen yurtsever, korkunç işkencelere maruz kalmıştır.

Partimize karşı yeni komplolar ve planlar içinde bulunan sömürgeci güçler, bugüne kadar darbe indirememenin verdiği hırçınlık ve acizlik içinde her yönteme sarılmaktadırlar.

Yapılan teklif şöyledir: Yurtsever kaçakçıyı çözülmüş bir PKK'li görünümünde televizyona çıkaracak ve ardından polis aracılığıyla Suriye'ye geçecek ve oradan da kendisi PKK'lilerin kampına gidecek, ilişki kuracak ve orada PKK'nin tüm kamplarını, barınma noktalarını, ülkeye giriş çıkış yollarını öğrenecek ve bilgileri sömürgecilere aktaracaktır. Bu kadar bilgiyi kapsayan bu planla, açık ki; bir imha hedeflenmektedir. Ancak, teklif yurtsever tarafından öfkeyle geri çevrilince, sömürgeciler büyük bozguna uğramış, kızgınlıklarını, yurtsever kaçakçıyı komalık yapıncaya kadar işkence yaparak gidermişlerdir. PKK'nin halkla bütünleştiği, halk demek olduğu bu örnekle de görülmektedir. PKK'nin yokedilebilmesi için tüm halkın yokedilmesi gerekmektedir. O da mümkün olmayacaktır.

EYLEMLER, PKK İLE KİTLELERİ DAHA ÇOK BÜTÜNLEŞTİRİYOR

Son zamanlarda Kulp mıntıkasında devrimci militanlarla sömürgeciler arasında çıkan çatışmada bir üsteğmen ve iki asker yaralanmıştır. İki gün süren çatışmada, sömürgeciler bir çok askeri uçak ve binlerce askerini alana sevketmişlerdir.

Sömürgecilere karşı gerçekleştirilen bu eylemde devrimcilerin hiçbir kayıp vermemesi sömürgecileri çılgına çevirdi. Bölgede büyük sevinç ve coşku yaratan eylem, halkta kendine güven duygusunu geliştirmiştir. Eylemi duyan bir çok yurtsever devrimcileri arayarak ilişkiye geçmiş ve yardımlarda bulunmuşlardır. Geçmişte diğer hareketlerin saflarında olan pek çok kişi Partimizi arayarak görev istemiş ve Kürdistan'ı kurtuluşa götürecek tek önder gücün PKK olduğuna bütün yürekleriyle inandıklarını söylemişlerdir.

SUÇLU KİM?

Yaratılan açlık düzeni kitleleri zorunlu bazı davranışlara sürüklemektedir. Hiç bir çare kalmayınca hırsızlık geçim yolu olmaya başlamıştır.

Diyarbakır'ın Bağlar semtinde aylardır iş bulamayan üç çocuk babası bir kişi çoluk-çocuk üç gün aç kaldıktan sonra, sokakta elinde ekmek leğeniyle fırından gelen bir kadının elindeki leğeni kaçırarak evine götürmüştür. Polisle birlikte adamın evine giden halk, ekmeğin başına çökmüş 3 çocuk, bir kadın ve adamı görünce, adamı tutuklamaktan vazgeçmişlerdir. Şehir merkezinde yaşayan ve işsiz kalan yüzlerce insanın durumu bundan farklı değildir. Bu nedenle ahlak dışı davranışlar giderek yaygınlık kazanmakta, toplum adeta bir kaos içinde bulunmaktadır.

1985 Gençlik Yılını Kürdistan Gençliği Ulusal Bağımsızlık Savaşına Daha Aktif Katılarak Geçirecektir

Bilindiği gibi, 1985 yılı Gençlik Yılı olarak ilan edildi. Tüm dünyaca kabul edilen bu karar gereği, çeşitli çevreler, zaman geçirmeksizin açıklamalar yapmaya ve sahip oldukları sınıf ideolojisi doğrultusunda yazılar yazmaya, anketler düzenlemeye, toplantılar yapmaya, tartışmalar açmaya başladılar.

Tamamen sınıfsal bir konum arzeden böylesi bir olguya yaklaşım çok değişik yönlerden gerçekleştiği için tek bir anlayışın hakim olması, ya da gençliğin ortak sorunlarının doğru tarzda ele alınması da mümkün olamamaktadır. Burjuva çevreler, güncel olan bu konuya yaklaşımda mangalda kül bırakmamacasına, adeta gençliğin koruyucusu pozlarına bürünmeye, onların problemlerini çözen tek dayanak noktası olduklarını kanıtlamaya çalışıyorlar. Yaptıkları yoğun propagandalarla genç kuşağı adeta toplumdan uzaklaştırmak ve yaşanan gerçeklerden bihaber etmek isteyen, soruna salt fizyolojik bir olaymış gibi yaklaşan bu çevreler, gelişmiş emperyalist ülkelerde olduğu gibi, kapitalizmin çarpık olarak geliştiği yeni-sömürge ve bağımlı ülkelerdeki gençliği de, belirtilen emelleri doğrultusunda eğitmek, hayaller ve rüyalar dünyasına çekmek ve tamamen koflaşmış bir yapıya sokmak istemektedirler. Toplumun en dinamik, en hareketli ve enerjik kesimini oluşturan gençlik, doğal olarak, egemen güçlerin kazanmak ve kendi güdümlerine sokmak istedikleri bir kesim olduğu gibi, ilerici-devrimci güçlerin ve mücadeleci örgütlerin de hareketli gücünün belkemiğini oluşturan, savaşımda belirleyici bir öneme sahip olan bir kesimdir. Geleceğin doğal sahipleri konumunda olan genç kuşak, taşıdığı özelliklerle her iki kampın da kazanmak istediği bir kategori olarak dikkatleri üzerinde toplamaktadır.

Herkesin de yakından tanık olduğu gibi, gerek genelde dünyadaki burjuva basın-yayın organlarında, gerekse de onların çarpık birer maketi olan Türk boyalı basını ve çeşitli yayınlarında bu konu yoğun olarak işlenmektedir. Ancak, baştan da belirttiğimiz gibi, gençliği toplumsal gerçekliklerden uzaklaştırabilmek, onları hayal dünyasına çekebilmek ve



1978'de Havana'da yapılan Gençlik Festivali

enerjilerini tamamen gereksiz bir şekilde harcamalarını sağlayabilmek için yoğun bir kampanyayı da başlatmışlardır. Bir yığın sorun altında kıvranan geleceğinden umutsuz ve hiçbir yaşam garantisi bulunmayan Türkiyeli ve Kürdistanlı gençlere hitap eden bu çevreler, onların uyanıp, bilinçlenmesini engellemek için olmadık yöntemler kullanmakta, sık sık sütunlarına ve programlarına getirdikleri bir avuç ne idüğü belirsiz burjuva gencini örnek göstererek ve sözde anketler düzenleyerek, iğrenç yaşam ve anlayışlarını gençlerimize de bulaştırmak ve onları da maddi dünyadan koparmak istemektedirler. En üst düzeydeki devlet adamlarından tutalım da, en sıradan okul müdürüne kadar, "1985 Gençlik Yılı" dolayısıyla yoğun bir propaganda yürütmekte ve Türk burjuvazisinin temellerini sarsarak gelişen ulusal ve sınıfsal mücadele karşısında kendi çürümüşlüklerine bu tür yöntemlerle dayanak bulmaya çalışmaktadırlar.

Bugün artık en cahil kafanın dahi kabul ettiği bu sömürgeci-burjuva düzenin yıkılacağı gerçeğini ters çevirmek isteyen egemen güçler, özellikle de 12 Eylül cuntasının işbaşına gelmesinden sonra hızlandırdıkları, kafaları Kemalizm fikriyle doldurma çabalarını bu yıl doruğa çıkarmışlardır. En üst düzeydeki üniversitelerden, ana okullarına kadar her düzeyde ele alınan Atatürkçülük propagandaları, televizyon, radyo, vb. araçlarla da adeta yaşamın her alanında yürürlüğe konmakta, robotlaştırılmak istenen genç kuşak, dünyadan ve gelişmelerden habersiz kılınarak katıksız birer kemalist durumuna getirilmek istenmektedir. Bu çağdışı ve gerici ideolojiyle kafası doldurulan gençler, gelecekte de bu düzenin yürütücüsü olarak hazırlandığından, burjuvazi ömrünü uzatabilecek böylesi bir olanağı mutlaka yaratmak ve yeni nesile egemen olmak istemektedir.

Ülkemiz Kürdistan'da uygulanan asimilasyon politikasının da her dönemde olduğu gibi, bu dönemdeki ilk hedefi gençliğimiz olmaktadır. Bir yandan daha yedi yaşında iken ailesinden koparılıp "eğitim" kurumlarında yetiştirilen ve koyu birer kemalist olarak toplumun içine bırakılan kesim, bir yandan da işsizlik, yoksulluk ve açlıkla karşı karşıya bıraktırılan, lumpenleştirilen ve toplumsal değerlerimizden uzaklaştırılan kesimin yapısı tüm gençliğimize hakim kılınmak istenmekte, bunun için çok yönlü, yoğun bir faaliyet gösterilmektedir. Sözüm ona "eğitim ve irfan yuvaları" olan okullar, son dört yıl içerisinde birer lumpenlik ve pislik yatağı haline getirilmiş, kız ve

erkek öğrenciler içinde fuhuş bizzat yaygınlaştırılmıştır. Bir yandan da yoz kültür anlayışıyla kafaları doldurulan gençlerimiz ailelerini bile tanımaz hale getirilmek isteniyor. Tüm bu olup bitenlerin bizzat sömürgeci devlet eliyle geliştirildiğinin farkında olan insanlarımız, bunu da bir tür işkence olarak kabul ederek, şimdilik sineye çekmektedirler. Okul dışındaki gençler üzerindeki pisliğe ahlaksızlığa teşvik çabaları açıktan gözleniyor. Faşist baskılar altında yıllarca zindanlarda tutulan ve sırf genç olduğu için işkencelere uğrayan Kürdistan gençliği, günlük yaşamında da görünmez bir psikolojik baskı altında tutulmakta, adeta benliğini koruyabilme savaşımı vermektedir.

Hem sömürgeci zindanlarda, hem de dışarıda bulunan gençler üzerinde yoğun bir "islah etme" çabası başlatan sömürgeciler, radyo, televizyon ve diğer yayın araçları vasıtasıyla da Kemalizm zehirini topluma şırınga etmek istemektedir. Açıkta olan tüm gençleri askere götürerek, kişiliksizleştirme uygulamalarına maruz bırakan sömürgeci faşistler, bir yandan da gözünü dahi açamamış, binlerce genç insanımızı çeşitli Avrupa ülkelerine ve Arap çöllerine ucuz işgücü olarak pazarlamaktadırlar. Bu işlemleri bizzat devlet yetkilileri eliyle yapan ve her insanımızdan milyonlarca lira da rüşvet alan sömürgeciler, ulusal bağımsızlık mücadelemizin gelişmesiyle bu saflarda yer alacak ve kendilerine karşı güçlü bir savaşım içine girecek olan bu dinamik gücümüzü, dış alanlarda heder etmeyi amaçlıyorlar.

Kaba hatlarıyla izah etmeye çalıştığımız tüm bu uygulamaların ardından, gençlik adına konuşan ve onların sorunlarıyla ilgilendiğini söyleyen sömürgeci devlet adamları ve kukla basın-yayın araçları, korkunç bir ikiyüzlülük örneğini sergilemektedirler. İşsizlik, kişiliksizleştirme, fuhuş, esrar ve daha birçok kötü alışkanlıklara gençliğimizi mahkum eden aynı çevreler, özellikle de düşünce alanında yaratmaya çalıştıkları tahribatları başarıyla sonuca ulaştırma gayretindeler. Bunu başarabildikleri oranda, gelişen bağımsızlık mücadelemizin önüne büyük engellerden birini dikeceklerini iyi bilen sömürgeci faşistler, sivil ve askeri kurumlarını tümden seferber ederek, yoğun bir faaliyetlilik göstermekte, başlattıkları halkı pasifize etme, mücadelemize olan inançlarını köreltme ve teslim alma çabalarını genelde tüm Kürdistan halkına, özelde de gençliğimize yöneltmektedirler.



Ne var ki, 1973'lerden sonra gelişen ve aydın-gençlik içerisinde hızla taban bularak, tüm bir Kürdistan'a yayılan bağımsızlıkçı ideoloji, kısa sürede halkımızın gönlünde taht kurduğu gibi, gençliğimizi de sarmış, işçi, köylü ve aydın Kürt gençliği, benimsedikleri bu düşünceler etrafında birleşerek onu, maddi bir güç haline getirmişlerdir. Gerek cunta öncesi baskı koşulları gerekse de cunta sonrasında uygulanan her türlü insanlık dışı uygulamalar, halkımızı ve gençliğimizi yıldırmaktan uzak olmuş, görünüşte bir durgunlaşma yaşanmışsa da, özde içten içe kabaran bir öfke ve nefret, sömürgeciliği her gün daha da hedefleyen bir hale getirmiştir. 4 yıl boyunca maruz kalınan baskı ve teslim alma çabalarına karşı inançla direnen gençlerimiz sömürgecilerin elinde bulunan tüm olanaklara, teknik ve psikolojik baskı yöntemlerine karşı, mücadeleye olan bağlılıklarıyla hiç de küçümsenemeyecek bir direniş göstererek, oyunları boşa çıkarmışlardır.

Kürdistan halkının mücadelesine önderlik eden PKK'nin yurtdışında sürdürdüğü hazırlık faaliyetleri süresi boyunca, Partiye sık sık mesajlar ileten gençlerimiz, Partinin bir an önce dönmesini ve mücadeleyi başlatmasını istemişlerdir. 1982'nin sonlarından itibaren ülkeye dönüşü ve mücadeleyi yeniden geliştirme çalışmalarını başlatan Öncünün, halka yaptığı çağrıya ilk cevaplar da yine gençlik kesiminden gelmiş, kısa süreli bir silahlı propaganda çalışmasının ardından sayısız genç insanımız mücadele saflarına katılma isteklerini bildirmeye başlamışlardır.

Özellikle de 15 Ağustos eylemlerinden sonra artan bu talepler, Kürdistan gençliğinin gerçek safının neresi olduğunu ve gençliğimizin gerçek tercihinin ne olduğunu net bir şekilde ortaya koymaya yetmektedir. Sömürgeciler istedikleri kadar baskı yapsınlar, istedikleri kadar yalan ve demogoji uydursunlar, halkımız ve gençliğimiz, gerçek kurtuluşun nasıl sağlanacağını artık kavramış durumdadır. Yüzyılların baskı ve sömürü cenderesi altında yok olmanın eşiğine gelmişken, bağımsızlıkçı önderliğe kavuşan ve onbeş yıllık mücadele süreci içinde hergün daha fazla bilinçlenip, savaşıma katılan Kürdistan halkı, çocuğuyla, kadınıyla, genci ve yaşlısıyla, insanca yaşama kavgası vermektedir. Verilen bu kutsal kavgada, severek canını feda eden Kürdistanlı genç ve yiğit insanlar, daha yaşamlarının başlangıcında iken, olgun birer insan haline gelmekte, mutlu bir geleceğin, bağımsızlık uğruna savaşarak kazanılacağını çok iyi bilmektedirler.

Şunu da belirtmek gerekir ki; faşist Türk sömürgecileri ve sol maske altında saklanan bazı çevrelerin iddia ettiği gibi, gençlerimiz mücadeleye gözü kapalı ve geçici gençlik heyecanının verdiği şevkle katılmıyorlar. Tam tersine, daha çocukluğunu bile yaşayamadan, yaşamın acı gerçekleriyle karşı karşıya kalan bu kesim, mücadeleye atılmaktan başka bir kurtuluş yolunun bulunmadığını

Devamı 20. sayfada

1985 Newroz'u Yoğun ve Coşkulu Bir Şekilde Kutlanıyor

Her dönemden farklı olarak karşılanan 1985 Newroz'u ülke sathında direnişin en üst seviyelere ulaştırılmasıyla kutlanırken, Avrupa alanında da Kürdistanlıların bulunduğu her merkezde gerek geceler düzeyinde, gerekse de toplantı ve daha değişik şekilde kutlanmış ve kutlanmaya devam edilmektedir. Teslimiyete, ihanete ve hertürlü sapma anlayışlara karşı bu alanda da vurulan darbelerle bilinçlenip davaya sahip çıkan Kürdistanlı emekçiler, gün geçtikçe daha fazla direniş saflarında birleşiyor ve Avrupa metropollerinde Kürdistan davasını satışa çıkaran küçük-burjuva iflah olmazlarına karşı kinini daha da biliyor. Bunu birçok eylem ve kampanyalarda gösteren halkımız en belirgin olarakta Avrupa'nın dört bir yanında gerçekleştirilen Newroz gece eylemlerine katılımda ve militanca gösterilen dayanışmayla ortaya koymaktadır. İstisnasız tüm gecelerde yaşanan coşkulu hava ve direnişçi tavır açık ki basit tarzda yorumlanamaz. Diğer çeşitli çevreler tarafından bazı bölgelerde Newroz gecesi adı altında yapılan konserlerle içeriğinden boşaltılmak istenen bu tarihsel direnme günümüze halkımız, Direnişçi Newrozlarda en güçlü tarzda sahip çıkmaktadır. Merkezi olarak 15 bölgede düzenlenen bu gece eylemlerimiz en son olarak Frankfurt, Nürnberg, Bielefeld ve Köln'de gerçekleştirildi.

Frankfurt Newroz Gecesinde Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin İlanı Kutlandı.

21 Mart 1985 günü ilan edilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, tüm Kürdistan'da çeşitli biçimlerde coşkuyla karşılanırken, Avrupa ve diğer alanlarda bulunan Kürdistanlı yurtseverlerce de sevinçle karşılandı.

23 Mart'ta yapılan Frankfurt Newroz gecesi bu güne en yakın gece tarihi olduğundan kutlama da burada yapıldı. 1500 kişinin katıldığı gecenin açılışı Cephe bayraklarıyla donatılmış olan sahnenin açılmasıyla ve silah sesleri eşliğinde 7 dilden Cephe'nin kurulduğunun açıklanmasıyla yapıldı. Kitle tarafından oldukça coşkun bir şekilde karşılanan Cephe'nin kurulduğu haberi ayakta alkışlanarak ve güçlü sloganların haykırılmasıyla cevaplandırıldı. Açılış ve koronun kendi programlarını sunmasının ardından Cephe'nin anlam ve önemini açıklayan, gelinen aşamada Cephe'nin gerekliliği, kuruluş biçimi ve birlik sorununa çeşitli çevrelerin yaklaşımını izah eden PKK'nin bu hususta nasıl bir yönelim içinde bulunduğunu belirten iki bölümlük siyasi konuşmanın sonunda, Kürdistanlı tüm yurtseverler, sömürgecilikten zarar gören tüm sınıf ve tabakaların yanısıra kadın, erkek, çocuk ve yaşlı herkes Cephe saflarında mücadeleye katılmaya çağrılmıştır.



Kitle tarafından büyük bir dikkatle dinlenen konuşma sık sık hep birlikte atılan sloganlarla desteklendi. Gece boyunca güçlü ve aksatılmaksızın sunulan program tümden beğeniyle izlenirken, başarıyla sunulan tiyatro da oldukça ilgi gördü. Coşkulu kitlenin çeşitli biçimlerde müdahale ederek renk verdiği tiyatro oyunu, sömürgeciliğe karşı kin ve nefreti dile getiren sloganlarla desteklendi.

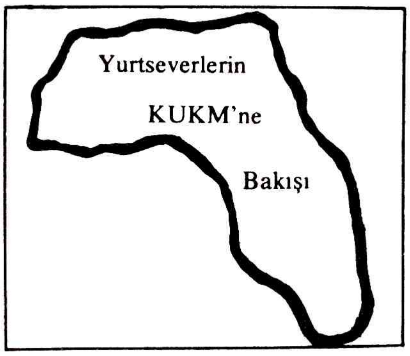
Gece boyunca coşkunun en canlı tarzda yaşandığı Frankfurt Newroz'u, halkımızın uzun süreden beri beklediği Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanının militanca ve sevinçle karşılanıp kutlandığı bir gece olmuş, gece bitiminde de "Apo Hate Hilvane" türküsü eşliğinde tüm salon halaya kalkarak güzel bir dayanışma örneği gösterilmiştir.

Daha sonrakı tarihlerde gerçekleştirilen gecelerimiz ise şunlardır:

Nürnberg: 24 Mart günü gerçekleştirilen bu geceye 500'ü aşkın bir kitle katılımı sağlanmıştır. Açılışın ardından yapılan Cephe'nin duyurusu bu gecemizde de büyük bir coşku yaratmış, siyasi konuşma ve program baştan sona kadar ilgiyle izlenerek, coşkun tarzda atılan sloganlarla desteklenmiştir.

Bielefeld: 30 Mart'ta yapılan bu gecemize de katılım 600 civarında olmuş, Direnişçi Newroz en güçlü biçimde burada da kutlanmıştır. Konuşmayı dikkatle dinleyen ve sık sık atılan **"Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, Biji Partiya Karkeren Kurdistan, Biji HRK, Biji Serok APO"** vb. sloganlarla destekleyen kitle, gece disiplinine uyumda da iyi bir örnek sergilemiştir.

Köln: Bielefeld gecesinden sonra 31 Mart günü gerçekleştirilen Köln Newroz gecesinde 1500 dolayında bir kitle katılımı sağlanmıştır. Çeşitli küçük-burjuva ve sosyal-şoven çevrelerin en çok entrika ve oyunlarını sergiledikleri bir alan olan Köln'de, içeriğinden saptırılmak istenen Newroz'a kitlelerimiz direnişçi temellerde sahip çıkmış ve bir eylem niteliği taşıyan bu gecemizde de sunulan programa, atılan güçlü sloganlarla eşlik etmişlerdir. Gerek program boyunca gösterilen ilgiyle, gerekse de gece bitiminde birlikte çekilen halayla davaya sahip çıkacağını belirten kitleler teslimiyetçilere bir şamar da burada indirmişlerdir.



GERÇEK VE ZAMAN

Hewal Ç.

Değerli yoldaşlar; bu mektubum bir itirafın özüdür. 1977 yıllarından itibaren, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi konusunda, çok önemli propaganda olgusunu yaşadık. O tarihlerde Özgürlük Yolu'nun kararlı bir sempatizanı durumundaydım. Ankara'da çok yoğun çalışmalarda bulunduk. Roja Welat ve Özgürlük Yolu'nun halk kitlelerine okutulması ve kavratılmasını çok verimli ve disiplinli olarak yürüttük.

Genellikle Kürdistan'dan 1900 yıllarından sonra, sürülme Türk asimilasyonuna tabi tutulmuş Kürt köy ve mahallelerinde çalışmalarımızı yoğunlaştırıyorduk. Ve çok önemli sonuçlar elde ettik. KUKM'nin neden gerekli olduğunu halk kesimleri kavradı ve benimsedi. Ve kısa bir zaman sonra, bu kesimler KUKM'e sahip çıkıp bu yönde kendi aralarında da etkilenip politize olup kendi ulusal benliklerine dönmenin ve sahip çıkmanın gereğini gördüler. Ama PKK'nin yapısı o tarihlerde bize, çarpıtılarak aktarılıyordu. Ben ve diğer arkadaşlar adeta birer PKK düşmanı durumundaydık. Çünkü göz bebeğimiz KUKM'e, bu partinin zarar vermesine engel olunması gerektiğine inanıyorduk. Demogoji yapılıyordu ve PKK'yi küçük düşürücü, provakatif nitelikteydi. Daha sonra yurt dışında Paris-Amsterdam ve Brüksel'den arkadaşlarla bir dernek kurup Fransa, Hollanda ve Belçika'da faaliyetlerimizi yürüttük. (Özgürlük Yolu ve Rızgari yayınları ve fikirleri çok ağırlık basardı.)

Fakat küçük bir milliyetçi-burjuva akımdan ileri gitmeyen ve yıllarca konuşulup tartışılan ve de hep sözde kalıp, pratiğe dökülemeyen o heyecanlı slogan ve yazıların KUKM'e değil yarar, aksine yıkıcı bir zarar verip, kitleleri uyuşturduğunun farkına vardım. Kapitalizmin hertürlü çekici pisliklerine arkadaşların tümden ya da kısmi olarak kaybedilmesi kaçınılmaz bir gerçekti. Çünkü silahlı eğitim, ajitasyona, gerçek sırt verilip dayanak olacak bir partinin yokluğu onları tek tek benliklerinden koparacak ve zamanla bu kapitalizmin pisliklerine kapılıp eriyip gidecekleri veya sözde devrimci ama, özünde lumpen kalacakları korkusu vardı. Nitekim bu tahmin ve gözlemler doğru çıktı. Gerek Kürdistan'dan ve gerekse Türkiye'den gelen bu yoldaşlar ne yazıkki bu kapitalizmin manyetik pislikleri ve tuzaklarına düştüler veya düşmek üzereler.

Kürdistan'dan kopmuş yada koparılmış yurt dışında bulunan çok büyük bir potensiyel var. Bu gücün pasifize edilmesi veya sosyo-psikolojik nedenlerden lumpenliğe terk edilmesi büyük bir kayıp olacaktır.

Hele hele Kürdistan gibi uluslararası sömürge bir ülkenin şartları çok acil olan durumları gerektiriyor. Uluslararası emperyalizm ve onların işbirlikçisi sömürgeci kuklaları Kürdistan'ının bu günkü önemli ekonomik, politik ve kültürel olgusunu ve askeri stratejik durumunu çok iyi kavrayıp üzerinde önemle durmaktadırlar. Böylesine zor bir sıcak Gerila Savaşına başlamış olan Kürdistan'ın bu hareketini yönlendiren parti veya askeri örgütün önemli ölçüde insan ve maddi güce ihtiyacı vardır. Kürdistan'da başlatılan bu başarılı ve uzun süreli köklü gerilla savaşının enforme edilmesi bu günün şartlarında uluslararası bir propaganda ve işbirliğine ihtiyacı kaçınılmazdır.

Bu nedenle yurt dışında bulunan bu büyük ve çok yönlü potensiyel her alana kanalize edilebilir. Böylelikle ülkemizin insanı lumpenlik ve kapitalizmin diğer pislik ve tehlikelerinden kurtarılmış olup, ülkemizin yararına ve UKM'ne kanalize edilebilirler. Bu her yurtsever ve namuslu insana düşen bir acil görev ve sorumluluktur.

KUKM'nin Tek Bilimsel Çözüm Yolu Silahlı Gerilla Savaşı'dır.

Pratikte küçük-burjuva devrimci akımlarının nereye kadar varabildiklerini ve sözde kalan heyecanlı sloganlardan ileri gidemeyip, emperyalizmin ve kanlı burjuvazi ve onun uzantısı aşağılık barbar cuntanın önünde nasıl silinip yok olduklarını şu anda şu günün ışığındaki gerçekte görüyoruz.

Evet her şey ortada. Her şey gerçekten ortada; bu akımların ne yapabildiklerini görüyoruz. Ortada yoklar. Çünkü bu kesimler lafazanlık ve teorisyenlikten ileri gidemezler. Ama bilimsel olarak ispatsız hiçbir teorinin anlamı yoktur. Her yurtsever bu konu üzerinde uzun uzun düşünüp kendi kendine sormalıdır!

Ama bu senelerce yeraltı, yerüstü zenginlik kaynakları çalınan, talan edilen bu yüzden de uluslararası olarak sömürgeleştirilmiş, bu yetmezmiş gibi suçsuz her evladı, kadın-erkek demeden barbarca dövülmekte, işkence edilmekte, öldürülmekte olan KÜRDİSTAN ve KÜRDİSTAN İNSANI'nın gerçeği ortada, gözler önünde.

PKK'nin Kürdistan gibi ezilmiş çilekeş bir sömürge ülkenin mücadelesindeki inatçı, namuslu, cesur ve bilimsel askeri ve ideolojik savaşı ben ve bana benzer bir çok arkadaşı etkiledi.

Her gerçekçi ve namuslu insan bu gerçeği bu gün kolayca anlar veya analize edebilir. Devrimci ideoloji temizdir saftır. Aynı Kürdistan'da da o Haziran ayında temiz ve saf toprakta güneşle yoğrulmuş buğday başağı gibi. Aynı o Kürdistan'ın temiz ve çilekeş insanı gibi, o geniş ve verimli büyük ve kutsal KÜRDİSTAN gibi.

PKK'nin yıllarca gerek Kontr-Gerilla, gerekse burjuva akımlarının hücümlarına, militanca karşı koyuşu; daha bir çok cesur ve namuslu yurtseveri saflarına çekeceği şüphesizdir. Teoriler ve ispatlar ortada. Gerçekler ortada. Bu gün silahlı mücadeleden yoksun küçük-burjuva akımları Kürdistan'da artık yer edinemeyeceklerdir. Artık o olanakları tarihte kaldı.

Kürdistan halkının kini ve nefreti çok büyüktür. Bu halkı kadın- erkek, genç-ihtiyar evlatlarını işkencehanelerde, hapishanelerde, katliamlarda, idam sehpalarında nasıl yitirdiğini nasıl kutsallaşıp, şehit olduklarını görüyor ve biliyor.

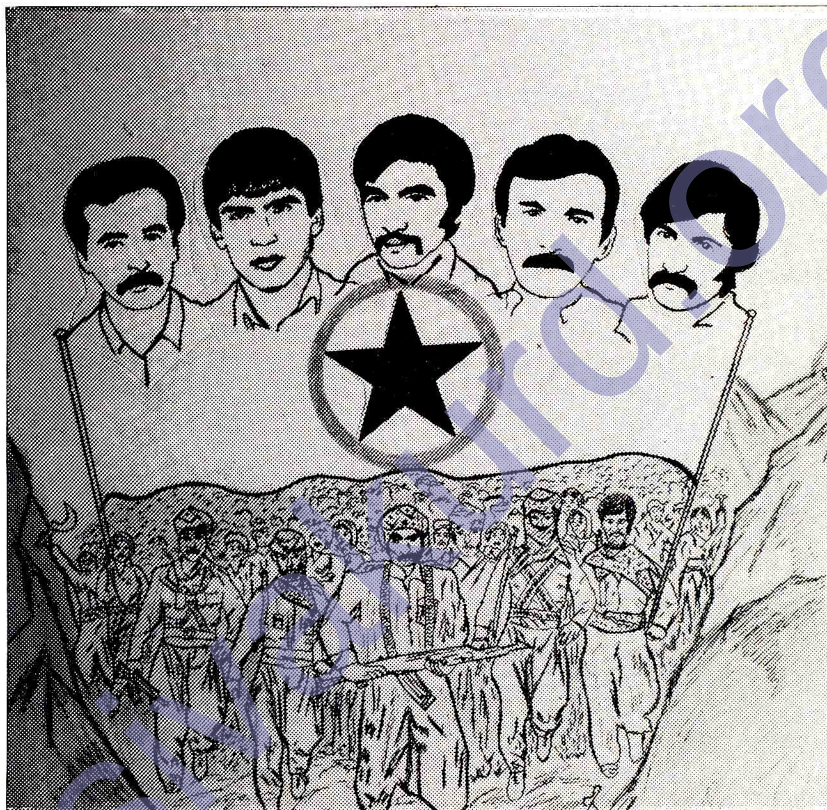
Bu kin ve nefret işbirlikçi burjuvaya ve onun uşaklarıyla sistemine kan kusturacaktır.

Bu da bizim gibi Kürdistanlı devrimcilerin hergün o temiz Kürdistan topraklarında namussuz ajan ve uşaklar sürüsünü ve temsilcilerini söküp atmaya çalışan ve bu savaşta yiğit evlatlarını şehit veren şanlı PKK'ye sahip çıkmakla mümkün olacaktır.

YAŞASIN PKK'NİN ÖNDERLİĞİNDE GELİŞEN UKM!
AJAN PROVAKATÖRLERE ÖLÜM!

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin İlanıyla İlgili Olarak; Kürdistan Halkının Ulusal Önderi ve PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan Bir Konuşma Yaptı

Baştarafı 1. sayfada



Kürdistan'da her şeye damgasını vurması gereken tek şey **DİRENME**'dir. Nefes alışımız bile ancak bununla mümkündür. O halde, harfle, sözle, silahla, sopayla, kültürle, sanatla, en basit maddi imkanlarla, ruhla, insanın belleğinde ve yüreğinde bitecek ne varsa herşeyle direnmek durumundayız. Yüzyıllardan beri kopartıldığımız insanlığa ulaşabilmemiz, ulusal-toplumsal ve kişisel haklarımıza kavuşabilmemiz, yalnızca böyle bir direnmeyle mümkün olabilir. Bunu tartışmak bile saçmadır. Daha yakın dönemde halkımızın varlığının tartışılması nasıl saçma ise; günümüzde direnmeyi tartışmak da o kadar acı ve saçmadır. Bu bir direnişçinin kabul edemeyeceği en acı polemiktir. Çağdaş halkların yüzyıllar öncesinden muazzam bir azim ve yürekle girdikleri bu yola bizim ödlekçe girmemiz ve hala bunu tartışmaya sokmamız, yalnızca sefaletin bir göstergesi olabilir. İnsanlık, ister burjuva ve isterse proletarya öncülüğünde olsun her türlü gelişmesini bu sözcükle elde etmiştir. Çağımızın tüm kültür verileri, bilim, edebiyat, ekonomi-politik, felsefe vd. bunun üzerinde temellenmiştir. Kısaca, insanlık eşittir direniştir.

Konuşmasında PKK öncülüğü Cephenin gerekçesi ve zaferin güvencesidir diyen A. ÖCALAN bu konuyu da şöyle izah etti:

O halde; PKK öncülüğü, çağla olan tüm çelişkileri ve tarihle olan kopukluğu aşmak için insan bilincinin Kürdistan koşullarına mütevazi bir biçimde müdahale etmesinden başka bir anlama gelmez. Onun yüceliği de, zorluğu da buradadır. O, gerçekliğin karartıldığı, buna sahip çıkacak yüreğin susturulduğu, beynin kireçlendiği, yabancılaşmanın teori ve pratiğinin had safhaya çıkarıldığı bir zemin üzerinde ortaya çıkmıştır. Bu kadar düşkünlüğün olduğu bir noktada, küçük bir adım biçiminde de olsa halkın öz çıkarları doğrultusundaki düşünce ve eylemin büyük anlamı vardır.

Resmen ilan edilişinin 7. yılında PKK'nin ulaştığı boyut, halkın direnme gerekçesi olma boyutudur. PKK, sadece bir avuç öncüyü direnişçi kılmak için yola çıkmamıştır. Milyonların ayaklanması arzusuyla yola çıkılmıştır.

Halkımızın Cephe Silahıyla Savaşacağını ve kazanacağını da vurgulayan A. ÖCALAN bu konuyu da şöyle izah etti.

Hareketimizin temellerinin atılışının 13. yıldönümü, Partimizin resmen ilan edilişinin 7.yılı ve görülmemiş işkencenin şahsında yaşandığı Partimizin büyük yüreği ve beyni Mazlum yoldaşın katledilişinin üçüncü yıl dönümünde, halkımız Newroz'u kendi savaş siperlerini örerek karşılaşıyor. 1985 Newroz'u halkımız açısından bambaşka bir anlam ihtiva etmektedir. Bu Newroz, halkın savaşma kararlılığının ilan edildiği, dayatıldığı ve tüm bunların Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinin ilanında somutlaştığı ulusal direnişimizin bir dönüm noktasıdır. Halkımızın yüzlerce yıllık özlemi de böylelikle bir gerçek haline gelmektedir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanı, azgın sömürgeci egemenliğe, feodal yapı ve kurumlara, bunlardan kaynaklanan tüm çelişki, gerilik ve dağınıklığa karşı, ulusal direniş temelinde birlik, örgütlenme ve her alanda gelişme doğrultusuna en kesin biçimde girilişinin ilanıdır.

Nasıl ki, PKK öncülüğü, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temeli olmuşsa, Ulusal Kurtuluş Cephesi de bu Parti'nin öncülüğünde halkı oluşturacağı çeşitli örgütlerle topyekün örgütleyip birleştirilecek halk savaşımızın dayanacağı temel siyasal güç ve zaferimizin güvencesidir. Hemen belirtelim ki, bunlar bir iddia değil, teoride ve pratikte sağlanan gelişmelerin ortaya çıkardığı bir sonuçtur.

Halkın desteği üzerinde ilanı gerçekleştirilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, halkımızın birliğinin hangi temelde gerçekleşebileceğini de ortaya koymuştur.

Tüm bu gerçekler, cephenin ışçi-köylü ve geniş aydın-gençlik bloku biçiminde şekillenmesi gerektiğini, ne idüğü belirsizlerin tepede kurduğu birliklerin halkın cephesel birliği olamayacağını ortaya sermiş bulunmaktadır. Halkımız, değerli evlatlarının genç yaşlarına rağmen hayatlarını ortaya koyarak ve işkencelerin en amansızını yaşayarak sergiledikleri tutum karşısında, cephenin bu kızıl kanlar üzerinde yükselmesi gerektiği kararında birleşmiş ve bunu kendi öz kararı olarak PKK öncülüğüne dayatmıştır.

Kürdistan'ın işçileri, köylüleri, diğer emekçi sınıf ve tabakalar, cephelerini işte

bu temel üzerinde öreceklerdir. O halde halkımız, Ulusal Kurtuluş Cephesine doğru giderken, işçi-köylü ve aydın-gençlik blokunun cephenin esas temel gücü olduğunu bilecek, bu gücün örgütlenmesini, birlik ve direnişin geliştirilmesini esas alacak, samimi bir özeleştiri ile kendi durumlarını gözden geçirerek halkın geniş siyasal birliğine gerçekten hizmet edeceklerini kanıtlarsa, geçmişte isterse düşmanla işbirliğine varan suçların ve ağır hataların sahibi olsunlar, diğer kişi ve güçlere de yer verebilecek ve cepheyi daha da genişleteceklerdir.

A. ÖCALAN konuşmasının aynı bölümünde Kürdistan halkına, Türkiyeli devrimci, ilerici demokratik güçler ve Türkiye halkına, Ortadoğu halklarına ve ilerici-demokratik güçlere de çağrı yaptı

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI

Bundan böyle halkımızın her ferdi kendisini düşmana karşı sıkılması gereken bir silah olarak görmelidir. Savaşan halk gerçekliğimiz, düşmanın en büyük korkusudur. Bu korku haklı çıkarılmalıdır. Eğer iki kişi bir araya gelmişse, bir örgüt gibi düşmanın karşısına dikilmeli, adeta yerden fışkırırcasına örgütlenilmelidir. Kürdistan'da düşmana karşı iki kişinin bir araya gelmesi küçümsenecek bir olay değildir; herkes kendi çevresini, komşusunu, köylüsünü, ailesini, aşiretini bu temelde bir araya getirmeli, her aile, her köy, her kabile, her mahalle, her semt ulusal kurtuluş mücadelemizin yıkılmaz örgüt kaleleri olmalıdır.

Yeni bir sayfa açılıyor. Bu, görkemli bir direnme sayfasıdır. İyi niyetli olan, direnmek ve kurutuluş isteyen herkese bu sayfada adını yazma hakkı vardır. Geçmişte günahı ve suçu ne olursa olsun, ama gerçekten tüm içtenliği ve dürüstlüğüyle tarihe bu biçimde katılmak istiyorsa bu hak, herkese verilmelidir. Fakat eğer, yine bu yüce sıfatları arkasına sığınıp, PKK'nin cephe silahıyla yeni özgürlük sayfaları açmaya çalıştığı bu dönemden sonra da işbirlikçiliklerini ve olumsuzluklarını sergilemeye devam edip, bunu bir siyaset haline getirirlerse, açık ki, o durumda hiç bir kuvvet bizim bunları ezmemizi engelleyemecektir. Hangi kamptan olursa olsun, kimin adına konuştuklarını iddia ederse etsinler, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük hakkı her ağzın temsilciliğinden daha üstün tutulacaktır. Bu hak dokunulmazdır. Dolayısıyla, ister kapitalist ve isterse sosyalist sistem içerisinde olsun, her ülke, parti ve kişi, bu hakka saygılı olmak ve destek sunmakla yükümlüdür. En sıradan bir demokratlık ve enternasyonalizmin ilkeleri de bunu gerektirir. Eğer bu kutsal hakkı çiğneyen biz olursak, o durumda biz onların her türlü eleştiri ve ezme hakkıyla karşı karşıyayız demektir. Biz bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizi tüm insani yeteneklerimizi ve halkımızın gücünü ortaya koyarak sonuca götürmeye çalışacağız. Bu konuda ortaya çıkacak olan her eksilik ve hatanın eleştirisi dostça bir yaklaşım olarak kabul edilir. Ama böyle soylu bir birliği bozmak ve rayından çıkarmak isteyenler, kim olursa olsunlar, halk tarafında affedilmeyeceklerdir. Hangi sıfat ve maske altında olursa olsun, ulusal direniş ve birliğimize yönelenlere karşı özgürlük savunulmalıdır. Çünkü halkın çıkarları, ilerici insanlığın hiç bir biçimde reddedemeyeceği kadar kutsal ve yüce çıkarlardır. Dolayısıyla hiç bir gerekçeyle önlenmemesi gereken bir hakkıdır.

Mücadelemiz çok zorlu geçecektir. Bu mücadelede çok kan dökülebilir, çok kayıp verebiliriz. Acımasız işkenceler daha da yaşanabilir. Ama b süreçte kazançlı çıkacak olan kuvvet, halkın kendisi ve insanlık olacaktır. Bugün uygulanan vahşi sömürgeciliğin arkasındaki gericilik, en azgın emperyalistlerin temsilcileridir. Uyguladığı yöntemler, insanlığın barbarlık tarihinin süzülüp gelen en son örnekleridir. Savaşımız buna karşıdır ve dolayısıyla sonuna kadar insani, eşitlikçi ve özgürlükçü bir harekettir. Bu hakkını, halkımız çok iyi kullanmalı, tüm geleneklerini ortaya koymalıdır.

Bugün aynı faşist iktidarın baskı ve sömürüsü altında yaşayan, her bakımdan iç içe karışmış Kürt halkının direnişiyle dayanışma içinde olmamanız için bir neden yoktur. Kürdistan halkının kurtuluşu eşittir Türkiye halkının da kurtuluşu demektir. Eğer eşit ve özgürce karşılıklı destek sunma sağlanırsa, iki halkın omuz omuza mücadelesi ve ortak kurtuluşu kesindir.

Kürdistan, düğüm olan Ortadoğu'nun bir kör düğümüdür. Bu alanda sorunların devrimle çözümlenmesi dalga dalga tüm Ortadoğu halklarının kaderine yansıyacaktır.

Yapılan bu tarihi konuşmanın son bölümünde faşist generaller çetesine de yönelik bir çağrı yapan A. ÖCALAN, ayrıca partili militanları da görev ve sorumluluklara daha sıkı sarılmaya çağırmıştır.

İnsanlık tarihinin ve çağımızın bir utancı olarak halklarımıza kan kusturan faşist generaller güruhu, halk düşmanlığı ve işlediğiniz insanlık suçlarının hesabını vermenin zamanı gelmiştir.

Hiç bir kurala bağlı olmayan bu insanlık düşmanı uygulamalarınızla kendinizle birlikte çürüyen bir sisteme de can vermenin telaşı içindesiniz. Ancak siz, arkanızdaki güçler, halklarımız şahsında insanlığa dayattığınız bu imha savaşının, bu işkence ve katliamların hesabını çok ağır ödemek zorunda kalacağınızı da bilmek zorundasınız.

Biz, halk olarak yükselttiğimiz bağımsızlık savaşıyla, size hakettiğiniz tarihi dersi verdiğimiz gün, burada kazananın tüm bir insanlık olduğunu biliyor ve bu gerçekten cesaret alıyoruz.

Biz halk olarak böyle bir savaşı hiç bir zaman tercih etmedik. Ancak siz hiç bir kural tanımadan sürdürdüğünüz tek taraflı bir savaşla savunmasız halka, kadın ve çocuklara saldırarak, en hayasız uygulamalarla halkımızın varlığına kastettiğiniz müddetçe, hiç kimse de bizden kurallara bağlı kalmamızı isteyemez. Bir halkın binlerce yıllık öfkesinin patlayışı karşısındasınız ve düşman da olsanız sizi bu kin ve öfke seli karşısında uyarmak ve savaşı kurallarına göre yürütmenizi tavsiye ederiz.

PARTİLİ TÜM MİLİTANLAR!

Bizim için izlenmesi gereken yol bellidir. Bizde direnmenin zirvesini yaşayan direniş şehitleri vardır. Eğer PKK Ulusal Kurtuluş Cephesinin gerekçesi ve zafer güvencesidir diyorsak; bu, şehitlerimizin de Partimizin bir daha dönülmemecesine girdiği yolun gerekçeleri olduğunu da unutmamalıyız. Onların direnen ruhu, umut ve cesaretleriyle savaşmak gerektiği anılara bağlı olmanın özlü ifadesidir. Onların anıları tamamen yaşam olan , tüm halka egemen kılınması gereken, gerçekten yaşayan anılardır. Ayakta gezen, canlı gibi gözüken ama çoktan ölü denilebilecek yaşam yanında, bilincimizde, yüreğimizde her an her dakika duymamız gereken hakiki yaşam budur. İşte bu anısal yaşamın bir gereği olarak her militan ve sempatizanımız, sürekli kendini yenileyip bilinçlendirdiğinde görecektir ki, alt edilemeyecek zorluk, başarılamayacak görev yoktur.

O halde;

Çağın bir yüz karası ve lanetli bir tarihsel geçmişin ürünü olan vahşi sömürgeciliğe karşı savaşımda kanımızı damla damla akıtacağımıza, bütün yeteneklerimizi ülkemizin kurtuluşu için en verimli şekilde harcayacağımıza, hiç bir yeteneğimiz ve enerjimizi kendimizle mezara götürmeyeceğimize, düşmanla aramızdaki muazzam güç dengesizliğini göz önüne getirerek bu mesafeyi en güçlü teknik olan insan faktörüyle kapatmayı şiar edineceğimize, halkımızın çağla ve tarihle kopuk yaşamını ilerici insanlıkla birleştirmek ve kendi öz tarihimizi yazmak için yaşayacağımıza, bunun dışında bir felsefe, siyaset ve pratik ahlak yaşamını kabul etmeyeceğimize ve bunu tüm topluma egemen kılmayı Partili olmanın, yurtsever olmanın, cepheye art olmanın bir gereği olarak kabul edeceğimize and içeriz.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi Resmen İlan Edildi ve Dünyanın Her Alanında Çeşitli Biçimlerde Duyuruldu

21 Mart 1985 günü Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesi tarihi bir dönüm noktasını yaşadı ve hazırlıkları tamamlanan Ulusal Kurtuluş Cephesi resmen ilan edildi.

Kürdistan'ın bir çok bölgesin de olduğu gibi Ortadoğu, Avrupa ve diğer bir çok alanda aynı gün de ve yaklaşık saatlerde yapılan bu ilan oldukça geniş bir propaganda ile duyuruldu. Kürdistan'da Cephenin ilanı bir çok şehir merkezinde eylemler konularak gerçekleştirilmiştir. Mardin'de sömürgecilerle işbirliğinde olan bir feodal cezalandırılmış, ayrıca Batman, Diyarbakır, Bingöl ve daha bir çok yerde eylemler gerçekleştirilmiştir. Kürdistan halkı bu tarihi kararı oldukça coşkun bir şekilde karşılamış ve tüm sömürgeci baskılara karşın mücadelenin yanında yer alacağını ortaya koymuştur.

Avrupa alanın da ise 21 Mart günü Bonn'da ve Atina'da yapılan basın toplantılarıyla bu karar ilan edilmiştir. Bonn'daki basın toplantısı 1 saat kadar sürmüş ve gazetecilerle basın ajanslarının sorduğu sorular geniş bir şekilde cevaplandırılırken, Cephenin amaç ve hedefleri de izah edilmiştir. Bu ilanı Hollanda radyosu Türkçe bölümü haber olarak vermiş. le Monde, le Figaro. Süddeutschezeitung gazetelerinde de yayınlanmıştır. Aynı şekilde



Yunanistan'da yapılan basın toplantısına da çok sayıda basın-yayın muhabiri katılmış. Cephenin ilanı hemen tüm ilerici gazeteler de yer alırken, radyodan da yayınlanmıştır.

Avrupa çapında yoğun olarak dağıtılan 4 dilden bildiriler, pullamalar ve afişlemelerin yanısıra kitlelere de 23 Mart günü Frankfurt Newroz gecesin de açık ilan yapılmıştır. Hemen hemen duyan her Kürdistanlı yurtsever de büyük bir sevinç yaratan Cephenin kuruluş ilanı, gerek gecede gerekse de derneklerdeki toplantılarda açıktan gözlemlenmiştir.

Efendi-Uşak...

Bastarafı 3. sayfada

ma istemiyle dünya barışına da en büyük darbe vurulmak istenmektedir.

Bu planlara yönelik New York'ta BM Genel Sekreteri Perez de Cuellar'la görüşülmüş, Ortadoğu ve uluslararası gelişmeler konusunda görüşbirliğine varmak için temasta bulunulmuştur. Görüşmelerin diğer durağı olan Washington tümüyle politika belirleme ve planlar oluşturmaya yöneliktir. Görüşmelerin bir diğer konusunu ise, politik-askeri amaçlar ile Türkiye'nin yaşadığı çöküntüye bağlı olan ekonomik görüşmeler oluşturuyordu.

Özal'ın gezisini böyle bir misyonluk seferi olarak ele almak gerekir. Ancak hemen belirtmek gerekir ki, Pentagon'da oluşturulan planlar, dayatılan teslimiyetler Vietnam ve Hindiçini halklarının mücadelesini engelleyememişti. Tam tersine güçlü bir savaş tüm bölgeyi sarmış ve zafere gidilmişti. Bugün de Özal aracılığıyla iletilen talimatlar ve tezgahlanan planlar, sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Hele hele Kürdistan halkının tarihi bir köşe taşını yaşadığı ve ERNK'yi ilan ettiği bir ortamda savaş kızışacak, Türkiye halkının mücadelesini yakından etkileyecek ve tüm Ortadoğu'yu saracak olan savaşım, geleceğin barış ve istikrarının, sosyalizmin zaferinin en büyük güvencesi olacaktır.

Impressum:
N. UGUS
"Berxwedan"
Bank Str. 69
4000 Düsseldorf 30

Yazışma Adresi
Berxwedan
Bank str. 69
4000 Düsseldorf 30

Danimarka	5.-	dkr.
Avusturya	12.-	s.
İngiltere	0.50	£.
Hollanda	2.-	hfl.
Belçika	40.-	bfr.
Norveç	4.-	nkr.
Fransa	4.-	ff.
İsviçre	1.50	sfr.
İsveç	4.-	skr.

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ VE ALMAN KAMUOYUNUN GÖREVLERİ

Halkların mücadelesi ve onların ulusal kurtuluşu anımsandığında, akla Avrupa ilerici kamuoyunun desteği gelir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi durumunda ise böyle bir desteğin önüne engeller dikmek için her türlü girişimde bulunulmuştur.

Yüzyıllardır en ağır baskı ve sömürü koşulları altında bulundurulan Kürdistan'ı, Federal Alman halkının büyük bir kısmı sadece Karl May'ın "Vahşi Kürdistan" adlı kitaplarından tanımıştı. Emperyalizm ve uydularının bu koşulları mümkün olduğu kadar sürdürmek için, uğraşlarından birisi de Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle Avrupa kamuoyu arasına bir perde çekme çalışmasıdır.

Bunun tabii ki bir nedeni vardır!
Ortadoğu'nun yüreğini teşkil eden Kürdistan, kendi ulusal kurtuluş hareketinin gelişimiyle birlikte, coğrafik konumu dolayısıyla umutlarını ileriye yönelik bu alana bağlayanların dikkatini daha da çekmiştir. Gözler artık büyük bir kaygı ile Kürdistan'a dikilmiştir. Güç iddiasının sarsıldığını gören emperyalizm, gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini bir avuç suda boğacak ve onu yerle bir edecek olan "şanlı-şöhretli" Türk ordulu askeri cuntayı, 12 Eylül 1980'de iş başına getirdi. **Kürdistan halkına karşı yapılan zulüm, artık ilerici ve demokrat olma iddiasında bulunan her insanı ayağa kalkmağa zorlayan boyutlar kazandı.**
Kürdistan halkının haklı mücadelesinin haklı sesi, Avrupa kamuoyunda yansısını yeterli ölçüde bulmadı. Kürdistan ve onun sürekli yükseltilen ulusal kurtuluş mücadelesi, bir ölçüde tanınmaz kalmaktadır. Zindanlarda tassavur edilemez katliamlar sürdürülür ve halka karşı baskı uygulamaları hızlandırılırken, Federal Hükümet, kendi stili ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ezmek amacıyla Türk hükümetine ödemelerini arttırmıştır.

Filistin kamplarında erkek, kadın ve çocuklar katliama uğratıldığında, Avrupa'da yüzbinlerce insan barış için bir araya gelmiş ve protesto yürüyüşleri düzenlemiştir. Ulusal Kurtuluş için haklı bir mücadelenin barbarca ezilmesine izin veren bir barış, nasıl bir barış olabilir? Caniliğe, katliamlara ve yok etme uygulamalarına karşı bir suskunluğa giren ve sesini yükseltmeyen bu barış, nasıl barış olabilir? Yalnız FAC'ta yüzbinlerce insanı kapsayan bu anti-emperyalist potansiyel, sesini yükseltmeli, emperyalizmin savaş kışkırtıcı planlarını teşhir etmeli ve Kürdistan'ın Ulusal Kurtuluş Mücadelesine aktif olarak destek sunmalıdır.
Ulusal bağımsızlıkları için mücadele veren tüm halklar ilerici ve demokrat kamuoyunun bu konudaki katılımına muhtaçtırlar. Anti-emperyalist cepheyi güçlendiren ve emperyalizme karşı haykırılan her sesin, ulusal kurtuluşa giden yolda büyük bir önemi vardır.

Bağımsız bir Kürdistan, emperyalizmi bu bölgede ciddi bir tarzda zayıflatacak ve ona büyük bir darbe indirecektir. Yalnız emperyalizme karşı verilen mücadeleler ve onu güçten düşürmek gerçek bir barışı ifade eder. Barış, başka bir tarzda anlaşılamaz. Böyle bir mücadele, Kürdistan'da verilen mücadelenin karakterinin barışa hizmet eden bir yönüdür. Bu nedenledir ki, emperyalizmin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini gizleme girişimleri ve eğer bu gizleme çabalarıyla başarıya ulaşamazsa, onu bir de terörist olarak lanse etmeye çalışması hiçte şaşırtıcı değildir.

Bu da yeni bir olgu değildir! Emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı mücadeleyi omuzlayan tüm hareketler dünya kamuoyunun gözünde karalanmaya ve "terör çetesi" olarak gösterilmeye çalışılmışlardır.

Böylesi tüm iftiraların inadına, Ulusal Kurtuluş Hareketi, 15 Ağustos 1984 eylemleri ile Alman kamuoyunda da yerini bulmuş ve kararlılığını ispat etmiştir. Bu eylemler, bir etki dalgasına yolaçmış ve özellikle ilerici-demokratik çevrede büyük bir yankı uyandırmıştır. Haklı ve meşru olan bu mücadeleyi daha geniş çevrelere götürmek, gerekli dayanışmayı ve desteği sağlamak artık bu çevrelere kalmıştır... Nasıl ki, Küba, Vietnam ve Nikaragua'nın Kurtuluş Hareketleri, Avrupa'nın ilerici güçlerinden dayanışma ve desteği bekleyebiliyor ve alabiliyorlardı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi de böylesi bir dayanışma ve aktif desteği alma hakkına sahiptir. **Yaşasın Uluslararası Dayanışma" sloganı emperyalizmin insanlık dışı uygulamalarına karşı mücadele birliğinden ve insanın bütün gücüyle yüzyıllardır baskının boyunduruğu altında tutulan halkların ulusal kurtuluşları için omuzladıkları mücadeleyi yalnız sözde değil, bizzat aktif olarak desteklemesinden başka neyi ifade edebilir ki!**

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinin 21 Mart 1985'te ilanı, FAC'ın ilerici-demokratik kamuoyuna desteklerini güçlendirmek ve yüzyılların baskı, sömürü ve imha etme politikasına karşı geliştirilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine layık olan bir tutum takınmak için, yeterli bir sebep teşkil etmelidir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin, Alman kamuoyu içinde büyük bir yankı bulacağından ve güçlü bir destek ve dayanışma bekleyebileceğinden hiç şüphe edilemez. Çünkü emperyalistlerin ve sömürgecilerin uygulamalarına karşı sesini yükseltmek, onların cinayet ve katliamlarını mahkum etmek, her insanın yalnız görevi değil, aynı zamanda bir zorunluluktur. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine maddi ve manevi destek sağlamak her insanın görevidir! Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük için yürüttüğü mücadele haklı bir mücadeledir ve ilerici Alman kamuoyu, bu konudaki görevlerini yerine getirecektir.!

*** Kahrolsun Emperyalizm ve Sömürgecilik!**
*** Yaşasın Kürdistan Halkının Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi!**
*** Yaşasın Uluslararası Dayanışma!**

GABI F.



Sudan'da Nimeyri Yönetimine Askeri Darbe Yapıldı

Sudan, 2,5 milyon kilometrelik geniş bir yüzölçüme ve 20 milyon nüfusa sahip bir ülkedir. Kuzeyinde müslüman Araplar yaşarken, güneyinde değişik diller konuşan, hıristiyan kökenli azınlıklar yaşamaktadır.

Mayıs 1969'da General Cafer Nimeyri başkanlığında bir grup subay tarafından darbe gerçekleştirilmişti. İlk dönemlerde Nimeyri yönetiminin dayanağını ilerici güçler oluşturuyordu. Ve halk kitlelerinin yararına bazı dönüşümler gerçekleştirilmekteydi. Ancak süreç içerisinde rejim kendi içinde bir dönüşüm yaşamış, demokratik örgütlerin takibatına başlanmış, Komünist Partisi dağıtılmıştır.

Son dönemlerde yokluk ve yoksulluk alabildiğine artmış açlık tehlikeli boyutlara ulaşarak ülke nüfusunun dörtte birini kapsamıştır. Güneydeki azınlıkların başkaldırı hareketleri ortaya çıkmıştır.

Dış politikada ülke hergün biraz daha çok ABD bağımlılığına giriyor, ülke topraklarında askeri üslerin kurulmasında Pentagon'a olanak tanıyor; ABD ve diğer batılı bankalara mali yükümlülükleri artıyordu. Bu gelişmeler emekçi halk kitlelerinin hoşnutsuzluğunu artırmış, kitlesel gösteriler ve



Darbe sonrası Sudan...

genel grevler ülke çapında etkisini göstermeye neden olmuştur.

Nimeyri yönetimine karşı gerçekleştirilen yeni askeri darbenin hedefleri Sudan radyosu aracılığla Genel Askeri Komutanlığı tarafından şöyle açıklanmıştır: *"Eski yönetimin iç politikadaki hatalı tutumu, önemli sorunlar doğurmuştu. Bu yetmezlikleri ortadan kaldırmak, ulusal gelişmemizi engelleyen yasaların yeniden gözden geçirilmesi, tam bağımsızlığın tesis edilmesi, ülkedeki ulusal birliğin güçlendirilmesi, kişi hak ve özgürlüklerinin güvence altına alınması, din ve inanç özgürlüğünün sağlanması ve bir bütün olarak siyasi yaşamın demokratikleştirilmesi başlıca hedeflerimizdir."*

Yeni Sudan yönetimi aynı zamanda ülkede demokratik bir ortamın yaratılmasının, özgür ve bağımsız seçimin gerçekleştirilmesinin zorunluluğunu belirtmiştir. Yoksa, eski yönetimin yerine halkı siyasi haklardan yoksun bırakacak bir askeri yönetimle ülkeyi idare etmek amacında olmadıklarına işaret etmiştir.

Uluslararası ilişkilerinde ise Arap Ülkeleri Birliği ve Afrika Birliği Örgütü anlaşmalarına bağlı kalınacağı belirtilmiştir. Yine çeşitli kaynaklara göre, bağlantısız ve askeri bloklara girmeyen bir politika izleneceği belirtilmektedir. Komşu ülkelerle sorunlarını görüşmeler yoluyla çözümlemeye çalışacağı, Filistin halkının bağımsızlık mücadelesi ve bağımsız bir devlet kurma hakkını kararlıca savunacağı gibi; Afrika halklarının ırkçılığa karşı mücadelelerini kesin bir şekilde destekleyeceklerini açıklamışlardır.

Sudan haberler ajansı SUNA, eski siyasal yönetimi protesto amacıyla genel grevde bulunan işçilere, işyerlerine dönme çağrısında bulunmuştur. Yine başka bir ajansın verdiği habere göre askeri yönetim tarafından tüm eski yöneticilerin tutuklanacağına işaret edilmiştir.

Sudan radyosu aracılığıyla Genel kurmaylık tarafından yapılan başka bir açıklamada darbe öncesindeki tüm siyasi tutuklu ve hükümlülerin serbest bırakılacağı duyurulmuştur.

Filipinlerde Gerilla baskını

Filipin'lerin güneyindeki Mindanao adasın da devrimci gerillalar bir jandarma karakolunu basarak görevli jandarmalardan 19 tanesini öldürmüşlerdir. Saldırıyı başarıyla gerçekleştirip geri çekilen gerilla grubu çok sayıda silaha da el koymuştur.

Reagan Nikaragualı Karşı Devrimcilere Yardım Edeceğini Açıkladı.

ABD, 1978'den buyana bağımsızlığına kavuşan Nikaragua'nın istikrarını bozmak, yeniden kendi güdümüne sokmak amacıyla karşı-devrimci güç "Contra"lara her türlü desteği vermekte ve devrimci hükümet kuvvetleriyle çatışmalara sokmaktadır.

ABD'nin kendi çıkarları doğrultusunda ortaya koyduğu planlarını Nikaragua yönetimine dayatması, yapılan barış tekliflerini reddetmesi ve 14 milyarlık bir yardımı karşı devrimcilere verme tehditleri savurması, açık ki kendi istemleri doğrultusunda ki barış şartlarını Nikaragua yönetimine dayatıp, onu devrimci yönetimden vazgeçirme amaçlarından ileri gelmektedir.

İsrail'in Rehine Politikası

BBC radyosunun bir haberine göre İsrail elindeki savaş esirlerine rehine politikası uygulamaya başlamıştır.

Bu politika gereği Ansar esir kamplarında bulunan 1200 tutuklu, elleri ve gözleri bağlı vaziyette İsrail'e nakledilmiş, 600'ünü de burada serbest bırakacaklarını açıklamışlardır. Açıklama da İsrail'e nakledilen esirlerin durumunun ise G. Lübnan'daki gelişmelere bağlı olduğu duyrulmuştur.

Öte yandan Lübnan'daki çatışmalarda sık sık yeniden alevlenmektedir.

Peru Birleşik Sol (IU) dan Jorge Hurdato ile yapılan röportaj

Jorge Hurdato: *"Peru ve Kürdistan Halklarının Mücadelesi Ortaktır"*

Soru: *ABD Emperyalizminin Latin Amerika ülkeleri ve Peru'ya yönelik askeri, siyasi ve ekonomik politikasını nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Cevap: Ronald Reagan, ABD finans-kapitalinin en gerici çevrelerinin ve özellikle de silahlanma lobisinin politik saldırısının sonucunun yansımasıdır. Kapitalizmin artan bunalımı döneminde, fena ve kötülere (3. Dünya Ülkeleri, Kurtuluş Hareketleri, sovyetler Birliği) karşı sürdürülen silahlanma ve "büyük kutsal savaş"lara yapılan hazırlıklar, bunalıma bir çözüm olarak lanse edilmek istenmektedir. Bu, Latin-Amerika halkları için, gerek kredi ve faiz politikaları ve gerekse de hammadde fiatlarının indirilmesi vs. gibi konularda, somut olarak daha da sıkıştırılacakları anlamına gelir. Bu da, Honduras ve El-Salvador'da ABD ordusu uzmanlarının denetiminde olan Latin-Amerika ordularında giderek arttırılan militarist silahlanma öğesi ile doğrudan doğruya birleştirilmiştir. Ama aynı zamanda, ABD emperyalizmi, mümkün oldukça kıtanın güneyinde "demokratik" hükümetler kurmaya çabalamaktadır. Fakat bu hükümetler, sadece formalitede demokratiktirler ve gerçek durumun perdelenmesine hizmet etmektedirler. Pratikte ise, baskı organları olan askeri ve polis kuruluşları, tüm kademeleri kesin olarak elde tutmaktadırlar. Demokrat olma maskesi altında, insan hakları gittikçe çiğnenmekte ve özellikle de bugün ülkemiz Peru'da görüldüğü gibi, bu toplu katliamlara kadar, dönüşebilmektedir.

Soru: *Sizce Latin Amerika devrimci güçlerinin bu günkü durumları nedir ve temel sorunları nasıl izah edilebilinir?*

Cevap: Latin-Amerika'daki devrimci güçlerin, acil bir gereksinim olan bir ortak devrimci stratejiyi, Latin-Amerika sahasında geliştirebilmeleri için ne yazık ki, parçalanmış durumdadırlar. Ancak, Güney-Amerika'da ABD emperyalizmine karşı tek tek ülkelerde verilen devrimci mücadeleler, halklarımızın dayanışmasına alabilmekte ve coşkuyla karşılanmaktadırlar. Peru'daki devrimci güçler, yerli burjuvazinin yıkılması için devrimci bir halk savaşının gerekliliklerine yönelik propagandalar yapmaya çalışmakta ve somut hazırlıklar da yürütmektedirler. Tabii ki, bununla da ABD emperyalizmi zayıflatılmaktadır. Ulusal kurtuluş ve sosyalizm savaşımında, Birleşik Sol (IU) adıyla geniş bir cephe birliği oluşturulmuştur; gerici güçleri izole etme ve burjuva toplumunda ulusal duygulara sahip kesimleri tarafsızlaştırma veya olanaklıysa, onları halk hareketinin saflarına çekmeye, çalışılmaktadır.



Peru'lu kadınlar bir protesto gösterisinde

Soru: *Birleşik sol (IU) nasıl ortaya çıktı. Strateji ve taktiği nedir. Bu Birlik'te yer alan ve destekleyen örgütler hangileridir?*

Cevap: IU, 1980 sonlarındaki yerel seçimler öncesinde çeşitli komünist ve sosyalist partinin birliği olarak ortaya çıktı. Diktatörlüğün iktidara çöreklenmesinden 12 yıl sonra Partimiz PC del P ve UNIR cephesinde yerel ve parlamento seçimlerine katılmanın anlamının olup-olmadığı üzerine yoğun tartışmalar vuku buldu. Güçleri toparlamak, devrimci ve komünist programı tüm ülkede tanıtabilmek için, seçimlere katılmanın gerekli olduğu sonucuna vardık. 1980 parlamento seçimlerine sol, 5 ayrı grup halinde katıldı ve bunun için de seçimlerde büyük bir yenilgi aldı. Halk birlik istiyordu ve dolayışıyla da PC del P ve UNIR'ın etkin yönlendirici katılımıyla Birleşik Sol kuruldu. Son dört yıl içinde IU, erek birliğinden stratejik bir yönelimi ve sosyalist bir programı olan bir kitlesel cepheye ulaştı.

UNIR (Devrimci Sol Birlik), IU içerisinde yer alan devrimci bir birliktir. UNIR, Peru Komünist Partisi-Kızıl Anavatan-(PC del P, Patria Roja) ve iki küçük parti olan Devrimci Sol Hareketi (MIR-Peru) ve Ulusal Kurtuluş Cephesi (FLN) ile üç partide de örgütlenmemiş binlerce üyeden oluşur. UNIR, mücadeleci sanayii ve maden işçileri katmanları arasında, köylü örgütlerinde, öğretmen ve öğrenci sendikalarında, gece kondu (yoksul mahalle) organizasyonlarında ve doğrudan demokrasi organlarında; yine Halk Savunma Cephelerinde (FEDIP's) ve köylü ile yoksul mahalle sakinlerinin meşru müdafaa örgütlerinde ile Halk Asemblelerinde (Asembleas Populares), derin yer edinmiştir. UNIR'ın merkezi hedefi Ulusal Kurtuluştur; sosyalizm yolunda milli-demokratik devrimi gerçekleştirmek ve bununla, halkın temel örgütlerine dayanan gerçekten demokratik, sosyalist bir toplum yaratmaktır. Ülkemizdeki sosyalist toplum, Peru'nun objektif ve özgül koşulları ile Peru Komünist Partisi kurucusu José Carlos Mariáfegui tarafından başlatılan ülkemize

Devamı 23. sayfada

KÜRDİSTAN ULUSAL DİRENİŞ MÜCADELESİ VE AZGINLAŞAN SOSYAL-ŞOVENİZMİN GİDEREK ARTAN SALDIRILARI

N. Xwinar

Çağımızda gelişen her ulusal ve sınıfsal hareketin, kendi içinde kaçınılmaz olarak yansıyacak olan burjuva etkilerle **mücadele etmesi, onları tasfiye etmesi** zorunludur.

Marksizmin bir düşünce akımı olarak ilk çıktığı yıllarda; henüz meşruiyetini koruyan burjuva egemenliği, ideolojik cepheden yürüttüğü mücadeleyi doğrudan yapmayı tercih ediyordu. Ne var ki; burjuva devrimleri sona erip kapitalizmin emperyalist aşamasına girildiğinde, proletarya devrimlerinin objektif koşulları doğmuştu ve birçok ülkede proleteryanın bağımsız siyasal örgütlenmeleri yaratılmıştı. Sürece I. Enternasyonal gibi işçi sınıfının **uluslararası bir bağımsız siyasal örgüt**lenmesiyle girilmişti. Bu noktadan itibaren burjuvazi mücadele taktiğini değiştirir. Kendi rolünü, onun katına yükselme hayalleriyle yaşayan ara katmanlara yüklenir. İşte bundan böyle Marksizmi içten kemirme görevini bu kesimler üstlenir. Marksizmden sapma olarak, militan Marksizmi "uysallaştırmaya" çalışan revizyonizm gündeme gelir. Revizyonizmin doğuşu bir tesadüf olmayıp, kökü kapitalist toplumun iktisadi yapısında yatan toplumsal bir olgudur. Veya Lenin'in deyimiyle *"Tarihin diyalektiği, Marksizmin teorik zaferinin, Marksizm düşmanlarını, kendilerini marksist olarak* **gizlemeye** *zorladığını göstermiştir. Kendi içinde çürümüş liberalizm, yeniden sosyalist* **oportünizm** biçiminde canlanmaya çalışmıştır." (1) Oportünizmin en açık ifadesi, proletaryanın enternasyonalist ilkesinden sıyrılması ve burjuva milliyetçiliğini kabul görmesidir. II. Enternasyonal oportünizmi sosyal-şovenizm olarak tüm çıplaklığıyla çıkar. İşçi sınıfının başında bulunan sosyal-şoven önderler, enternasyonalist ilkeyi çiğneyerek, kendi burjuvazileriyle birlikte halkların katline katılırken; kendi elleriyle ülkelerindeki proletarya devrimini tasfiye ederek, kendi halklarına karşı da ihanet eder duruma düştüler.

Görüldüğü gibi oportünizm, sosyal-şovenizm ve tasfiyecilik oldukça iç içe işletilmektedir. Ne zamanki, sömürgeci ülkenin "devrimciler"i tarafından, sömürge ülkenin sorunu ve mücadelesi küllendirilmişse; sömürgeci ülke proletaryasının devrim sorunu da küllendirilmiştir. Emperyalizm çağında başka halkın devrim davasını yokumsayan, onu küçümseyen, ona karşı çıkan o halka sosyalizm adına en büyük ihaneti yapacağı açıktır. **Ne var ki, bu durumda kendi halkına**da ihanet etmekten kurtulamamaktadırlar.

Bu gerçek en canalıcı bir şekilde Türkiye pratiğinde yaşanmıştır. Türk burjuvazisinin oluşumuna parelel olarak, ortaya çıkan Türkiye sol hareketi oldukça trajik bir tarihi süreç yaşamıştır. İzinli sol olarak ortaya çıkmış ve bu platformda hareket etmiştir. Nasıl ki II. Enternasyonal oportünizmi en açıkça kendini ezilen halklara bakışta ele verdiyse; oportünizm gibi "kötü talihliğin"den kurtulamayan Türk "sol" hareketi, en çok yakayı o dönemde kanayan bir yara durumunda olan Kürdistan'a bakış açısında ele verdi. Sömürgeci ordunun tüm saldırılarına rağmen teslim alınamayan Kürdistan halkı, bir kez de Türkiye "komünistleri" tarafından hançerlenmişti. İttihat-Terakkiciliğin kalan topraklar üzerinde bir devamı olan "Misaki-Millicilik" mantığı, Türk "sol" hareketi tarafından temel alınmış ve Kürdistan ülkesiyle ve halkıyla yok sayılarak ortadan kaldırılmak istenmiştir. En barbarca katliamlara "vahşiler eziliyor" diye alkış tutulmuştur.

70'ler tarihi sürecine girilirken Mahirler, Denizler, İbrahimler Türk burjuvazisinin dayattığı platformu delme amacıyla, oportünizmi direnişçi bir temelde aşma çabaları içine girmişlerse de, Kemalizmin zehiri henüz egemenliğini sürdürmüştür. Ve "vatan bütünlüğü" şiarından "sol" henüz kurtulamamıştır. Kürdistan üzerindeki küllerin üflenmesine bir türlü cesaret edilememiş, daha da küllendirerek "Misaki Milli bütünlüğü" içinde çeşitli tahliller oluşturulmaya çalışılmıştır. "Vahşiler" duyar da uyanır; Türkiye bölünür" yaklaşımıyla Kürdistan'ın adından ve halkından söz edilmez olmuştur.

12 Mart gibi bir süreç solun kendisini ciddi bir süzgeçten geçirmesini sağlamadığı gibi daha derin bir karmaşa içine çekilmiştir. Tavsayan devrimci dalganın yavaş yavaş yeniden hareketlenmeye başladığında; burjuvazi yeni süreci bir "umutla" (Ecevitçilikle) başlatmıştır. Ortada, sahte bir sağ-sol havası estirilerek; bir yandan, Ecevitçilik ve kanatları altına almaya çalıştığı sol; diğer yandan da, tümüyle MHP ve Türkeş'in şahsında somutlaştırılan sağ veya faşizm (sanki devlet olgusundan kopukmuş!) ve karşılıklı bir söz düellosu.. Sol kendisini tutarlı bir süzgeçten geçirmeden, bizzat devlet tarafından yaratılan böyle sahte alternatifler ortamında bulmuştur.

12 Mart sonrası sol, çeşitli kümelenmeler biçiminde sayısız grupçuklara bölünürken kalıtımsal ortak hastalığını sürdürmüştür. Başını TKP'nin çektiği kesim, **eski eylemsiz ve CHP kuyrukçuluğunda** bu dönemde de kusur etmemiştir. Yine "Umut Hükümeti"nin eteklerinden tutunarak, esas olarak da onun öncülüğüne bel bağlayarak "UDC" hayalleriyle avunmuştur. Ulusallıktan bu kadar çıkan, Avrupa emperyalizminin "terbiyeli misyoner"i bir "önder"le "UDC"(!). Bu "hükümete sadakat" türküsünün en bayatlamış bir tarzda yeniden bestelenmesiydi. Bir nebze bile olsa oportünizm çemberini yarmaya yönelik bir emareye rastlanmıyordu. Yeniden **yasallık, barışçılık, "maceracılık"**, "goşizm", sözcükleriyle oluşturulan bestelerin halka verecek bir şeyi de yoktu.

İkinci ve en "militan" (!?) akım, şahlanan Kemalist ruhuyla ayağa kalkan TİKP önderliğindeki kesimdir. Önder kadrosunun hemen hemen hepsini cezaevi "uslanmışları" oluşturuyordu. Çıkardığı yayınlarla sınıf uzlaşmacılığı "vatan bütünlüğü" ve azgın Sosyalist Sistem düşmanlığı biçiminde kendini gösterdi. Temel Özellikleri devletçi (mevcut devlet yanlısı); sınıf çelişkilerini ve iç savaşı yokumsamak, ulusu tek bir "halk bütünlüğü" kavramı içinde almak; katıksız sosyal-şoven ile Sosyalist Sisteme karşı azgın düşmanlıktır. Giderek TİKP'in önderliğindeki bu akıma HK, DHB, Partizan vb. akımlar da katıldı.

Dev-Yol vb'leri yine 12 Mart'tan sonra aydın-gençlik içinde faaliyetlerde bulunan akımlardı. En temel özelliği, "dur, bekle, gör" mantığıyla hiçbir şeyi formülleştirmez, ciddi yapılanma yaratmaktan sürekli kaçınır ve daima parçalanma ve grupçulukla boğuşur. Bu da oportünizmin değişik bir yansıması.. Ve Lenin'in dediği gibi *"Oportünist kişi yapısı gereği, her zaman açık ve kararlı bir tutum takınmaktan kaçınacaktır; her zaman orta yolu arayacaktır; her zaman birbirine karşıt görüşler arasında bir yılan gibi kıvır-kıvır gidip gelecek, her ikisiyle 'görüş birliği' içinde olmaya ve fikir ayrılıklarını küçük değişikliklere, kuşkulara masum ve dindarca öğütlere, vb. indirgemeye çalışacaktır..."* (2)

Ne var ki sürece girerken (73'ler) tüm akımları birleştiren ortak bir nokta vardı: **Kürdistan'a bakış!** Geçmişi güçlü bir **değerlendirme sentezinden geçirip, doğru** dersler çıkaramama ve o nedenle ne stratejik ne de taktik planda doğru bir mücadele hattı tutturulamamıştır. Veya tek kelimeyle ifade edilecekse, oportünizm aşılamamıştır. Hal bu iken, sömürgeci bir ülkenin "sol"u olmaları itibariyle, en çok yakayı bu noktada ele vermekteydiler. Oportünizm, tüm dehşetiyle sosyal-şovenizm olarak karşımıza çıkmaktaydı. Ancak bu kez, Kürdistan'da ortaya çıkan yepyeni bir gelişme, tarihin bu olumsuz gidişatına dur dedi. Kürdistan'ın kaderini değiştirmek için yola koyulan bir grup genç, inkâr çemberini kırmak için olanca çaba harcamıştır. Sömürgeciliğin çizdiği sınırlar içerisinde geliştirilmek istenen her türlü reformist teslimiyetçi akım, sosyal-şoven yaklaşım ve örgütlenmelerle ve en genel anlamda Kemalizmin ruh ve çemberi ile amansız bir hesaplaşmaya girilme zorunluluğu vardı. PKK'nin embriyon halinde olduğu bu ilk tarihsel çıkış böyle olmuştu.

İşte bu noktada sosyal-şoven oportünist Türk "sol"u, daha iki yüzlü karşımıza çıkmaktadır. *"kendi içinde çürümüş liberalizm, yeniden sosyalist* oportünizm *biçiminde canlanmaya çalışmıştır."* (Lenin)

Artık bizzat sömürge ülkenin devrimcilerinin zorlu çabaları sonucunda dayatılan gerçekliği tümden yadsımak mümkün değildi. O, soruna yine Kemalizmin bir başka taktiğiyle yanaşmalıydı.

İttihat-Terakki, ilk geliştiği dönemlerde iktidara geçebilmek için, direnen Balkan halklarına Osmanlı devletinde kardeşçe yaşam vaadetmişti. Ardından da kılıçla kesilen başlardan kaleler inşa etmişti. Biraz daha "gerçekçi" davranan M. Kemal ise, İttahat-Terakki yönetim kliğinin ve padişahlığın yerine geçebilmek için, direnen Kürdistan halkına ortak mücadeleden sonra kardeşçe bir yaşam vaad etmişti. Ardından ise, Kürdistan'da oluk oluk kan akıtılmıştı.

Atalarından aldığı ilhamla Türk "sol"u da, "gerçekçiliğe" yönelmeye çalıştı. Niçin olmasın?! Bu kadar duyarlı bir potansiyel ortaya çıkıyor, bundan yararlanılmaz mı? Ataları da Balkanlarda Türkleştirilmiş çocuklardan Yeniçeri ordularında az mı yararlandı? Sömürgeci Türk ordusu, Kürdistan gencini "mehmetçik" olarak az mı değerlendirdi? Eh, bu durumda Kürdistan topraklarının bir kadro yatağı; veya ulusal gerçekliğini inkâr pahasına yeni tip bir "mehmetçik" olarak neden değerlendirilmesin?

Ne var ki, bu oyun Kürdistan ve Kürtler yoktur diyerek oynanamazdı. O halde doğası gereği oportünizm biraz kıvırtacaktı. Nitekim Türk "sol"u arasında da ulusal sorun tartışılmaya başlandı. Önce "Kürtler vardır, ama Kürdistan yoktur". Ve ardından Kürdistan'dan da söz edilir oldu(!) Ama bu Kürdistan'ın nasıl bir şey olduğu henüz belli değildi. Rastgele bir toprak parçası mıdır; ülke midir; ülkeyse statükosu nedir? Onlar açısından belli değildi. Ama Kürdistan'da gelişen proletarya hareketi de sürekli dayatıyordu. Bu kez de öncüsünü kabul etmez. Ama Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkından da söz etmekten geri durulmuyordu. Peki, örgütsüz, öncüsüz, iradesiz bir halk nasıl kendi kaderini tayin edecekti? Sosyal-şovenizmin yanıtı hazır: "İçimizde gelir yer alır, militanlık yaparsınız, Türkiye kurtulunca, biz de düşünüp-taşınıp en münasip olanı veririz." Bu sözler o kadar inandırıcılıktan uzaktı ki, haliyle insanın aklına Balkanlar'da Jön Türklerin sözü, halkımıza da M. Kemal'in verdiği söz gelir. Ama bunlar "sosyalistti". Kötü olan da bu ya... "Sosyalist" maskeyle azgın bir şovenizm.

Türk solu 80'lere böyle geldi. Azgın sosyal-şoven tutumu, onu oportünizmin tutsaklığından kurtaramadı. Genel bir yaklaşımla bakıldığında teorik ve politik çalışmada yüzeysellik ve kısırlık; pratik ve örgütsel çalışmada plansızlık, darlık, ciddi yapılanmalar yaratmadan kaçış; parçalanma, grupçuluk görünmekteydi.

Ama yükselen bir KUKM'si vardı. Bu, dayattıkça daha fazla kaçamak yol veya orta yolculuk yoktu. Kalelerden birinde yer almak gerekirdi. İşte 12 Eylül'den sonra bu sürecin netleşmesi yaşandı.

12 Eylül Gelişen KUKH ve Soldaki Tasfiyeci Saldırılar

12 Eylül 1980'le birlikte faşist sömürgeciliğin yarattığı ağır baskı dönemi gündeme geldi. Cunta ve emperyalizm bu kez solu kesin tasfiye edebilmeyi hedeflemekteydiler. Açık bir saldırıya maruz kalan ve buna hazırlıksız yakalanan devrimci güçler, büyük kayıplar verdiler. Ve hemen hemen tüm örgütler, kalan güçleriyle yurtdışına çekilmek zorunda kaldılar. Bir devrimci hareket açısından bu geri çekiliş, onların kaderlerini tayin kılıcı bir özellikteydi. Ne var ki bu geri çekiliş anlarında, yön daha fazla Avrupa merkezlerine yönelikti. Kendi izin ve direktifleriyle başa gelen cuntanın baskılarından yurtdışına çıkmak zorunda olan insanlara, kapılar sonuna dek açılmıştı. Ve bilindiği gibi bu yıllarda Avrupa'ya muazzam bir iltica akını başladı. Halbuki, eğer devrimciler amaçlarına olan inançlarını yitirmemişlerse; bu geri çekiliş yıllarının nasıl değerlendirilmesi gerektiği besbelliydi. Rus devrimcileri bu anlarını şöyle ifade ederler:

«Devrimin, bu ilk girişiminin sonucu olan yenilgisi, amacın hatalı olduğunu değil, ilk ağızdaki hedeflerin 'ütopik' olduğuna değil, yöntemlerin ve araçların yanlış olduğunu değil, ama kuvvetlerin yetersiz hazırlandığını, devrimci bunalımın yeter ölçüde geniş ve derin olmadığını göstermiştir. Bırakalım, liberallerle dehşete kapılmış aydınlar, özgürlük için verilen ilk gerçek kitle savaşımı ardından inançlarını yitirsinler, bırakalım tabansızlar gibi bağırsınlar: daha önce yenildiğin yere gitme, o ölümcül yola yeniden ayak basma diye. Sınıf bilinci taşıyan proletarya, onları şöyle yanıtlayacaktır. Tarihteki büyük savaşlar, devrimlerin büyük sorunları sadece ileri sınıfların tekrar tekrar saldırıya geçmeleri sayesinde çözülmüştür. Ve o sınıflar yenik düşmenin darbesini aldıktan sonra yenmeyi başarmışlardı. Yenik düşen ordular iyi öğrenir. Rusya'nın devrimci sınıfları, ilk girişimlerinde yenilmiş bulunuyorlar, ama devrimci durum olduğu yerdedir. Devrimci bunalım bazen dilediğimizden de yavaş olsa, yeni biçimlerle ve başka yollardan yeniden yaklaşıyor, bir kez daha olgunlaşıyor. Daha geniş yığınları bu bunalım için sabırla hazırlama işini sürdürmeliyiz. Bu hazırlık daha yüksek, daha somut amaçları dikkate alarak, daha ciddi yürütülmelidir. Bu işi ne kadar başarıyla yerine getirirsek, yeni savaşımda utkumuz o kadar kesin olacaktır..» (3)

Hiç kuşkusuz ki bu gerçek bizim için de geçerli idi. Ne amacımız hatalı ne de hedeflerimiz ütopikti. Ama kuvvetlerimizin yetersiz bir hazırlık içinde olduğu da açıktı. O halde küçük-burjuva yakınma ve sızlanmalara düşmeden, *«şimdi aynı proletarya, daha kudretli bir devrimci gücün yeni kadrolarını nasıl ısrarla kararlılıkla ve sabırla yetiştirip, eğiteceğini biliyor.»* (Lenin) belirlemesinden hareket etmekti.

Herşeyden önce geçmişin güçlü bir sentezden geçirilmesine gereksinme vardı. Bunu da en kapsamlı ve karar yetkisi olan toplantılarda yapmanın zorunluluğu açıktır. Lenin, yenilginin ardından sorunların bir konferansta ele alındığı ve ardından *«konferans kararlarındaki ruhla çalışarak, bütün parti eylemcilerinin, partinin bügünkü ödevlerini açıkça ve tam olarak kavramaları yolunda çaba göstererek, örgütlerimiz birleşik ve etkin, devrimci bir sosyal-demokratik çalışma için güçlerini artırabilir ve sağlamlaştırabilir.»*

Türkiye ve Kürdistan devrimcilerinin takip etmesi gereken süreç buydu. Sorunlarımızı ve çözüm araçlarını ele alıp, çözümleme yükümlülüğünde bulunmaktaydık. PKK şahsında somutlaşan devrimci eğilim, bu yolu izledi. Önce düzenlediği bir konferansla sorunları ve çözüm yolları, konferans tarafından oy birliğiyle onaylanmıştır. Konferansın ruhuyla gelişmeler tüm partililere ve hatta kavramak isteyen diğer devrimcilere kavratmaya gitmiştir. Ve bir yıl sonra yaptığı kongre gibi resmi bir toplantının onayına da sunarak yeni bir dönemi başlatmıştır.

Ne var ki, Türkiye sol hareketinde, en ağırlıklı sosyal-şovenizm biçiminde yansıyan oportünizm oldukça diriydi. *«Şüphecilik yüzünden takatı kesilmiş, bilgiçlik satmaktan alıklaşmış, pişmanlık nutukları atmaya eğilimli devrimden çabuk yorulan ve bayram beklercesine, devrimin gömülüp yerine anayasa metninin geçirilmesini gözleyen»* (Lenin) küçük-burjuva aydın kesim oldukça yaygındı. yaşanan bunalım günleri, bir yol ayrımına getiriyordu. *«Bunun anlamı şudur: burjuva devrimi döneminde, işçilerin partisinin oportünist kanadı bunalım zamanlarında, dağılma ve çökme günlerinde, ya tümden tasfiyeci olmaya, ya da tasfiyeciliğin tutsaklığına mahkumdur...»* (Lenin) Geri çekiliş anlarında yaşanan şüphecilik, pişmanlık, inançsızlık gibi bu ruh hali, onları menşeviklerin karikatürleşmiş bir kopyası haline getirmekteydi. Bunlar, geri çekilirken düzenli bir geri çekiliş değil; adeta bir panik kaçışmasını andırıyorlardı. *«Menşevikler, devrimin yeni bir yükselişi olanağına inanmayarak panik içinde geri çekiliyorlar, parti programının devrimci isteklerinden utanç verici bir biçimde vazgeçiyorlar ve proletaryanın devrimci gizli partisini dağıtmak, ortadan kaldırıp yok etmek istiyorlardı. Bu nedenle menşeviklerin böylelerine likidatörler (tasfiyeciler– b.n.) denmeye başlandı.»* (4)

İşte bu noktadan itibaren karşı-devrimin dolaylı müdahalesinden bahsetmek gerekir. Böyle bir karşı-devrim müdahalesi, daha önce cezaevinde bizzat cunta tarafından yapılmıştı. Şimdi sıra bunu dışarıya taşırmaya gelmişti. Bu durum ülkemiz ve Türkiye sol hareketinin önemli bir kesiminde var olmakla birlikte; en açık ifadesini Dev-Yol'un Avrupa yapılanması olan Dev-İşçi şahsında buldu. Yakalanan

ilk halkanın bu olması tesadüfi değildi. Karşı-devrim saldırıları karşısında en ağır darbe yiyen örgütlerden birisiydi Dev-Yol... Merkezi yapısı olduğu gibi yakalanmış ve bir yığın yılgın, kaçkın aydın; adeta bir küçük-burjuva kaçışmasıyla Avrupa'ya atmıştı kendisini.. Birçok iflah olmaz oportünist kariyerist unsur, bu yönetim boşluğu ortamında "yönetici" olmuştu. Yılgınların örgütsüz çıkışını, Devrimci Işçi, şöyle itiraf ediyordu: *"Yılgınlık yurtdışına çıkan, 12 Eylül sonrasını yaşamış kadroları etkilemiştir. (veya çıkanların büyük çoğunluğu, örgütsüz biçimde çıkmış, belki devrimci mücadeleye devam etmeme kararı almış kişilerdir)."* Fakat Dev-Yol geçmişten yaygın bir kitle tabanına da sahipti. İşte karşı-devrimin, Avrupa sosyal-demokrat temsilcileri aracılığıyla bu yapılanma, ilk halka olarak ele alınarak "gerçekçiliğe" yöneltilmeye çalışıldı. Çok yönlü ilişkiler geliştirilip, açılan tartışma platformlarıyla; devrime ideolojik ve felsefi alandan bu yönlü saldırıya geçildi. Küçük-burjuva oportünizmi yüklendiği devrim yıkıcılığı göreviyle *"yaşadığımız şu günlerde fasfiyeciler, ideoloik ve örgütsel yönden, dünün devriminden arta kalan en önemli şeye ve yarının devriminin en önemli siperine karşı savaşıyorlar"* (Lenin)

Bu amaçla demokrat ve devrimci isimler altında yayınlanan organlar, karşı-devrimin ideolojik ve felsefi alandaki saldırı misyonluğunu yüklendi. Devrimci İşçi dönemi karakterize etmeye çalışarak, işçi kitlelerine manevi çöküşü ve inançsızlığı yaymaya çalışıyordu. Şöyle yazıyordu o: *"Türkiye Devrimi yenilmiştir. Bu yenilginin sorunları, tartışılmaya, çözülmeye* ***çalışıyor. Devrimci hareketler, kendi****lerini yenileme süreci yaşıyorlar. Dolayısı ile kısa sürede fazlaca beklenti içine girilmemelidir. Yurtdışı faaliyeti 'kısa sürede Türkiye'de birşeyler olacağı' hayali üzerine kurulmamalıdır."* (D.İ. Eylül 83. Tarihe dikkat edilmelidir. KUKH ülke içinde faaliyetleri vardır) Ve aynı sayıda başka bir yerde; **"Bugün sol hareketler** ***BİR TANIMLAMA KRİZİ, BİR KİMLİK KRİZİ*** *içindedirler.. Dolayısıyla dönem değişikliği kendimizi yeniden tanımlama sorununu gündeme getiriyor.."* Devrimci direnişe sahip çıkanlara –elbetteki başta da KUKM'ni yükselten PKK'ye– Şöyle atıfta bulunuyordu: *"Örgüt ilişkilerine sarılarak, örgütün yüceliğine atıflarda bulunularak dönem aşılmaya çalışılıyor.."*

Rus devrim tarihinde ideolojik cepheden gerçekleşen saldırıları, tarihleri şöyle ifade eder: *"Karşı-devrim ideolojik cepheden de saldırıya geçti. Marksizmi 'eleştiren', 'baltalayan' devrimi küçümseyen, alaya alan, devrime ihaneti öven ve 'kişiye saygı' perdesi altında cinsel* ***ahlaksızlığı dile getiren bir sürü moda*** *yazar türedi.*

Felsefe alanında Marksizmi 'eleştirme', 'yeniden gözden geçirme' girişimleri aldı yürüdü; ve aynı biçimde sahte bilimsel teorilerin örtüsü altında türlü türlü din akımı başgösterdi.

"Marksizmi 'eleştirmek' bir moda halini aldı.

"Bütün bu baylar, aralarındaki çeşitli ayrımlara karşın tek bir ortak amaçta birleşiyorlardı: yığınları devrimden saptırmak." (5)

Tüm bunlarla misli görülmemiş **ölçüde karşılaştık geçtiğimiz yıllarda..** "Kişiye saygı" perdesi altında en pervasızca bir ahlaksızlığı öğütleyen yazıları okuduk Demokrat Türkiye'nin türeme yazarlarından. Şöyle yazıyordu D.T.: *"Bir devrimci tipi çıkardık ortaya, devrimin kendi eseri olacağını söylediğimiz, işçi sınıfının tamamen dışında –yemez, içmez, gülmez eğlenmez, aşık olmaz, evlenmez vs.– Sosyalizm yeni bir yaşam tarzı, ezilen sınıfların gelişmelerini engelleyen tüm zincirlerin kopartıldığı, insanın her alanda tamamen öz*~~*gürleştiği, dayanışma üzerine kurulu bir*~~ *sistem değil, ne olduğu belirsiz bir kavram, bir din haline dönüştü. Devrim****cilerde doğru yolu gösteren, mesajı ileten,*** *bu dinin papazları.. (papazlar da her türlü dünyevi* ***zevklerden*** *mahrumdurlar, ruhları kirlenmesin diye..)"* Bu, inancı zayıflatmaya yönelik bir çağrıdır. Çağrıdaki sesleniş çok açıktır. Bu utanç verici ses şöyle diyor: "Daha önce yenildiğiniz yere gitmeyin, o ölümcül yola yeniden ayak basmayın. Yiyin, için, gülün, eğlenin, aşık olun, evlenin vs. Tüm zincirlerinizi **koparın**, her alanda tamamen özgürleşin, sosyalizme inancınızı bir din haline getirmeyin.. Size şimdiye dek bu yolu gösterenler, bu dinin papazlarıydı. Papazlar da yemesini, içmesini, gülmesini, eğlenmesini, aşık olmasını bilmeyen, ölüme yatan Mahirler, Denizler, İbrahimler, Mazlumlardır.. Onlar ruhları kirlenmesin diye dünyevi zevklerden mahrum kaldılar. Siz bu papazlara boşverin, ruhunuz kirlenmez, her türlü **dünyevi zevki tatmaya çalışın."** Evet sesleniş bu.

Anımsanacağı üzere, devrime yönelik bu cepheden tüm saldırılar yayın organları aracılığıyla ve kümelendikleri derneklerde (ki giderek bunlar, briç, bilardo, içki lokallerine dönüştü) taban tartışması biçiminde yürütülüyordu. Birkaç seneden beri "demokrasi" maskesi altında yürütülen, sosyalizmin ve Marksizmin tüm canlı özünü hedef alan bu tartışmanın vardığı sonuç tüm demokratik kamuoyunun malumudur. Hedef çok netti. "Demokrasi", "taban tartışması", "yeni sosyalizm" biçiminde yürütülen bu tartışmaların hiçbirisi devrimin somut sorunlarını ve çözüm yollarını içermiyordu. Kaldı ki, tüm bu tartışmalar, o kadar gayri ciddi, hiçbir karar mekanizması olmayan toplantı dışı, rastgele topluluklar halinde veya Devrimci İşçi'nin deyimiyle "belli politik tercihlerle gelenlerin dışında sosyal buluşma" yerlerine dönüşen derneklerinde yürütülmekteydi. Sormak gerekir: 4 yıl boyunca yürütülen bu tartışmaların sonucu nedir? *"İşte bu anlamda, Devrimci* ***İşçi'nin programı, örgüt ve demokrasi tartışması, Devrimci Yol'un Türkiye için sorduğu 'nasıl bir demokrasi, nasıl bir sosyalizm, nasıl bir örgütlenme? Soru****larının bir parçası Avrupa koşullarındaki yansımasıdır."*(D.İ. 5.7.83) Peki, bu tartışma, devrime hizmet edecek kaç olanak ve örgüt yarattı? Koskocaman bir potansiyelin tüm inancını ve hatta insanlık duygularını boşaltıp, lokal köşelerine nasıl darmadağın edildi? Hangi doğrudan düşman faaliyeti devrimci potansiyeli bu kadar tasfiye edebilirdi? Buradaki amaç ne **idi? Tüm bunlar cuntayı "kızdırmayın"** 88'lerin "yumuşak inişi" karşılığında "gerçekliğe", "yenilikçiliğe" yöneliş edasıyla baylarımızın "küçük" hizmetleri değil miydi?

Evet, tüm bunlar çok açıktı. Ama bu kez ne 25'ler ne de 70'lerdi.. 83-84'lü yıllardı. Kürdistan halkının öncü gücü PKK Hareketi gerçekleştirdiği Konferans ve Kongreyle; yüzyılların tarihinde ilk kez halkının öz iradesini konuşturmuştu. Halkın iradesini temsil eden Kongrenin kararı, direnişi yükseltmek olmuştu. Ve ülke sathında devrimci militanlar faaliyetlere koyulmuşlardı. Yani karşı-devrim, Türkiye ve Kürdistan devrimlerini tasfiye etmeye çalışırken, PKK gibi bir gücü karşısında buldu. bu kez tasfiyeciliği tasfiye etmek amacıyla; PKK, tasfiyeciliğin yakasını bırakmıyordu. Yani planlarını bozan PKK idi.

İşte bu noktada PKK'ye karşı feryatlar yükselmeye başladı. Saldırıların çok yönlü ve **"sol"'un bir kutbundan diğer kutbuna** kadar yaygınlaştığını kamuoyu bilmektedir. Devrimci İşçi içindeki tartışmalar bu odakta yoğunlaşmaktaydı. Nisan 1983'te D.İ. içindeki bir "muhalif" grubun çıkardığı bir broşürde şöyle yazıyordu: *"Ama Devrimci Yol, geçmesi gereken bu bataklığı, boynunda PKK gibi bir değirmen taşı, başının üstünde birkaç kelaynak ile girerse, Devrimci Yol bu bataklığı söküp çıkmaz."***PKK, D. İ'nin gerçekten batak**lığa gitmemesi için çok uğraştı. Ancak **PKK'nin bu uğraşısına karşı "Türkiye soluna egemen olan sekterlik ve yobaz**lık" diyerek "ne kadar gerisiniz, ilkellikten kurtulup sizi çağırdığımız 'yeniliğe', 'gerçekliğe' gelmeyi kabul etmiyorsunuz; o halde sizden kurtulmalıyız" diyen D.İ., PKK gibi bir "değirmen taşı"ndan kurtulduğunu sandığı anda sosyal-demokrasinin "semeriyle", "yularından" çeken "önder**leri", gerçek bataklığın dibine kadar sürükledi.**

D.İ.'deki bu gelişmelere, cuntanın ve emperyalizmin ağzından konuşan TİKP doğrultusundaki Seçenek, sevincini gizleyemiyor; *"ilginç ve umut vericidir"* diyor. Ama yine de daha kararlı bir çağrı yapıyor: *"Dev-Yol ukalalığa varan çizgisi belirsiz, genel olarak benimsenen görüşlere yer verse de sonuçta hiçbir şey ifade etmeyen makaleler yazacağına, APOCU çete hakkında somut bir çözümlemeye girişmeli ve bu hareketi kesin olarak mahkum etmelidir."* (6)
PKK ve PKK önderliğindeki Silahlı Propaganda Birlikleri, ülke sathında yaygınlaştıkça, PKK'ye ve önderliğindeki KUKH'ne karşı bu saldırılar giderek bir cepheleşmeye dönüşüyordu. Sosyalizmi ve ülkedeki devrimci gelişmeleri "yargılama"da muhatap PKK alınıyordu. PKK şahsında sosyalizm "yargılanma"ya çalışılıyordu. Demokrat Türkiye ve Dev-

rimci İşçi tarafından bunun gizlenmesine dahi gerek duyulmuyordu. D.İ.'nin Haziran sayısında çıkan "Malum Bir Anlayış Üzerine" yazısında bu çok açıkça görülebilir. *"PKK'de var olan genelde de şamil olduğunu"* söylüyor ve 1924 sonrası Sovyetler'e kadar indirgeniyor. Tehlikesini de burada görüyor. 1924 sonrası politika Sovyetler'de sosyalizmi inşa etti. PKK pratiği de o yolda gittiğini kanıtlamıştır. O nedenle, PKK şahsında ürkülen; gelecekte bölgemizde inşa edilecek olan sosyalizmdir. Sosyalizme ve PKK'ye saldırı tek hedefte somutlanmaktadır. Bunu Seçenek'in tüm sayılarında ve birçok sayfasında da görmek mümkündür.

"Apocuların saldırıları Moskova'ya hizmet etmekte..."

"Ne var ki, Moskova'ya ve Apoculara cesur şekilde karşı çıkan tertemiz(!) devrimciler de var."

"Apocular umutlarını Moskova'nın güneye inmesine bağlamışlardır."

"Ayrılıkçı Kürt örgütleri, sömürge teorisini ve Rusya'nın desteğini esas alıyorlar. Bu iki nokta, aynı zamanda onların en zayıf yanları ve çıkmazlarıdır da. ***İki halkın kardeşliğini ve birlikte mücadelesini;*** **ülkenin bütünlüğünü savunanların,** *oklarını bu iki hedefe atmaları gerekiyor.* ***Rusya'ya karşı tutum almak yurtseverliğin mihenk taşıdır. Kürt ve Türk bütün yurtseverler ve devrimciler seslerini yükseltmeli, 'ayrılıkçılık' rüzgarına cesurca karşı çıkılmalıdır."***

PKK'nin en doğal ve stratejik müttefiği Sovyetler birliği ve diğer sosyalist ülkeler olduğu bilinmektedir. Bu bütünleşme Ortadoğu'da devrimci gelişmeleri ne kadar kızıştıracağı ve bölgedeki ilerici güçlerin lehine sağlayacağı barış ve istikrardan ötürü, oklar bu iki hedefe yöneltilmeye **çağrılıyor. Oportünist Türk "sol"unu en** zayıf noktasından vuruyor. **"Ulkenin bütünlüğünü savunanlar"** bu iki hedefe vurmalıdır, diyor. Onun tarihsel zaaf ve hastalıklarını, devrimi tasfiye etmek için, düşman tarafından iyi değerlendirildiği besbellidir. Buradaki amacımız ne 12 Mart'tan beri ipliği pazara çıkan TİKP'i, ne de sıkıyönetim mahkemelerinde devlete yaptıkları bu hizmetlere açıkça değinen Doğu Perinçek gibi tescilli uşakları teşhir etmek değildir. Onun ideolojik önderliğindeki anti-Sovyetik grupların ayniliğini, D.İ.'nin bunları ele alıştaki "gerçekçiliği" ve Sovyetik geçinen grupların özdeki yekteliğini göstermek içindir. Yani aynı yönelimleri aynı veya benzer sözlerle oportünist Türk "sol"unun yayın organlarında ifade edildiğini her duyarlı okuyucu tarafından rahatlıkla görülebilir. Ancak keskin devletçi Seçenek, "gerçekçi" ve "temkinli" davranmaya çalışan sosyal-şoven oportünist Türk "sol"unu pasiflikle suçluyor. *"Apocular bildiri ve dergiler kanalıyla cinayet ve terörlerine karşı çıkan diğer örgütlere 'Aydınlık'ın yolundan gidiyorsunuz" diyorlar. Apoculara karşı çıkan herkes özellikle de ayrılan grup (şu tesadüfe bakın(!)* Seçenek, Milliyet ve Tük "sol"u provakasyonu hep bir ağızdan ayrılan grup olarak nitelendiriyor– b.n.), *Aydınlık ve TİKP'in gösterdiği cesareti göstermelidir. Apocuların bugünkü çöküşünü sağlayan TİKP ve Aydınlık gazetesinin geçmişteki mücadelesidir. Apocular Zeki Ön'ü, Mehmet Ongan'ı, A. Turan'ı ve Hasan Erkılıç'ı katlettiler. Ama TİKP daha da cesur bir şekilde mücadeleye devam etti. Bugün Apoculara karşı, onlarla aynı ideoloji ve siyasetleri benimseyenlere dayanılarak mücadele edilemez. Apocuların karşısındaki devrimci(?!) kaleye sığınmak ve oradan hücuma geçmek gerekir."* (7)

Evet bu sözlerin anlamı üzerine düşünülmeli.. Düşman ağzından size yöneltilen eleştiriler bunlardır, sosyal-şoven baylar.. Seçenek hücuma geçtiğinizi inkar etmiyor, ama sizin onların kalesinden daha cesurca saldırıya geçmediğinizden sitem ediyor! Ne övünülesi bir "eleştiri" değil mi? Demek ki o günlerde düşmanla bütünleşmenize çeyrek kala 12 Eylül duvarına çarpmışsınız? Düşman biraz daha maharetli olsaydı veya durumu elverseydi, hiç kuşkusuz ki bu fırsatı değerlendirirdi. Sağ'lı-sol'lu şahlanan Kemalist ruhun "vatan bütünlüğüyle", "vatan topraklarının" **bir kısmını "bölmeye" çalışan" vahşi Kürtlere" saldırınız! Ve daha o** zaman "birlikleri"niz de oluşmuş olurdu. Ne var ki birliklerin tüm netliğiyle açığa çıkması için KUKM'sinin biraz daha yükselmesi zorunluluğu vardı. Ve 15 Ağustos'ta PKK önderliğinde gerçekleştirilen **direnişe saldırı eylemleri oportünizmin,** azgın sosyal-şoven ve tasfiyeci tutumunu tam anlamıyla su yüzüne çıkardı. *"Likidatörlerin ve troçkistlerin devrimi gömme çabaları boşa çıktı. Lena olayları, devrimci güçlerin sağ olduğunu, işçi sınıfında görkemli bir devrim enerjisinin biriktiğini ortaya koydu."* [SBKP (Bolşevik) Tarihi]

Evet, devrimi gömme çabaları boşa çıkmıştı. TKP'den HK'ye kadar tüm **sosyal-şovenlerin şahlanan Türklük da**marları boşunadır. Gözyaşları dökmeye gerek yok. Hele hele halkımız için sahte gözyaşları... "Provakasyondur, Kürdistan halkı katledilecek.." Sömürgeci Türk devletini barbarlıklarından ve katliamlarından masum göstermeye gerek yoktur. Bu Türk sömürgeciliğinin tarih boyunca sosyal-şovenler tarafından masum gös**terilmeye çalışılmış. O halde, tabiri** caizse timsahın gözyaşları niye...? PKK halkının öncü gücü olduğunu dosta ve düşmana kanıtlamıştır. Öncü gücün ise halkından bağımsız olmadığı açıktır.

Eski şarap yeni taslara boşaltılmaz baylar! Ya şarabı dökersiniz, ya da tasları değiştirmelisiniz! Halkımıza aynı taktikle yanaşmaktan vazgeçiniz! Ya kafanızdaki Kemalist zehiri dökünüz, ya da dökmemekte ısrarlıysanız; bu bayatlamış taktiğinizi değiştiriniz! Hiç atalarınızın "gerçekliğiyle" oynamaya gerek yoktur. Artık her türlü sahte, faydacı, dar mantıkta ısrar niye? Son Aralık Özel Sayısında yine Devrimci İşçi herzamanki bilgiçliğiyle "gerçekliğe" çağırarak akıl veriyor: *"... Tepkilerin biçimine, eylem yapan örgütün siyasal kimliğine bakarak, bunlardan hareket ederek yapılan bir değerlendirme farkında olunmadan hakim sınıf siyasetlerinin bir çeşitlenmesi kapsamında ortaya çıkar."* Bununla sol'a anlatılmak istenen şudur: *"Siz, 'provakasyondur', 'maceracılıktır' vb. diyerek gelişen KUKM ve O'nun öncü gücü PKK'yi engelleyemezsiniz! Kürdistan'da gelişen bir muhalefet var ve bu muhalefete de PKK öncülük ediyor. Yapmamız gereken, Kürdistan'daki bu muhalefet potansiyelini peşimize takmak ve PKK'yi tecrit etmektir. Gıdamızı aldığımız Kemalizmin taktikleri de böyle değil midir? Neden Enver ve Talât Paşalar gibi 'hayalci' oluyorsunuz? Kemal ve İsmet Paşalar gibi daha 'gerçekçi' olmamız gerekmiyor mu? Kürdistan'da PKK'yi halktan tecrit etmeden ezmemiz mümkün değildir? Bu nedenle Kürt halkına 'dostça' davranılmalı, PKK'ye ise açık saldırı 'yapılmamalı'. Atatürk de öyle yapmadı mı? Şeyh Said'i imha etmek için önce, diğer Kürt 'ileri' gelenlerini kazandı. Arkasında aynı taktiği Dersim direnişinde izledi ve katliamla bastırdı. Başta Seyit Rıza olmak üzere, direnişin önde gelen liderlerini ezdi...*

"Ve yine 70'lerden sonra hep M. Kemal'in taktiğiyle 'gerçekçi' yanaşmadık mı? Önce Kürtler vardır, ama Kürdistan yoktur. Ne olduğu belirsiz ve rahatlıkla kullanılabilecek bir ahali topluluğu. Kürdistan adını kullanmaya başladığımızda ise, rastgele bir toprak parçası gibi ele almadık mı? Ve giderek biraz daha 'gerçekçiliğe' yanaştık ama bu kez öncüsünü kabul etmedik, ona saldırdık, vb.."

Evet! Sosyal-şovenizmin katıksız militanlığına soyunan Devrimci İşçi'nin tam da ifade etmek istediği budur ve bu gerçekliği kavrayamadığı için de "akılsızlık" yapmaya kalkışan "sol"u, bu noktada eleştirerek daha "akılcı" olmaya; yani "Aydınlık"çı "Seçenek"çilerin "doğru yolu"na ikna etmeye çalışıyor. Devrimci **İşçi zimen de olsa diyor ki: "*Demok*-***rasiye 'geçildiği' şu anda, ulusal ve toplumsal çelişkileri keskinleştirip devrimci süreci hızlandıran PKK'ye karşı mücadele çağrısında bulunan cunta icazetli ideologumuz Uğur Mumcu'nun çağrısını, ancak böyle yerine getirebiliriz. bakın ne diyor Uğur Mumcu: "Ermeni ve Kürt terörizmi, iki kanlı örgütü, PKK ve ASALA'yı bir araya getirmişken, bir Türk aydınının, Türk devrimcinin görevi,* ***bu terörü destekleyen, dolaylı ya da*** *dolaysız biçimde bu örgütlere arka çıkan bütün kişi ve kuruluşlara karşı açık savaşa girmektir. Bu hem insanlık hem de yurttaşlık görevidir."* Ve o halde D.İ.'ye göre: **"M. Kemal'in şahlanan ruhuyla, Seçenek'in ve Mumcu'nun yol göstericiliğiyle, ama 'sol' cilasıyla ve 'daha akılcı', vatan bütünlüğünü korumak için, ayrılıkçılık rüzgarına karşı saldırılarımızı sağlı-sollu sinsice yürütelim."**

Hiçbirşeyin gizlenmesine gerek yok. KUKM'si geliştikçe, utanmazcasına burjuvaziyle nasıl uzlaşılacağı ve "Aydınlık" gibi açık saldırıya geçileceği hiç de ihtimal dışı bırakılması gereken bir olgu değildir.

Çünkü bir halkın öncüsüne saldırmak demek, doğrudan o halka saldırmak demektir. Bir kez bir halk öncüsüz bırakılırsa, O'nu ezmek ve imha etmek çok

kolaydır. İşte PKK Hareketine saldırıların altında yatan gerçeklik budur. Bir kez daha yinelemekte yarar var. Eylemleri yapan örgüt, yani PKK, Kürdistan halkının ve proletaryasının öncü gücüdür. O halkı öncü gücünden kopuk kimse ele alamaz. **Bu zihniyet çok gerilerin zihniyetidir.**

Garipsediği birşey daha var D.İ.'nin. Serxwebûn gazetesinden *"Bu eylemlerle tasfiyecilik, teslimiyetçilik gibi eğilimler kesin olarak sonuçsuz kalmaya mahkum edilmiş..."* alıntısını yaparak, şöyle yazıyor: *"Eylemlere yüklenen misyonlardan garip olan budur. bir sol grubun kendi içindeki sorunlara çıkış yolunu bir takım eylemlerde araması..."* Serxwebûn'un neden söz ettiği çok açıktır. D.İ.'nin ise anlamamış olması mümkün değildir. Tasfiyecilik ve teslimiyetle bir provakatörün kastedilmediği çok açıktır. Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin başına çöreklenen ur'dan bahsedildiğini hemen hemen anlamayan kalmamıştır. Ve bunun sonucunda Türk ve Kürt oportünist "sol"unun durumundan, bu arada başta da Devrimci İşçi'den söz edildiğinin anlaşılmaması mümkün değildir. Evet! Tasfiyeci sol'un yakasını PKK'den kurtaramayacağından bahsediliyor. Bu kadar pişkinlik fazla olmuyor mu D.İ.'li baylar!

Herşeyiyle açıktır ki, Türkiye "sol" hareketi oportünizmden sıyrılmadıkça; halkımıza karşı azgın bir şovenizm besledikçe, kendi halkına da ihanet etmekten kurtulamayacaktır. Nitekim, düşman bu durumdan oldukça memnun. TİKP, *"Apoculara cesur şekilde karşı çıkan tertemiz devrimciler"* için milislik görevi üstlenmek üzere cuntadan silah talep ediyor: *"Peki, Apoculara karşı 12 Eylül'den önce en etkili mücadeleyi ölümden korkmadan cesaretle veren devrimcilere de bu silahlardan verilecek mi? Devlet önce kendisini gözden geçirmelidir."* (Seçenek, Kasım 1984) Evet! Orta yol yoktur. Kalelerin birinde yer alınmak zorundadır. Ya devrim kalesinde, ya da karşı kalede (TİKP'in davet ettiği görevde). Türkiye "sol" hareketi tercihini yapmalıdır...

Ne var ki, bizim inancımız o ki, Türkiye "sol"u tercihini azgın sosyal-şovenizmde ısrarda da verse; Türk halkının tercihi o yönlü olmayacaktır. Ve gerçek proletarya öncüsünü yaratıp, halkımızla en yüce enternasyonal dayanışmasını pekiştirecektir. Proletaryanın gerçek temsilcileri egemenliklerini sağlayacaklardır.

*** Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!**

*** Kahrolsun Her Türden Yıkıcılık, Teslimiyet ve Tasfiyecilik!**

(1) Revizyonizme, Oportünizme ve Dogmatizme Karşı, V.İ. Lenin, s: 10-11.
(2) Bir Adım İki Adım Geri, V.İ. Lenin, s: 253.
(3) Tasfiyecilik Üzerine, V.İ. Lenin, s: 32-33.
(4) SBKP (Bolşevik) Tarihi, s: 165.
(5) age, s: 128-129.
(6) Seçenek, Kasım 1984.
(7) Seçenek, Eylül 1984.

1985 Gençlik Yılı...

Baştarafı 7. sayfada

bilince çıkararak ve maddi gerçeklikleri kavrayarak savaşıma katılmaktadırlar. Ulusal ve sınıfsal mücadelelerini vermiş ve bugün sosyalizmi inşa etme yolunda ilerleyen bir çok halkın direniş savaşında da görüldüğü gibi, bir avuç aydın tarafından ülke sathında yaygınlaştırılan marksist-leninist ideoloji, ilk yankısını aydın gençlik içerisinde bulmakta ve giderek tüm toplum içinde yayılmaktadır. Bizde de bu böyle olmuştur ve aynı zamanda yadsınamaz diyalektik bir kuraldır da. Bu kural ülkemiz için de geçerli olmuştur ve mücadelemiz en doğru temellerde yükselerek devam etmektedir.

Kürdistan Gençliği Ulusal Kurtuluş Cephesi Saflarında Savaşa Katılmalıdır

Sömürgeci faşist Türk devletinin Kürdistan halkı ve gençliği üzerinde uygulamaya soktuğu birtakım yeni yöntemler de açığa çıkmış durumdadır. Her türlü özden boşaltma ve ulusal benliğinden uzaklaştırma çabalarıyla karşı karşıya kalan gençlerimiz, sömürgecilerin varlıklarını ülkemiz üzerindeki devamını sağlayabilmeleri için mutlaka güdümlerine almak zorunda oldukları bir kesim olarak karşımızda durmaktadır. Birçok araçla olduğu gibi eğitim kurumları vasıtasıyla da etkilemeye çalıştıkları gençlerimizi, kafaları Kemalizm zehiriyle dolmuş vaziyette, karşımıza milis güç olarak çıkarmak isteyen sömürgeciler, hızla gelişen mücadelemizi yenilgiye uğratabilmek için her türlü savaşımı mübah görmektedirler.

Ancak, çürümüş ve kokuşmuş bir düzenin temsilciliğini yapan faşist Türk sömürgecileri, "islah etme" çabalarının boşa çıktığını görmüş ve şimdi de hızla bu soruna eğilerek, anayasa düzeyinde kararlar çıkartarak ve gençliği teslim almaya çalışmaktadırlar. Cezaevlerinde olduğu gibi, dışarıda da şehirlerde ve köylerde özellikle de gençliği etkileyerek milis kuvvetler oluşturma işlemlerini büyük bir hızla sürdüren sömürgeciler, bugüne kadarki girişimlerinde fazla bir sonuca ulaşamamıştır.

Bugün gelinen aşama artık sömürgeciliğe sert darbelerin vurulduğu, gerilla savaşının başlatıldığı ve tüm bir halkın Ulusal Kurtuluş Cephesi saflarında mücadeleye çağrıldığı aşamadır. Halkımız, tarihi kararını vermiştir ve milyonlarca insanını bu uğurda feda etmek zorunda da kalsa, savaşımını zafere götürecektir. Sömürgecilerin baskı ve işkenceleri nasıl ki bu tarihi kararı yolundan döndürememişse, entrikaları, ajanlaştırma ve milisler oluşturma çabaları da etkisiz kılınacaktır. İhanete, teslimiyete karşı dikilen direniş odakları her gün daha da artmaya devam ediyor. Kadınıyla, çocuğuyla, yaşlısıyla tüm bir Kürdistan halkı, elindeki kıt olanaklarla, faşist sömürgecilere karşı direnecek ve onu bu yoldan hiçbir güç çeviremeyecektir. Bu gerçek, bugüne kadarki mücadele pratiğinden çıkardığımız inkar edilemez bir gerçektir.

Kürdistan halkının en dinamik kesimini oluşturan gençliğimiz de, hangi sınıf ve tabakadan olursa olsun, tek kurtuluş yolunun bağımsızlık uğruna verilen savaşımdan geçtiğini, ve içinde bulunduğu sayısız problemli yaşamından ancak bu problemlerin yaratıcısı olan sömürgeci faşist düzenin yıkılmasıyla kurtulabileceğini kavrayarak mücadele saflarına katılmalıdır. İster okuyan aydın gençlik, ister köylü gençlik ve isterse de ülke içinde ve dışında bulunan proleter gençlik olsun, tümünün ortak kurtuluş yolu buradan geçmektedir. Sömürgeci faşist düzenin sahtekârca ortaya attığı vaadler ve gençliğimiz üzerinde oynamaya çalıştığı oyunlar erkenden görülmeli, teşhir edilmeli ve onlara karşı militanca bir direniş içerisine girilmelidir.

21 Mart 1985 ile birlikte Kürdistan halkının mücadelesinin yeni bir aşamaya girdiği bu dönemde çeşitli küçük-burjuva çevrelerin ve sömürgecilerin çarpıtmaya çalıştıkları, gençliğimizin gözünü boyamada araç olarak kullanmak istedikleri "1985 Gençlik Yılı" Kürdistan gençliğinin Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Parti saflarında mücadeleye hızla atılacakları ve bu yılı ulusal bağımsızlık mücadelemizin daha da gelişip güçlendiği bir yıl haline getirerek, özgür ve mutlu geleceklerinin sağlam temellerini atacakları bir yıl olacaktır.



Halkımız Bu uygulamaları Tarihinden Bilmektedir

Sömürgeci Türk burjuvazisinin tarih boyunca halkımız üzerinde uygulanan çok yönlü baskı, katliam ve sürgünleri yeni dönemde de gündemine aldığını ve özellikle de 15 Ağustos Direniş eylemlerinden sonra bu tür uygulamaları hızlandırdığını yakından gözlemlemekteyiz. Halkımızın uyanışına engel olmak amacıyla geliştirilen sindirme, yoketme çabalarının boşa çıktığını ve sonunun giderek yaklaştığını gören sömürgeciler, uygulamaya soktukları baskı ve katliamlara ek olarak yeni bir takım uygulamalara da girişmiş bulunmaktadır. **Yabancısı olmadığımız bu** uygulamaların birincisi; halkımızı birbirine kırdırtma, ikincisi ise göçe zorlamaktır.

Nasıl ki, 15 Ağustos eylemleriyle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi yeni bir döneme ve üst bir aşamaya varmışsa, düşmanın uygulamaları da yeni ve üst bir aşamaya çıkarılmıştır. Açık ki, devrimci mücadele geliştikçe, ona paralel olarak karşı devrimcilikte hızlanacaktır. Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz, döneme uygun olarak, içine girmesi gereken sürece girmiş ve bu Kürdistan sathın da gözle görülür siyasi bir hareketliliği yaratmıştır. Halkımızın mücadeleye olan güven ve sempatisi artmış, ona omuz verme isteği doğmuş, bu yönlü bir çaba gözlemlenmiştir. İşte sömürgeci faşist cunta, bu gelişmeleri ve halkımızın yönelimini fark ettiği için, faaliyetlerini yoğunlaştırmış ve bir çok uygulamanın yanısıra, özel olarak belirteceğimiz iki türü de yürürlüğe sokmuştur.

Bunlardan birincisi olan halkımızı biribirine kırdırtma politikası, tarihten beri uygulanan, Abdülhamit dönemin de geliştirilip, M.Kemal döneminde doruğa çıkarılan bir politikadır. Bugün onların devamı olan Kenan Evren ve şurekası tarafından daha da alçakça sürdürülen **bu oyuna yeni biçimler verdirilmiştir.** 15 Ağustos sonrasında Kürdistan'a geziler düzenleyen cunta şefi, halka silah dağıtma kararlarını açıkça ilan etmiştir. Bununla belli ki şu sonuca varmak istiyor: savaşı Kürdistanlılaştırmak.

Hatırlanacağı gibi ABD emperyalizmi bu politakayı daha önce ilk defa Uzakdoğu da uygulamış, bugün ise Türk devleti eliyle Kürdistan'a taşırmaya çalışmaktadır. Sömürgeciler bunu oldukça dikkatli ve planlı bir şekilde yürütmekte, özellikle de siyasi yönünü **geliştirmektedirler. Sürekli gerçekleştirdikleri dar ve geniş kapsamlı** toplantıları açıktan yaparken, gizli bir takım faaliyetleri de gündemleştirmektedirler. Kaymakamlar, valiler veya karakol komutanlarının denetiminde, feodallerin, muhtarların ve ajanlığa yatkın kesimlerin katıldığı toplantılar bunun en açık örneğidir. Bu çabayla amaçlanan, önce uşaklığı geliştirip, ajanlaştırmayı sağlamak, daha sonrada bu çevrelere silah dağıtımını gerçekleştirmektir. Ve nihayet, bazı, mücadelemizin fazla geliştirilemediği alanlarda bunu hayata geçirmişlerdir. Mücadelenin gelişkin olduğu bölgelerde ise daha dikkatli davranmaktadırlar. Çünkü, bu alanda herkesten şüpelenmekte, nöbetlerini dahi silahsız köylülerimize tutturmaktadırlar. Köylüler bu uygulamaya **itiraz ettiğinde ya da nöbet için silah** istediğinde ise "devrimciler köylülere bir şey yapmaz, onlar askerlere karşı savaşıyor" diyerek köylülere karşı olan güvensizliklerini açığa vurmaktadırlar.

Diğer yandan, ajanları ve işbirlikçileri vasıtasıyla halk arasında ki çelişkileri kızıştıran ve halkı birbirine kırdırmak isteyen düşman en küçük aile birimlerine kadar parçalanmış olan halkımızı geçmişten bu yana nasıl birleşmekten men etmişse, bugün de aşiret, aile, bölge ve mezhep ayrılıklarını derinleştirerek, halkımızın gerçek hedefini görmesini engellemek istemektedir.

Uygulanan ikinci yöntem ise, Kürdistan'ın belli alanlarını boşaltma politikasıdır. Birçok sömürgeci devlet yetkilisinin açıkça belirttikleri sınırları boşaltma işlemleri başlatılmıştır. Halkımız çektiği birçok acı ve sıkıntının yanı sıra şimdi de kendisine yaşam sunan topraklarından uzaklaştırılmak **istenmektedir. Ne varki, bazı yöreleri göç ettirmeyi başarmışlarsa da, insanlarımız köklü bir kopuşa yanaşmamakta, geçmişlerini bağlayan bu toprakları, geleceklerinin de garantisi olarak görmekte ve "bize can, kan, yaşam veren bu toprakları hiç bir zaman unutmayacağız, ister Avrupa, Afrika, isterse Türkiye metropollerinde olalım, ölülerimizi yine bu topraklara gömeceğiz" demektedirler. Bu zoraki göç ettirme çabaları hergün biraz daha hızlandırılsa da, özde istenen sonuç alınamamakta zorunlu göçe tabi tutulan insanlarımız, bir parçalarını da burada bırakarak ayrılmaktadırlar.**



Ulusal Bağımsızlık Mücadelemizin gelişmesi halkın sempatisiyle karşılanmış ve bunu farkeden düşman, halkın bu sempatisinin desteğe dönüşmesini engellemek için onları ülkeden koparmak istemiş ve bunu da bir yandan zor yöntemiyle yaparken, bir yandan da teşvik yöntemiyle yapmaktadır. Avrupa alanlarına gitmek için teşvik edilen insanlarımız enerjilerini buralarda çar çur etmek isteyen sömürgecilerin bu uygulaması en sıradan insanın dahi dikkatini çekmektedir. "Şimdi Avrupa'ya gelmek eskiden Türkiye şehirlerine gidişten daha da kolaylaşmış" diyen Kürdistalılar, devletin böyle bir önlemle de amacına ulaşamayacağını da belirtmektedirler. Gerçekten de bununla

Devamı 23. sayfada

BU SOYSUZLUĞA DUR DENİLMELİDİR!

M. Rêwal

"Sol"da yaygınlaşan devrim kaçkınlığı ve tasfiyecilik, yeni boyutlar kazanarak geliştirilmek isteniyor. Bir çok kılıflar altında haklı gösterilmeye ve gerekçeleri oluşturulmaya çalışılan bu girişimler, soysuz örneklere büründürülerek piyasada tutunmaya çalışmaktadır. Tasfiyeci "sol'un girişimleri, yazıları vb. incelendiğinde bu tür örnekleri görmek hiçte zor olmadığı gibi bolcadır da.

12 Eylül sonrası özellikle de Avrupa alanında yaygınlaşan devrimden hızla uzaklaşma ve en soysuz güdüleri devrimcilik olarak lanse etme çabaları, okurun da bildiği gibi öteden beri bazı güçler eliyle daha fazla geliştirilmek istenmektedir. Bu güçler, devrimci değerlere karşı en adi küfürlerde bulunurken, militan devrimciliğe karşı da "robot devrimciler, yeni tip bir devrimcilik" diyerek karşı çıkıyor ve "içmeyen, eğlenmeyen" bir devrimciliğe karşı isyan bayrağını kaldırıyorlardı. Onların daha rahat yaşam olanakları anladığı devrimcilik, halkın yaşadığı bu kadar acıya rağmen, kendisine daha rahat olanaklarını açılarak soysuzca bir yaşamı sürdürmektir.

Dünya örneklerinde görülmeyen bir biçimde türeyen bu tasfiyeci girişimler üzerine çok yazıldı ve çizildi. Burada daha fazla bunun üzerinde durmayacağız. Ama sorunun bir yönüne değinmekte yarar görüyoruz. Böylece okur, onların girişimlerinin maksadını daha yakından görme olanağına kavuşacaktır.

Bilinir, bir dönem kafalarla ayaklar meselesi ortaya atıldı. Türkiye'de bulunan kafaların ayaklara uyum sağlaması için Avrupa'ya getirilmesi ısrarla savunuldu. Tabi ki, mesele bu baylarımızın ortaya attıkları kadar, böyle basit değildir. Bunun altında yatan daha geniş ve derin anlamlı planlar bulunmaktadır. Bir devrimin tasfiye planları geliştiriliyordu.

Her biri Türkiye devriminin önderliğine soyunan ve başpehlivanlık kemerini de kimseye kaptırmak istemeyen bu güçler, acaba bu yaptıklarının neye hizmet ettiğini bilmiyorlar mı? Açık ki kendilerine biraz dönüp baksalar ne kadar zavallı ve cüce olduklarını görebilecekler. Ama baylarımız yemin etmişcesine, ısrarla Avrupa kanalından türkülerini cıyak seslerle devam etmektedirler.

Daha 60 yılın suçlarının ağırlığının altından doğrulamadan, yenilerini omuzlarına almakta hiçte tereddüt etmemektedirler. Bu da gösteriyor ki, bu baylarımız, 60 yılın acı ve öfke yaratan deneylerinde yeterli ders almış değildirler. 12 Eylül geldiğinde soluğu Avrupa'da almakla kalmamış *"demokrasi gelmeden Türkiye'de devrimci mücadele geliştirmenin olanağı yoktur"* diyerek, tümüyle devrimden uzaklaşmanın zeminini yaratmışlardır. Zaten kendileri de bugün Türkiye'de ve Kürdistan'da devrim geliştirme iddiasında bulunmamakta, "yeni yaşam" olarak tanımladıkları Avrupa yapısı içinde erime ve bu alanın sorunlarıyla hareket etme görevini temel seçmektedirler. Avrupa'da devrimci direnişlerden çıkardıkları görevler olarak lanse etmektedirler. Halbuki geçmişte ve bugün, Mustafa Suphiler'den, Denizler'e, Mahirler'e, İbrahimler'e, Hakiler'e, Mazlumlar'a varana kadar gösterilen direnişler, her ne pahasına olursa olsun, Türkiye ve Kürdistan'da devrimin yükseltilmesini ve bunun için de her türlü fedakarlığın gerçekleştirilmesini zorunlu kılmaktadır. Direnişlerin gerçek anlamı böyle kavranmak zorundadır.

Ama görülen odur ki, baylarımız hiçte bu sonucu çıkarma eğiliminde değildirler. Bırakalım siyasi onurla, insan haysiyetiyle bile bağdaşmayan adımları atmakta tereddüt etmemektedirler. Bir dönem Rusya'sında yeni din arayıcıları olarak ortaya çıkan tasfiyecilerin bile gerisinde hayvanlara tapınmaya başlayan bu sefiller, kendilerine yeni kılıflar çekmektedirler. Son dönemlerde ortalıkta isim kıtlığından mı olacak veya kendilerine en yakışır ismi mi bulmuş olacaklar ki, hayvan adları ile dolaşmaya başladılar. İnsan onuru bile bunu kabul etmezken, bu sefiller, siyasetler adına bu onursuzluğa ulaşmakadırlar. Bu derece sefilleşmiş yaratıklar olarak ne oldukları belli olmayan ucube girişimlerle, açık ki varmak istedikleri yere varamayacaklardır.

Bu sürede ayaklarını nallayıp nallamadıklarını, kulaklarının ne kadar uzayıp uzamadığını bilemiyoruz ama, bu sefil yaratıklar, ayağa düşmüş bu halleriyle yurtsever, demokrat çevrelerin kin ve öfkesini kazanmada bir hayli başarılı oldular. Bu tür hayvanca yöntemlerle her kesin kendilerine gülüp geçmesini bekleyen bu çevreler, bunun hiç de böyle olmadığını bilmek zorundadırlar. Oynadıkları oyun sadece kendilerini ilgilendirmemektedir.

Hayvanlık kılıfı altında geliştirilmek istenen, açık ki tasfiyeciliğin yeni biçimleridir. İşleri sulandırarak, kendilerince oluşturdukları bir yaşam içinde devrimin sorunlarından yurtsever-ilerici çevreleri uzaklaştırma çabası içindedirler. En ciddi sorunlara bile soysuzca yaklaşım gösteren bu çevreler, nelerle uğraştıklarını iyi bilmek zorundadırlar. Devrimin sorunlarının sullandırılmasına açık ki, yurtsever-demokrat çevreler müsade etmeyeceklerdir. "Biz kendimize yapıyoruz" deyip işin içinden sıyrılınamaz. Bataklığa sonuna kadar gömülmekte özgürsünüz, ama pisliğinizi, sefil ve düşkün yaşamınızı, devrimci-ilerici çevrelere bulaştırmanız karşısında, bu çevrelerin de özgür olduğunu bilmelisiniz.

Bırakalım insan onur ve haysiyeti ile bağdaşmayı, sözü bile edilemeyecek bu durumun yaratıcıları olan çevreler, kendi durumlarını bir kez daha gözden geçirmeliler. Mikroplarını devrimci bünyeye saçmaktan ısrarla kaçınmalılar. Açık bir gerçektir ki, kanla, acıyla, yoğun bir çaba ile yoğrulan devrim binasının sarsılmak istenmesi, sahipleri tarafından sessiz karşılanmıyacaktır. Hiç bir ülkede olmadığı gibi, Türkiye ve Kürdistan gerçekliğinde de hoş karşılanmaları beklenmemelidir.

Herkesin kendilerine gülüp geçmesini bekleyen bu çevreler, oynadıkları şeyler karşısında yurtseverlerin ve ilericilerin daha fazla öfke ve kinini topladıklarını ve kendilerine hiçte gülünmediğini ve ancak aşağılık, ayaklara düşmüş birer sefil yaratık olarak görüldüklerini artık anlamak ve bilmek zorundadırlar.

Devrimci Gelişme Önünde Hiçbir Tasfiyeci Girişim ve Çaba Engel Olamaz!

YENİ DÖNEMİ...

Baştarafı 2. sayfada

müzdeki dönemde de bu görevlerini sürdürecektir.

Yeniden çıkarken yazımızda belirttiğimiz gibi **Berxwedan** ulusal kurtuluşun görevlerine sonuna kadar bağlı kalarak yayın hayatını sürdürecektir. Açık ki ulusal kurtuluşun sorunları yalnız **Berxwedan**'a yüklenecek görevler değildir. Bugün ulusal kurtuluşçuyum diyen, Kürdistan'da Türk sömürgeciliğinin yıkılmasını isteyen her yurtsever, her demokrat da bu görevlerin ağırlığını omuzlarında hissetmek zorundadır. Bu da baskıya, sömürüye karşı olmanın ve halkların bağımsızlığından yana olmanın bir gereğidir.

Bugün faşist cuntanın egemenliğine karşı mücadele Türkiye halkının kurtuluşuna da önemli bir katkıyı sağlamakla birlikte, onların savaş yolunu da netleştirmektedir. Bir çok halktan daha fazla Kürdistan ve Türkiye halkının mücadelesi birbirini yakından etkilemektedir. Bu gerçekten hareketle **Berxwedan** sayfalarını Türkiyeli demokratlara da açmaktadır. Kürdistan ve Türkiye devriminin sorunları, ortak mücadeleleri hakkındaki düşüncelerini sayfalarımıza ulaştırabilirler.

Berxwedan bir bütün olarak sayfalarını ulusal kurtuluşun sorunlarına bundan böyle de açacak ve bu konuda yurtseverlerin, demokratların düşüncelerine de daha fazla yer verecektir.

Kuşkusuz Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı bundan sonra da gelişimini en güçlü bir tarzda sürdürecektir. Cephenin ilanı savaşı geliştirmede tarihi bir direnme kararını ifade etmektedir. Bu karar açık ki, bağımsızlık ve özgürlüğün kazanılmasına kadar savaşın sürdürülmesi ve ulusal kurtuluş uğruna her türlü fedakârlığın, çabanın gösterilmesi anlamına da gelmektedir.

Zafer yolunun daha da açılması, bizlerin görevlerini de giderek belirginleşmesine ve daha net bir şekilde ortaya çıkmasına yol açmaktadır. Bu inanç ve gerçeklerden hareketle daha da ağırlaşan görevlerimizin bilinci ile, daha gelişmiş ve güçlenmiş bir **Berxwedan**'la sizlerle birlikte olacak ve ulusal kurtuluş savaşımızın problemlerine çözümler bulmaya çalışacak ve görevlerimizi gerçekleştirmeye gerekli özeni vermeye dikkat göstereceğiz.

Halkımız Bu uygulamaları

Baştarafı 21. sayfada

amacına ulaşması mümkün değildir. Ve düşman da bunu çok iyi bilmektedir. Son dönemlerde yurtdışına çıkmak için pasaporta başvuranlara bizzat en yetkili devlet adamları "Biz size pasaport verelim, Avrupa'ya gidin, orada eğitim görüp, Suriye üzerinde Eruh'a, Şemdinli'ye gelin ve askerlerimizi vurun olur mu?" diyerek korku ve endişelerini de dile getirmektedirler.

Evet halkımızın görkemli ve çağdaş ayağa kalkış olayı düşmanı her yönden tehdit etmekte, çelişkileri kızıştırmakta ve giderek savaşa dönüşmektedir. Bu gelişmeler zaferin yakınlığını ve vazgeçilmezliğini dayatıyor. Bu durumda dünyanın neresinde bulunurlarsa bulunsunlar tüm Kürdistanlılara düşen görev, Ulusal Bağımsızlık Mücadelesini desteklemek, güçlendirmek ve düşmanın oyun ve etrikalarını boşa çıkarmaktır. Aksi halde, sunni çelişkilerde boğulmak ülke dışına göçetmek, yada daha değişik yönelimler içerisine girmek çözüm olamayacaktır.

Yapılması gereken en doğru ve biricik yönelim, halkımız bağımsızlık mücadelesine önderlik eden gücün açmış olduğu Ulusal Kurtuluş Cephesi bayrağı altında savaşa atılmaktır.

Yaşasın Halkımızın Şanlı Önderi PKK!
Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtu luş Cephesi!
Kahrolsun Sömürgeci Faşist Türk Devleti!
Halkımıza Uygulanan Entrika ve Oyunlar Boşa Çıkarılacaktır !

Bir Okuyucu—23.3.1985

Peru ve Kürdistan Halklarının...

Baştarafı 15. sayfada

ilişkin bilimsel analizler temeli üzerinde inşa edilecektir.

Böylesi bir durumda da, proletarya enternasyonalizmi güçlü anlamlar kazanmaktadır; çünkü emperyalizm, sadece uluslararası işçi-sınıfının önderliğindeki birliktelikle yenilgiye götürülebilir ve nihai olarak yenilgiye uğratılabilinir.

Soru: *Kürdistan'da gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelesini nasıl değerlendiriyorsunuz, bu mücadelenin önderi olan PKK hakkındaki görüşlerinizi açıklarmısınız?*

Cevap: Peru ve Kürdistan halklarının mücadelesi ortaktır. Zira, bu mücadeleler, emperyalizme, onların uşaklarına, sömürgeci ve yarı-sömürgeci bağımlılıklara yöneliktir. Bizler de, sizler gibi ulusal bağımsızlığa ulaşmak ve sosyalizmi inşa etmek için savaşıyoruz. Ülkelerimizde, sizde PKK ve ERNK, bizde de PC del P ve UNIR gibi örgütlü öncü güç önderliğinde mücadelenin yürütülmesi gerçeği, özel anlama sahiptir. Bu olgu, ortak amaçlarımıza ulaşmada temel koşulların varlığının ifadesi ve garantisidir. Bundan dolayı da, başlayan iş-birliğimizi devam ettirmek, derinleştirmek, örgütlerimizi karşılıklı olarak daha iyi tanımak, öğrenmek ve deneylerimizi, tecrübelerimizi birbirimize aktarmak, büyük önem ihtiva eder.

Soru: *Son olarak, gazetemiz aracılığıyla halkımza iletmek istediğiniz bir mesajınız varmı?*

Cevap: Halklarımızın, coğrafik olarak birbirinden çok uzak alanlarda yaşamalarına rağmen, geleneklerimizi-kültürlerimizi ve mücadelelerimizi birbirimize yakınlaştırmak için, güçlü bir köprüyü kurmaya başlamış bulunmaktayız. Ortak ve zorlu mücadelelerimizin birgün mutlaka zaferle sonuçlanacağına ve halklarımızın, sömürgeci ve emperyalist zincilerden uzak, özgür koşullarda, kendi geleceklerini kendi tasarımlarına uygun olarak kuracaklarına ve biçimlendireceklerine olan inancımız kesindir.

***Yaşasın Uluslararası Dayanışma!**
***Marksizm-Leninizm Bayrağı Altında Birleşelim!**

23 Şubat 1985
UNIR Genel Sekreteri
ve PC del P (Patria Roja)
Sekreter yardımcısı

لدينا من قوة من أجل تنظيم شعبنا بأسره من أجل خلق المؤسسات والمنظمات التحررية الوطنية في كل الميادين ، تعالوا ننظم انفسنا في صفوف متراصة لنتمكن من ايصال النضال في سبيل الاستقلال للوطن ، والديموقراطية للمجتمع ، والحرية للشعب الى النصر .

ياعمال كوردستان ، يامن شردتم من أوطانكم ، يا من فرض عليكم أن تعملوا في اثقل وأحط الاعمال في المتروبولات ، يامن أصبحتم لاجئين في أوطانكم ضحايا للبطالة والتشرد ، يامن حرمتم من التعليم والمأوى والصحة والضمان والثقة بالمستقبل ، في سبيل الخلاص من كابوس النظام الاستعماري الاقطاعي الكومبرادوري ، في سبيل تأمين مستلزمات العمل والحياة ، في سبيل الوصول الى حياة سعيدة في وطن

الى الخطة الأساسية التي تقضي بتأسيس تنظيمات التحرر القومي في سائر الميادين وتطويرها وتنظيم وحدات العمال والفلاحين والشبيبة والنساء والحرفيين وغيرهم وتنظيم وتطوير القوة السياسية للشعب عن طريق مختلف المؤسسات شبه العسكرية (الميليشيا) والفدائية والجيش الشعبي وصولا الى بناء القوة العسكرية المتكاملة للشعب .

ان الجبهة مقتنعة بأن تحقيق النصر في النضال ضد الاستعمار التركي الفاشي في سبيل الاستقلال والحرية لن يتم الا عبر حرب شعبية طويلة الأمد ، الا عبر اتباع مختلف أساليب النضال السياسية والعسكرية من أبسط أشكالها الى اعقدها وفقا للظروف الملموسة وبالاستناد الى اسلوب حرب التحرير الوطنية . وهي لذلك تكافح ضد سائر المفاهيم الاصلاحية والاستسلامية والسلبية التي لا تعتمد شكل الحرب التحريرية القومية بوصفها شكل النضال الأساسي والتي تسعى الى نشر روح السلبية والابتعاد عن الروح الكفاحية بين صفوف جماهير الشعب والى الدعوة لمثل هذه الروح ، وتعمل من أجل القضاء على نفوذ مثل تلك المفاهيم والاتجاهات .

ان جبهة (ERNK) هذه انما نشأت على أساس النضال التحرري الوطني الذي بقي مستمرا استمرارا بطوليا بقيادة حزب العمال الكوردستاني (PKK) خلال السنوات العشر الأخيرة مستلهما كل التراث التاريخي للمقاومة لدى شعبنا ، وهي تستمد قوتها من طليعتها الثورية الصحيحة ، من صحة سياستها التحررية الوطنية وشرعيتها ، من الديناميكية الثورية القوية لشعبنا ، ومن بنيتها المنظمة الواعية هي نفسها . ان قضية الاستقلال والديموقراطية والحرية والسلام قضية مشروعة ، انها القضية التي حققت سلاسل الانتصارات بصورة مستمرة على المستوى العالمي .

ان هذه القضية مرشحة لأن تنتصر في كوردستان أيضا ولكن ذلك يتطلب قدرا كافيا من الجرأة والتضحية .

ترى الجبهة أن التحرر في كل جزء من أجزاء كوردستان مرتبط ارتباطا وثيقا بالتطور الثوري الديموقراطي في البلاد . وبناء سلطة الشعب فيها . لذا فانها تجد انه من الضروري أن تقوم بين حركة التحرر الوطنية في كوردستان الشمالية ـ الغربية وبين الحركة الثورية الديموقراطية في تركيا علاقات تضامن وتحالف وعلاقات جبهوية على كل المستويات على أساس الاستقلال والمساواة والحرية بين الأمم وأن يجري تطوير النضال المشترك فيما بينهما . انها تريد أن تبني اقوى وأوثق علاقات التضامن والتحالف مع جميع القوى الثورية والديموقراطية التركية التي تستهدف الاطاحة بالهيمنة الامبريالية المفروضة على تركيا وبالدكتاتورية العسكرية الفاشية ونسف سيطرة الاحتكارات والتي تعترف بحق تقرير المصير بحرية للشعب الكردي ، كما تريد تعزيز الخطوات التي تم قطعها في هذا الاتجاه . ومن هذا الطريق ، من هذه النقطة تدعو الجبهة سائر القوى الثورية والديموقراطية في تركيا ، والجماهير الشعبية التركية الكادحة الى المزيد من النضال الأكثر فعالية ضد الدكتاتورية العسكرية الفاشية ، والى توحيد هذا النضال التحرري الوطني المتصاعد في كوردستان ، والى تأييد القضية الأكثر ديموقراطية و الأعمق مشروعية لشعب كوردستان .

ان جبهة التحرير الكوردستانية (ERNK) ترى ان النضال الذاتي للشعب الموجود في هذا الجزء من كوردستان أو ذاك هو حجر الأساس في تحقيق التحرر في الجزء المعني . أما مسألة الوحدة الوطنية فتراها مسألة ستجد لها حلا وفق الارادة الحرة للشعب . وترى الجبهة ان من الضروري قيام أوثق علاقات التضامن والتحالف المستندة الى التحديد الصحيح والواضح مكانة ودور كل جزء في الاطار العام بين حركات التحرر الوطنية في سائر الأجزاء وايصال وحدة النضال التحرري القومي مع الزمن الى قيام شكل من أشكال المجلس التشريعي القومي وذلك من خلال المؤتمر القومي العام .

لذا ، من هذه النقطة ، تدعو الجبهة سائر القوى الثورية والوطنية في الأجزاء الأخرى من كوردستان الى امتلاك الوعي الصحيح والمبادرة الى تنفيذ مهمات وواجبات خلق الوحدة والتحالف المتين في النضال الذي يجري خوضه في مختلف الأجزاء ، والى تقديم الدعم الفعال والنشيط للنضال الوطني الذي يتم خوضه الآن في كوردستان الشمالية ـ الغربية .

تحيك الامبريالية والرجعية العميلة العديد من المؤامرات الجديدة التي تستهدف خنق حركات التحرر الوطنية لشعوب الشرق الأوسط وفي سبيل تعزيز سيطرتها الرجعية على المنطقة . ان قضية تحرر شعوب المنطقة مرتبطة ارتباطا وثيقا باضعاف الوجود الامبريالي والرجعي في هذه المنطقة وبناء التحالف الثوري الديموقراطي للقوى الشعبية الديموقراطية الوطنية والقومية لمواجهة حلف الثورة المضادة .

لذا ، فان جبهة التحرير الكوردستانية ستبذل الجهود المكثفة والنشيطة في سبيل أن تصبح حركة التحرر القومية الوطنية الكوردستانية جزءا أساسيا من الثورات الشعبية في الشرق الأوسط ، وفي سبيل أن تكون في تحالف متين وتلاحم مع سائر القوى الثورية والتقدمية في الشرق الأوسط . ومن هنا فان جبهة (ERNK) تدعو جميع القوى الشعبية الثورية الديموقراطية في الشرق الأوسط الى رفع وتائر النضال ضد الامبريالية وصنيعتها الرجعية والى تقديم الدعم للنضال المشروع الذي يجري خوضه في كوردستان ضد الامبريالية وعميلتها السلطة التركية الفاشية .

ان الثورة التحررية الوطنية الكردية هي جزء لا يتجزأ من الثورة العالمية . وما جبهة التحرير الوطنية الكوردستانية الا الفصيل الكوردستاني للقوى الثورية الأساسية التي تتألف على النطاق العالمي من البلدان الاشتراكية والطبقة العاملة وحركات التحرر الوطنية .

ان جبهة التحرير الكوردستانية ، جبهة (ERNK) وجماهير الشعب في كوردستان ستنجز مهماتها وستؤدي واجباتها من خلال النضال الفعال والنشيط التي تخوضه ضد الامبريالية وضد الاستعمار التركي الفاشي . يجب أن يكون تأييد النضال التحرري الوطني الذي تخوضه الجبهة مع الشعب في كوردستان والوقوف في وجه الاستعمار التركي الفاشي من الواجبات الثابتة لسائر القوى الاشتراكية والتحررية الوطنية والثورية والتقدمية عموما في مختلف أرجاء العالم .

" لا شيء أثمن من الحرية " ، " ما من شيء يمكنه أن يأتي فوق القضية التحررية لشعبنا " . من الأفضل ألف مرة أن نريق [illegible] .

" [illegible] كوردستان [illegible] ، يامن [illegible] [illegible] الاستغلال [illegible] [illegible] ، يا من [illegible] القهر والاستغلال التي لا تطاق [illegible] الاقطاعيين والمرابين ، يا من بقيتم [illegible] متروكين تحت التأثير [illegible] الريفية حتى أصبحتم لا تستدقون من البشر ، يامن تشكلون العمود الفقري [illegible] ، يامن حرمتم من الأرض والحرية ، في سبيل القضاء على الاستغلال والقهر للوصول الى الأرض والحرية ، في سبيل الانتقال من ظلام [illegible] الى النور ، في سبيل قهر الفقر والذل ومعانقة السعادة والفرح .

أيتها الشبيبة الكوردستانية ، يامن فقدتم الأمل في المستقبل ، يامن ذابت شخصيتكم في أجواء الثقافة الاقطاعية الكومبرادورية وأساليب التعليم الامبريالية الاستعمارية المستندة الى مفاهيم العدمية القومية والاذابة ، في سبيل تحقيق الشخصية القومية وفي سبيل ضمان مستقبلنا .

" أيتها النساء الكوردستانيات ، يامن تعتمت آفاقكن بآلاف الهموم ، يامن كنت تباعين [illegible] لأنك محرومة من أي حق في تقرير مستقبلك أنت ، يامن أبقوك بعيدة كل البعد عن الحياة الانسانية تحت وطأة الكابوس الاقطاعي الغاشم ، يامن حولوكي الى عبدة منذ الأيام الأولى من الدخول في المجتمع الطبقي ، في سبيل الخلاص من كل هذه الكوابيس في سبيل بناء شخصية حرة ومتنورة ، في سبيل أن تكون صاحبة كلمة مسموعة بشأن مستقبلك أنت ومستقبل المجتمع ، في سبيل تحويل كوردستان المتعطشة للحرية ونقلك على الأقل الى وطن مستقل ديموقراطي .

" يامن تعتبرون العيش في كوردستان مستقلة ديموقراطية شرفا انسانيا وضرورة حتمية للوطنية ولحب الوطن ، يامن تواجهون بسبب قناعاتكم هذه ، جميع أشكال الظلم والقهر والعقبات والمصاعب ، أيها الوطنيون والديموقراطيون جميعا .

" ياأبناء كوردستان رجالا ونساء ، شبابا وشيوخا ، عمالا وفلاحين ، حرفيين وموظفين ، يا من تقفون في صف التحرر الوطني .

تعالوا ننتظم في صفوف جبهة تحرير كوردستان ، في صفوف جبهة (ERNK) تعالوا نتوحد في سبيل مستقبل مشرق ، مستقبل ديموقراطي حر تظلله راية الاستقلال الوطني . تعالوا نشكل تنظيماتنا الجماهيرية ، تعالوا نوحد وحداتنا المناضلة في سبيل التحرر الوطني . تعالوا نبن منظمات التحرير الوطني والقومي في مختلف المجالات ولنطورها الى النضال الجريء والمتفاني ضد الاستعمار التركي الفاشي وضد عملائه .

الى الأمام في سبيل كوردستان مستقلة ، ديموقراطية ، حرة
فلتهزم الامبريالية وصنيعتها الاستعمار التركي الفاشي
عاش النضال في سبيل استقلال كوردستان وحريتها
عاشت جبهة التحرير الوطنية الكوردستانية

٢١ آذار (نوروز) ١٩٨٥

بەرەیا رزگاریا نەتەوا کوردستان
جبهة التحرير الوطنية الكوردستانية

المركزية بالنسبة لسائر سياساتها ، حتّى اصبحت الحياة في كورد ستان ترزح تحت حكم الوحدات العسكرية الفاشية أشبه بحياة بلاد تعيش حالة الحرب المستمرة . بل وبادرت هذه الطغمة نفسها الى شنّ الهجوم على شعبنا في الاجزاء من كورد ستان أيضا . ان الطغمة الفاشية زادت من النهب والسلب وأشكال الاستغلال في سائر الميادين أضعافا مضاعفة لصالح حفنة من الاحتكاريين البرجوازيين والاغوات . كما زادت معدلات البطالة والغلاء والفقر الى مستويات لا يقبلها العقل أو المنطق حتّى أصبح شعبنا يواجه خطر المجاعة الماثلة . أصبح جميع الناس من مختلف الفئات والشرائح عدا حفنة صغيرة من العملاء والجواسيس عاجزين عن الاستمرار في الحياة بعد أن قامت الطغمة العسكرية بانتزاع كل ما بأيديهم من أموال وممتلكات . ومن خلال زرع الفساد والتفسخ البرجوازى الاقطاعي بين سائر الفئات وخصوصا في صفوف الشباب ، حاولت هذه الطغمة أن تنسف أسس مجتمعنا وجذوره . كانت الاهداف التي رمت اليها الطغمة العسكرية الفاشية من هذه الممارسات جميعا واضحة تماما وتلخّصت في : سحق حركة التحرر الوطنية والقوى الثورية الوطنية وانهاء وجودها ، اضعاف شعبنا وابقاءه دون ارادة مقاومة ، تحويل شعبنا الى كتلة هامدة لاترى مصالحها الوطنية والاجتماعية ولا تتبنّى هذه المصالح وبالتالي لاتبادر الى النضال في سبيلها ، وصولا الى انهاء وجودنا كأمّة وكشعب بصورة كاملة .



ان شعبنا وطلائعه الثورية والوطنية ابدت ايات البطولة في مقاومة كل أشكال القهر والظلم والاستغلال المعادية للانسانية والمتخلفة عن العصر التي اتبعها الاستعمار الفاشي . فقد اندفعت هذه الطلائع ومعها جماهير الشعب الى نضال المقاومة المشبع بروح البطولة والاستعداد والتضحية في كل الميادين ضد الحرب الفاشية الاستعمارية . لقد حوّل أبطالنا زنازين الفاشيين المستعمرين وقاعات محاكمهم الى ساحات معارك لادانة الاستعمار ولاصدار حكم الاعدام عليه الى ساحات ترتفع فوقها رايات الدفاع البطولي عن قضية التحرّر الوطني لشعب كورد ستان .

وهكذا أدّت الجهود الثورية التي بذلت في كل المجالات الى تبيان الطريق المحدد الذى يجب على شعبنا أن يسير فيه موحّدا نحو التحرير حتى أصبحت الاستعدادات المطلوبة للسير بصورة أقوى في هذا الطريق متوفّرة . ومقابل النزعات الانهزامية التي ظهرت لدى بعض الثوريين المزيفين من أدعياء الثورة ، قام الثوريون المتصفون بروح المسؤولية بدعوة جميع القوى الثورية والوطنية الى النضال في سبيل انجاز مهمّة بناء التحالف أو الجبهة الموحّدة حول شعار النضال التحررى الوطني بوصفه أكثر مهام هذه المرحلة الحاحا .

وباختصار أدّى النضال البطولي الذى تمّ خوضه في الزنزانات وبين الجبال وخارج البلاد الى نسف آمال وأحلام الاستعمار الفاشي من جهة ، كما أدّى في الوقت نفسه الى تعزيز مواقع حركتنا التحررية الوطنية على المستوين الوطني والعالمي من الجهة الثانية .

ان الاوضاع التي امكن الوصول اليها مرورا بمثل تلك العملية من التطوّر ماثلة الآن أمام اعين الجميع . تبذل القوة الاستعمارية الفاشية الطاغية كل مالديها من جهود باغية وتتبع أحطّ الاساليب واقذرها في سبيل بلوغ أهدافها الشريرة الخائنة واللئيمة المتجسدّة في جعل وطننا جزءا من أرضه وفي انهاء وجودنا كأمّة وكشعب . لقد أحال المستعمر الغاشم حياة شعبنا الى حياة يومية مثقلة بالقهر والظلم والاستغلال . ولم يبق اليوم في كورد ستان كلّها انسان واحد لا يحسّ بهذا الكابوس الرهيب من الظلم والارهاب . انّ القوّة الاستعمارية الفاشيّة دائبة اليوم وبشل حثيث على تطبيق سياساتها المتمثّلة في الابادة وحمّامات الدم والمذابح و "الاسكان الاجبارى" وحركاتها العملية المتجسدّة في ابادة الجنس ابادة كاملة على نطاق واسع جدا . وهي تستعد اضافة الى ذلك من أجل تحويل كورد ستان الى بحيرة أكبر من الدماء ومن أجل ابعاد شعبنا عن أرض وطنه . ان وجودنا كأمّة وكشعب مهددّ تماما في ظل حكم المستعمرين الفاشيين . <u>ففي ظلّ هذا الحكم الاستعمارى الفاشي انتهت امكانية العيش حياة لائقة بالانسان ، حياة كريمة ، في كورد ستان .</u>

حاليا وقد ابقاء هذه المسيرة فان الامكانيات اللازمة لخلق المستقبل المستقلّ والحرّ لشعبنا من خلال تطوير وانماء النضال التحررى القومي متوفرة ، وحان وقت استنفارها . وهذه الامكانيات هي اليوم اقوى بكثير من أى وقت مضى في تاريخنا . انّ هذا ممكن تماما شرط تنظيم شعبنا وتوحيده في كل المجالات وانخراطه متلاحم الصفوف موحّدا في النضال ضد الاستعمار الفاشي . فمثل هذا النضال هو اليوم اقوى من أى وقت مضى وتشهد المزيد من التطوّر والنمو المتزايد . ففي كل زاوية من زوايا وطننا نسمع أصوات طلقات رصاص الأسلحة الثورية في سبيل التحرر القومي ، كما تزايد مستوى التنظيم والاستعداد للانخراط في الحركة والعمل لدى مختلف فئات الشعب يوما بعد آخر . مما لا شك فيه انّ المستقبل سيحدده هذا النضال . انّ الانخراط في هذا النضال وتأييده ودعمه هو واجب وطني وانساني لكل من يريد أن يعيش في كورد ستان محتفظا بكرامته .

ففي مثل هذه الاجواء وفي خضم هذا النضال الوطني الثورى تمّ تأسيس جبهة التحرير الكورد ستانية (جبهي رزكاريا نتواى كورد ستان — [illegible]) بوصفها منظمّة التحرير القومية والوطنية للشعب الكورد ستاني في كورد ستان الشمالية ـ الغربية بهدف تنظيم حركة شعبنا التحررية القومية وتنظيم نضاله ، بهدف وضع السياسة التحررية القومية الثورية التي هي باني المستقبل المستقلّ والحر لشعبنا موضع التطبيق والحياة .

انّ جبهة التحرير الكورد ستانية ، جبهة ([illegible]) تعتقد بان التطوّر والنمو في سائر الميادين مشروط بنسف كلّ أشكال هيمنة الاستعمار التركي ومن خلفه الامبريالية على كورد ـ ستان وبتحقيق الاستقلال الوطني الناجز لكورد ستان .

وهذه الجبهة ترى أن التناقض الرئيسي هو التناقض الوطني وتعتبر مهمّة حل هذا التناقض وصولا الى تحقيق الاستقلال الوطني أكثر المهام الحاحا وعجالة . وبعبارة اخرى تضع هذه الجبهة نصب أعينها هدف انهاء ونسف جميع أشكال الهيمنة الاستعمارية التركية في سائر الميادين الاقتصادية والاجتماعية والسياسية والعسكرية والقومية ـ الثقافية وصولا الى الاستقلال الوطني الناجز لكورد ستان .

ولذلك فهي أي الجبهة ، تعتمد أساسا لها سياسة النضال ضد سائر المفاهيم العميلة والذيلية والشوفينية الاجتماعية التي تبحث عن أشكال وصيغ من التفاهم مع المستعمرين والمساومة معهم والتي لا تضع لنفسها هدف نسف السيطرة الاستعمارية والامبريالية على كورد ستان والعمل للقضاء على نفوذ وفاعلية مثل هذه المفاهيم .

أمّا في ميدان السلطة الديموقراطية الشعبية فانّ جبهة ([illegible]) تستهدف اقامة مجتمع وطني مستقلّ وديموقراطي . انّ هدفي الاستقلال الوطني وبناء المجتمع الديموقراطي مشروطان أحدهما بالآخر مع اعطاء الأولية لتحقيق الاستقلال الوطني . ان هذه الجبهة ، جبهة ([illegible]) تناضل في سبيل الوصول الى نظام يمارس فيه حق التطوّر الحر وسائر الحقوق الديموقراطية للشعب ، نظام يضمن اقامة الوحدة السياسية لشعب كورد ستان كلّها دونما تمييز بسبب اللغة أو الدين أو المذهب أو الاقليم أو القومية أو الجنسية . لذلك فهي تعتبر في غمرة نضالها انّ من أولى مهامها تأتي المهام التالية :

- نسف التيارات والقوى الرجعية المحليّة التي تتعامل مع الاستعمار التركي وتصفية بقايا القرون الوسطى ، وابطال فاعلية سائر المفاهيم الرجعية المتخلفّة التي تشكّل عقبات أمام تحقيق الوحدة الوطنية والسياسية للشعب الكردى .
- ترى الجبهة ، جبهة (ERNK) ضرورة بناء أوسع وحدة سياسية للشعب وأكثر القوى السياسية والعسكرية تطورّا في سبيل توفير امكانية ضمان التحرر القومي والوطني . وفي هذا الاطار تضع أمامها مهمةّ أن تصبح المنظمّة المؤهلّة لتدريب مجموع الشعب وتنظيمه وقيادته الى غمرة العمل والنشاط . وتستند في ذلك دمائنا حتى آخر قطرة في سبيل انقاذ الوطن وتحريره ، من التفسخ والاهتراء والزوال تحت وطأة كابوس العبودية الاستعمارية .

أيتها القوى المناضلة الواعية في كورد ستان ، أيها الوطنيون الثوريون ، يامن تناضلون ببطولة نادرة ونكران ذات رائع ، انتم أيها المستعدون لأن تضحّوا بكل شيء في سبيل قضية حرية الوطن والشعب ! تعالوا نعمل معا موحّدى الصفوف باذلين كلّ ما

من القوة حتى أصبحت ملكا للمجتمع · فهذا التيار الآيديولوجي والسياسي الذى ولد ونما في كوردستان الشمالية ـ الغربية منذ أواسط عقد السبعينات ارتفع مع مرور الزمن ليصل الى مستوى النضال والحركة التنظيمية العملية ونما واتّسع بعد أن ضمّ مختلف القطاعات الاجتماعية ، حتّى أن هذا النشاط حين وصل مع أواخر عقد السبعينات الى تجسيد نفسه في ضرب



الطبقة العاملة على اعلى المستويات ، أى في حزب (PKK ـ حزب العمّال الكوردستاني) انما كان يتجسّد في الوقت نفسه بوصفه حركة تحرّر وطنية كوردستانية بشكلها العام · وفي السنوات نفسها كانت الأجواء التي شهدت تعرّض قبضة الهيمنة الأجنبية للضعف نتيجة للثورة الايرانية الصاعدة والحرب العراقية ـ الايرانية أجواء مساعدة لتطوّر حركة التحرر القومية في كوردستان الجنوبية والشرقية ولاكتسابها قدرا كبيرا من القوة والنفوذ ·

ان ولادة فكرة الاستقلال والحرية في كوردستان وبروز السياسة التحررية الوطنية وتجسدهما بالتالي في حركة تحررية وطنية ثورية تشكّل بالنسبة لمصير الشعب الكوردستاني ولمستقبله حدثا تاريخيا ، نقطة انعطاف تاريخية هامّة · فالشعب في كوردستان وصل بذلك الى القوّة التي تمكنه من يوقف المسيرة المقلوبة للتاريخ ، من أن يعكس اتجاه هذا المسار المقلوب ، القوّة التي تجعله قادرا على تبني مصالحه بنفسه وعلى قول كلمته الحاسمة بشأن مستقبله بالذات · حتى هذا الوقت لم تستطع التطوّرات العصرية الحديثة ولا أشكال النهوض الثورى الديموقراطي على المستوى العالمي ولا حركات التحرر الوطني القويّة العارمة أن تنعكس على كوردستان ، بعد ذلك فقط استطاعت كوردستان أن تنخرط في عملية تطوّر عصرية حديثة متوازية مع تلك التطوّرات · لقد أصبح واضحا أن المستقبل سيتّم تحديده دون ريب وفقا لخط سير عملية التطوّر هذه · يا شعب كوردستان الوطني ـ

مما لا شك فيه أنّ الاستعمار التركي هو اعتى وأوحش أشكال الاستعمار في العالم ، لم يكن ليقف مكتوف الأيدى ومعقود اللسان ازاء هذا النضال الضرورى والمشرّف · هذا النضال الأكثر مشروعية وطبيعية والأشدّ ديموقراطية ، هذا النضال الذى يهزّ الاستعمار نفسه من أساسه ويدلّه على موته ، ازاء مثل هذه التطوّرات الجارية في كوردستان

ازاء الحركة التي استهدفت تمكين الشعب الكوردستاني من الامساك بزمام المبادرة فيما يخصّ مصالحه القومية والاجتماعية وفيما يتعلّق بمستقبله · لم يتردد هذا الاستعمار بالفعل عن استخدام أكثر الأساليب وحشية ، فقد شنّ هجومه المسعور مثل الذئب الجريح ضدّ شعب كوردستان ونفّذ سياسات ارهابية ظالمة تتناسب مع تاريخه ومع عقليّته الراهنة المتخلفة عن العصر · هكذا كان خط سير الأحداث والتطوّرات · فالطغمة الجنرالات التي استولت على السلطة عن طريق الانقلاب الفاشي العسكرى في الثاني عشر من أيلول قامت بمضاعفة الحرب الفاشية الاستعمارية المعلنة ضد كوردستان ، ضد صخورها وترابها ، ضد ناسها وشعبها ، ضد جميع تقدمييها ووطنييها الثوريين بصورة مكشوفة · لقد حاولت هذه الطغمة الفاشية أن تحتل كوردستان من جديد قرية قرية ، حيّاً بعد حي ، بيتا بعد بيت · لقد أوصلت ممارسات القهر والظلم والتعذيب والارهاب والمذابح وحمامات الدمّ الى حدودها القصوى ثم جعلتها من الممارسات اليومية ، فقد قتل أنبل أبناء شعبنا رميا بالرصاص دون محاكمة أو سؤال ، لقد أعدم العديد منهم ، أحرقوا في النار وأغرقوا في المياه ، تمّت اراقة دماء العديد والعديد من المئات من أبناء شعبنا ومايزال الألوف وعشرات الالوف لأبشع أنواع التعذيب · شملت هذه الممارسات سائر أبناء الشعب الكوردستاني دونما تمييز بين رجل وامرأة ، بين طفل وعجوز · لقد اعتمدت الطغمة الفاشية العسكرية سياسة محاربة الشعب الكوردى وقواه الوطنية الثورية كأسلوب في مختلف الميادين بعد أن اعتبرت مسألة كوردستان النقطة

يا أبناء شعب كوردستان الوطني
أيتها القوى الوطنية الديموقراطية في
مختلف أرجاء كوردستان

يا أبناء كوردستان البررة

تاريخنا شعبا ووطنا هو تاريخ الصراع المستمر بين المحاولات الأجنبية للغزو والاحتلال والاستعمار وبين مختلف أشكال المقاومة التي اتبعها شعبنا ضد هذه المحاولات ·

فخلال مئات السنين ظلّ الحكام الغرباء والمستعمرون المحتلّون الغزاة يشنونّ هجماتهم على شعبنا ويمزّقون تراب الوطن ووحدة الشعب شر ممزق في محاولة منهم تهدف الى تحويل أرضنا الى جزء من أراضيهم وانهاء وجود أمّتنا وشعبنا تماما · وشعبنا الذى لم يستطع تحقيق الاستقلال والحريّة لأسباب كثيرة على الرغم من مقاومته الدائمة وبمختلف الأشكال ضد هذه الأهداف الرجعية الباغية ، تمكّن من ابقاء وحماية وجوده كأمّة وشعب حتّى يومنا هذا ·

انّ الأمم هي اعلى وأرقى أشكال التنظيم والوحدة الاجتماعية التي عرفتها البشرية حتى الآن · وفي الوقت الذى كانت فيه المجتمعات الأوربية في ظل النظام الاجتماعي الرأسمالي المتطوّر حتى القرن العشرين تحت قيادة الطبقة البرجوازية تحقق تنظيماتها وأشكال وحدتها وتسير قدما الى الأمام ، كانت بلادنا وكان شعبنا يعيشان في البنية الاقطاعية المتخلّفة جدا تحت سيطرة الامبراطوريتين الاقطاعيتّين الرجعيتين العثمانية والفارسية · انّ شعبنا ووطننا اللذين بقيا في اطار هذه السنة الاقطاعية المتخلفة وتعرضّا لمختلف أشكال التمزيق والتقسيم من قبل هاتين الامبراطوريتين البعيدتين عن العصر ، لم يستطيعا بشكل من الأشكال أن يدخلا في صلب عملية تحررّ وطنية وعملية تطوّر عصرية ما · ويكمن وراء هذا اضافة الى كون الأعداء أقوياء والبنية الاجتماعية متخلّفة كثيرا ، الدور السلبي الكبير الذى لعبته الطبقات الحاكمة الكردية ، الدور الذى لعبه الآغوات و والبيكوات ، الدور الذى لعبته سائر الحركات العميلة والاستسلامية ·

كانت ثورة أكتوبر منعطفا تاريخيا في عملية التطوّر القومية للمجتمعات و مارست عليها تأثيرا تاريخيا · وفي ظلّ هذا التأثير الذى نما وتطّور في حركة التحررّ الوطنية بقيادة الطبقة العاملة والجماهير الشعبية الكادحة تقدمّت حركات سائر أمم الأرض المسحوقة ، شعوب مختلف المستعمرات وأشباه المستعمرات على طريق الوعي القومي والتنظيم الوطني والنضال التحرري ، وسارت الى الأمام معارك النضال في سبيل التحرر الوطني ضد الامبريالية وضد الاستعمار ، وحققت مختلف هذه الحركات تقدمّا ملموسا عبر الطرق المرصوفة بالانتصارات · ولكن الأوضاع في كوردستان في هذه الفترة بالذات كانت تشهد تطورّات معاكسة تماما لما جرى في مختلف أرجاء العالم · ففي هذه الفترة التي شهدت تطوّر ونمو حركات التحرر الوطنية لسائر الأمم المظلومة والمستعمرة كانت كوردستان تتعرّض للمزيد من التمزيق وترزح تحت هيمنة الاحتلال والاستغلال والاستعمار المتزايدة من جانب الامبرياليتين الانجليزية والفرنسية والطبقات الحاكمة التركية والعربية والفارسية · أماّ حركات التمردّ والعصيان التي اندلعت ضد أشكال التحكمّ الأجنبي هذا فقد شحعت بوحشية ·

كما اتبعت سياسة الابادة التامة في كوردستان عبر حماّمات الدم والمذابح وفرض " الاسكان الاجبارى " · لقد لعبت العمالة وسياسة الاستسلام التي اتبعتها الطبقات الحاكمة الكردية دورا هامّا في حصول ما حصل جنبا الى جنب مع البنية المتخلّفة لكوردستان ·

خرجت البشرية من الحرب العالمية الثانية بعد هزيمة الفاشية وتعرّض الامبريالية للمزيد من التراجع لتشهد الاشتراكية العالمية والقوى الثورية وقد تطورّت أكثر فأكثر ·

ان حركات التحرر الوطنية التي تمتّ بسرعة في أجواء النهوض الثورى والديموقراطي القوى الذى تطورّ في كل الميادين والساحات بعد الحرب أجهزت على النظام الاستعمارى القديم واستطاع العديد من المستعمرات والشعوب والأمم المستعمرة أن تكسب استقلالها الوطني وحريّتها القومية · كما أنّ هذه الحركات التحررية القومية التي ظلتّ تتابع طريقها الى الأمام وهي تنزل الضربات الموجعة في العديد من البلدان مثل كوبا وفيتنام الجنوبية ولاوس وكمبوديا ونيكاراغوا بدءا من عام ١٩٦٠ بنظام الاستعمار الجديد الذى حاولت الامبريالية أن تفرضه بوصفها حركة ثورية مضادة لمواجهة سائر أشكال النمو والتطورّ الثورية والديموقراطية المتزايدة · واليوم نجد أن جميع الشعوب المسحوقة من قبل الاستعمار والاستعمار الجديد في مختلف أرجاء العالم تناضل بلا هوادة نضالا بطوليا ضد مختلف اشكال الاستعمار في سبيل تحررها الوطني والاجتماعي ·

لانستطيع ، بالمقابل ، أن نقول ان كوردستان هي الاخرى عاشت هذه العملية ولا أن ما كان يجرى في العالم استطاع أن يجد له انعكاسا في كوردستان على الرغم من تلك التطورات الكبيرة التي امكن تحقيقها في الفترة التي أعقبت الحرب · بل على النقيض تماما من ذلك فانّ ما جرى في كوردستان هو أنّ النير الاستعمارى القائم هنا أصبح أكثر ثقلا وأقوى من خلال اتباع الوسائل والأساليب الجديدة المختلفة · فعلى الرغم من الفروق البادية على السطح بين مختلف أجزاء كوردستان فانّ هذه البنية البعيدة عن العصر والغريبة عنه هي في أساسها هنا وهناك ، في هذا الجزء أو ذاك ·

فالبنية السائدة في كوردستان الشرقية بعد الزوال السريع لـ" جمهورية ماهاباد " التي بذلت المحاولات لاقامتها محرومة من الأسس الثابتة بعد الحرب ، هي البنية العشائرية الاقطاعية الخاضعة لسيطرة الطبقات الحاكمة الفارسية · أماّ حركات العصيان المتعاقبة باستمرار رغم فترات الانقطاع المختلفة ، هذه الحركات التي استندت الى الأفكار وأساليب التنظيم القومية البدائية في كوردستان الجنوبية فقد ظلتّ متخلّفة وعاجزة عن الوصول الى مستوى حركة تحرر وطنية عصرية حديثة وتعرضّت في أواسط عقد السبعينات نتيجة للعديد من الأسباب لهزيمة كبيرة ·

انّ الاحداث التي عيشت في كوردستان الشمالية الغربية التي تشكلّ نصف كوردستان في هذه الفترة بالذات كانت هي الأخرى أسوأ بكثير · فالهيمنة الاستعمارية التركية استطاعت خلال هذه الفترة وفي هذا الجزء من كوردستان أن تتعززّ وتقوى بالاستناد الى الاحتلال العسكرى وتنمو بوصفها هيمنة اقتصادية واجتماعية وسياسية وقومية ـ ثقافية ·

ان حركة ابادة الجنس التي ظلتّ مستمرة بالاستناد الى سياسة الاذابة المتبّعة في سائر الميادين كانت تكملة لحركات المذابح وحمامات الدمّ السابقة وشكلّت أساسا لانتشار روح الاغتراب القومي والتعامي عن القيم والمصالح القومية الخاصة بل والابتعاد عن تبنيها · ومما لا شك فيه أنّ ذلك يشكلّ اعلى درجات التطوّر وأكثر أشكال التخريب وحشية بالنسبة للاستعمار ·

لم يبدأ الاتجاه المعاكس لهذه المسيرة المقلوبة الثقيلة في كوردستان ، اتجاه التطوّرات الايجابية الا في سبعينيات هذا القرن · ان فكرة " الاستقلال والحريّة " التي ولدّت على شكل خوض النضال والوقوف في وجه الاستعمار في سائر المجالات بالاستناد الى القاعدة الاجتماعية الجديدة التي أوجدها التطوّر الاستعمارى بصورة حتمية وضرورية و (سياسة التحررّ القومي والوطني) التي صيغت على هذا الأساس ، نمت مع الزمن واكتسبت المزيد

ERNK

Enîya Rizgarîya Netewa Kurdistan Sazbû!

GELÊ WELATPERÊZÎ KURDİSTAN!

HEMÎ HÊZÊN NETEWAYÎ-DEMOKRATÎKÎ KURDİSTAN!

Tarixa welat û gelê me, tarixa heraketên dagirkirinê, biserdadanê û kolonyalîya biyanî û li hember vêna bi hemî renga berxwedana gelê me ye. Bi sedsalan hukumranên bîyanî, axa welatê me û yekîtîya gelê me parçe parçe kirine, xebitîne kû axa me bênine rewşa parçeyekî ji welatê xwe û hebûna me ya netewayî û gelî nehêlin. Gelê me kû bi gelek renga û herdem li hember van armancên xayînane û paşverû liberxwedaye, jiber gelek sebeban bi çi rengî serxwebûn û azadîya xwe qezenç nekiribî jî, zanîye bi netewayî û gelî hebûna me ta roja me biparêzî û li jîyanê bihêlî.

Ta roja me bi pêşvetirîn rengê sazbûn û yekbûna komalayetî ya tuxmê însan netewane. Ta sedsala 20. dinav sîstema komalayetîya sermayedarî kû pêşvediçû, komalên Awrûpa di rêberîya burjuwan (sermayedaran) da dema yekîtî û sazbûnên xwe yên netewayî pêktanîn û pêşvediçûn, welatê me û gelê me dibin hikmê kevneperestîya Osmanlî û şahînşahîya derebegî Îran da, dibin paşverûtîyeke feodalî hişk da mane. Welatê me û gelê me kû ji rexên van şahînşahîyên kevnar hatine parçe parçe kirin û dibin avayîyeke feodalî hişk da hatine girtin, bi çi şêweyî ne ketine nav kêşa rizgarîya netewayî û pêşveçûna demê. Di vêna da, ligel biqewetbûna dijminan û lipaşmana gelê me, rola sixletên pêbend û teslimkarî tebeqên (çînên) hukumranî Kurd, axa û began jî mezine.

Şoreşa Oktober di pêşveçûna netewayî komalanda dewranekî tarixî pêkanîye û tesîreke tarixî kiriye. Di vî bingehê tesîrê da, di rizgarîya netewayî da rêberîya çîna karker û cemawerên gelî kedkar pêkhatîye, heraketên bi netewayî zanebûn, sazbûn û ketina kiryara rizgarîyê yê milletên (netewayên) bindest, gelên kolonî û nîv-kolonî, dijî emperyalîzmê û kolonyalîzmê tekoşînên rizgarîya netewayî ferebûne û van heraketan serfirazî qezençkirine û pêşveçûne. Lêbelê di vê demê da rewşa Kurdistan, bi rengê pêşveçûnên cihanê nebûye. Di demeke weha da kû heraketên rizgarîya netewayî yên netewayên kolonî û bindest pêşveçûna Kurdistan hin pêtir parçe bûye, liser Kurdistan desthelatdarî, dagirkerî û kolonyalîya emperyalîzma Îngilîz û Fransiz, tebeqên hakim yên Tirk, Ereb û Fars pêşveçûye. Qiyan (îsyan) û serhildanên kû dijî van hukumranên bîyanî bilindbûne bi rengekî wahşîyane hatine perçiqandin, bi rêyên qirkirinê û "îskana mecbûrî" ocaxtefandin li Kurdistan hatîye tatbîq kirin. Di wesa bûna van tiştan da, ligel lipaşmana Kurdistan roleka muhîm ya pêbendî û xwesiparîya kû kanîya wan tebeqên hakimî Kurdin jî bûye.

Di cenga cihanî ya dûwê da, faşizm têkçûye û emperyalîzm hinî di ji bipaşve çûye, li hemberî vêna hêzên şoreşê û sosyalîzma cihan hin pêtir bipêşve çûne. Paşî cengê di rewşa kû li hemî rexî bilindbûneke şoreşgerî-demokratîkî biqewet pêşveçûye da herakesên rizgarîya netewayî sîstema kolonyalîya kevin ya emperyalîzmê bi erdê re kirineyek, jimarayeke zaf ji netewayên kolonî û bindest serxwebûna xwe ya netewayî qezenç kirine. Ji 1960an pêve li gelek welatên wekî Kuba, Vietnama Başûr, Laos, Kamboçya û Nikaragua heraketên rizgarîya netewayî kû pêşveçûne derbeyê biqewet li sîstema kolonyalîyanû kû emperyalîzmê wekî heraketeke dijî-şoreşgerî li hemberî van pêşveçûnên şoreşgerî-demokratîk xebitîye bipêşve bibi xistine, di vê merhelê da jî hatîye îspatkirin kû heraketa rizgarîya netewayî tewjîmeke (akım) şoreşgerî ya dema me ye. Û îro, gelên bindest yên welatên kolonî û nîv-kolonî li hemî rexên cîhanê, li hemberî emperyalîzmê û hemî rengê kolonyalîya wê jibo rizgarîya netewayî û komalî bi qehremanî şer dikin.

Beramberî van pêşveçûnên kû li cihanê paşî cengê hatine çêbûn, mirov nikarî bêji kû bi rengekî biqewet tesîr li Kurdistan ji kirine û li Kurdistan jî ev pêşveçûn bûne. Bipêçevanî (tersine) vêna li Kurdistan, bi rê û kiryarên nû kolonyalî pêşveçûye û biqewet bûye. Ev awayê dijî rojgar (çağ) li her parçeyekî Kurdistan, rengekî newekihev bidî dîyarkirin jî, bi asasî wekhevî û nêzîkî hev bûn hakime. Li Kurdistana Rojhelat, paşî cengê, li encamê di demeka kurt da belavbûna "Komara Kurdî Mehabat" kû bi rengekî jî saxlemîyê mahrûm dixebitin pêkbîninavayîya kû hakim bûye, hikmê çînên desthelatdarî Fars û avayîya lipaşmayî ya aşîretî-feodalî ye. Li Kurdistana Başûr heraketa serhildanê kû liser bingehê bîrûbawerî û sazûmanîya miletperestîya-kevin ne û herdem li jîyanê hatîye hêlan, negihiştîya endaza heraketeke rizgarîya netewayî rojgarî û jiber gelek sebeban li vînê 1970an şikesteke mezin sitandiye. Li Kurdistana Bakûr-Rojava kû nîvê Kurdistan pêktênî buwinên kû li vê demê bûne hîn xerabtirin. Li vê demê li vî parçeyê Kurdistan hikmê kolonyalîya Tirk, liser dagirkirina leşkerî bi aborî, civakî, sîyasî û rewşenbîrîya-netewayî pêşveçûye û biqewet bûye. Li hemî rexî bi tatbîqkirina sîyaseta netewagorînê heraketa ocaxtefandinê kû tê domkirin heraketên qirkirinê yên pêşî temam kiriye û liser vî esasî dinav komalê da rewşa buhijandina netewayî, bîyanibûn, ne dîtina menfeat û rûmetên xweyî netewayî, li wanan xwedî nederketin û ta endazeyeke dîyar ji wanan dûrbûn derketîye meydanê. Hovtirîn û werankartirîn tarz û endaza pêşveçûyîtirîn ya kolonyalîyê helbettekû evana ye.

Li Kurdistan beramberî vê çûna serbiserî ya giran, destpêkirina pêşveçûnên baş encex li salên 1970an pêkhatine. Di esasê komalayetîyê objektîfî nû kû pêşveçûna kolonyalîyê mecbûrî pêkanî da, **hizra serxwebûn û azadîyê** kû bi rengê li her alî dijî kolonyalîyê derketinê û tekoşîn kirinê pêkhatîye û **sîyaseta rizgarîya netewayî** kû di vî esasî de derketîye pêşveçûne, biqewet bûne û ji komalê re bûne mal. Ev tewjîma îdeolojîk û polîtîk kû li Kurdistana Bakûr-Rojava ji nîvê 1970an pêve derket û fere bû, paşî bilindî endaza tekoşîn û heraketa amelî-sazûmanî bûye, gelek beşên cuda cuda ji komalê kiriye nav xwe û fere bûye, vê xebatê li dawîya 1970an bi sazûmanî û bi bilindtirîn endazê xwe di partîya şoreşgerî çîna karker –PKK– daye dîyarkirin û bi şiklê **heraketa rizgarîya netewayî Kurdistan** rengê xwe sitandiye. Jiber kû di aynî salanda heraketa şoreşê li Îran pêşveçûye û şerê Îraq-Îran derketîye hikmê bîyanîya zayîf bûye, Kurdistana Başûr û Rojhelat jî ketine nav heraketeke netewayî û ev tişt bûne sebebê biqewet bûna Heraketa Rizgarîya Netewayî Kurdistan.

Li Kurdistan derketina hizra serxwebûn û azadîyê, pêkhatina sîyaseta rizgarîya netewayî û di heraketeke rizgarîya netewayî şoreşger de xwe dîyarkirina vanan, jibo paşeroj û qedera gelê Kurdistan buwineke tarixî û noqteyeke tarixîyî gelekî muhîme. Bi vêna, gelê Kurdistan gihiştîye qeweta kû vê çûna tarixî ya nebaş rawestênî, vê çûnê ters vegerênî, li berjewendê (menfeatê) xweyî netewayî û komalayetî xwedî derkevî û di derheqê paşeroja xwe da bibî xwedîyê axiftinê. Tesîra pêşkevtinên rojgarî, li hemî cihanê bilindbûnên şoreşgerî-demokratîk û heraketên rizgarîya netewayî biqewet encex vê demê li Kurdistan dîyarbûye, encex bi vî rengî Kurdistan karîye bikevî nav pêşveçûna rojgarî, bi van pêşveçûnên cîhan ra bipêşve biçî. Sedersate kû êdî paşeroj ewê ber bivê kêşa pêşveçûnê bê tayîn kirin.

Gelê Welatparêzî Kurdistan!

Helbet kolonyalîya Tirk, ev kolonyalîya kû di cîhanê da wekî wê hovû xwînrij nînin, li hember vê pêşveçûna li Kurdistan, hemberî vê tekoşîna gelekî heq, xuristî (tabiî), demokratik, bi şeref û zahmet kû li esasê wî didî û mirina wî didî nîşandan, hemberî vê heraketa li berjewend û paşeroja netewayî û komalayetî ya gelê Kurdistan xwedî derketinê bêdeng nedima. Wekî gayê boxeyî har kû birînê dijwar û xedar sitandibî ewê êrîş bikî, bi rengekî kû li bejnûbala tarîxa wî û nerojgerîya wîyî îro bê ewê hovîtîya xwe varişana. Û weha jî bû. Cunta generalan kû bi derba leşkerî-faşîst ya 12ê Êlûnê rûnişte ser hikim, dijî kevir, ax, mirov, xelq û hêzên şoreşgerî-niştimanperwer yên Kurdistan şerê faşîstî-kolonyalîst kû tê domkirin bi şeklikî aşkire û hîn pêtir zêde kir. Xebitî kû gund bi gund, tax bi tax (mihelle bi mihelle), mal bi mal Kurdistan ji nûve dagîr bikî, sitem, zordarî, îşkence, qirkirin anî rengê karên rojane û deranî noqta dawî; mirovên me yên gelekî hêja bêpirs da ber devê tivinga, darxist, xeniqand, şewitand, qetilkir; xwîna bi sedan mirovên me daherikandin, bi dehhazaran avête zindanan û bi sedhazaran dibin îşkenceyên gelekî hovanede derbas kir. Ev karên xwe bê ferqîtîya jin-mêr, ciwan-pîr-zarok liser hemû gelê Kurdistan tatbîq kir. Mesela Kurdistan kire merkeza hemî sîyasetên xwe û li her rexî dijî gelê Kurdistan û hêzên şoreşgerî-demokratik şerkirin esas sitand. Hemî jîyana li Kurdistan anî rewşa jîyaneke dibin hikmê hêzên leşkerî faşîst û dinav cengê da. Û êrîşî ser gelê me yê li parçeyên dî Kurdistan kir. Cunta faşîst, yaxme, talan û xwînmijîya li her rexê Kurdistan jibo berjewendê mistek burjuwayê mezin (yê yekdestî) û axa qetbiqet zêde kir. Bi zêde kirina bêkarîyê, giranîyê, feqîrî û belengazîyê gelê me rûbirûyî birçîtîyê hêla. Hebûn û nebûna insanên me tev bi kotek ji destê wanan sitand. Xeyn ji mistek hevalbend û casûsên xwe pêve hemî gelê me kire rewşa jîyaneke kû neyê kêşan. Li hemî rexî û nexasim ji dinav xortanda bi zêdekirina jiserxwe çûn û bê ahlaqîya burjuwa-feodal xebitî kû komala Kurdistan birizênî. Bi van kirinên xwe tevan tiştên kû kiribû armanç vekirîbûn: perçiqandin û tûnekirina hêzên şoreşgerî-walatparêz û heraketa rizgarîya netewayî; bêqewet, zayîf û bêdeng kirina gelê me; anîna rewşa kû gelê me berjewendên xwe yê netewayî û komalayetî nebênî, li wanan xwedî dernekevî û jibo wanan nerabî xebatê; û herweha bi netewayî û gelî nehêlana me.

Dijî van zordarî, sitem û xwînmijîya derveyî rojgar (çağ) û dijminê mirovayetîyê ya kolonyalîya faşîst, gelê me û rêberên wî yên şoreşgerî-welatparêz bi qehremanî li berxwedan. Dijî şerê kolonyalîya-faşîst xwe avêtine nav şerekî berxwedanê kû li her rexî bi cesûrî û fedekarîyeke mezin tê birêvebirin. Zindan û mahkemên kolonyalîya-faşîst anîne rewşa cihên meydana tekoşînê, mahkeme kirin û bi mirinê mahkûm kirina kolonyalîzmê û cihên bi qehremanî parastina doza rizgarîya netewayî gelê Kurdistan. Bi tekoşîn û xebatên şoreşgerî kû li hemî alî hatine birêvebirin rêya rizgarîya netewayî kû gelê me ewê bikî yek û rabî xebatê hîn pêtir ronahî kirin û hazirîyên hîn biqewettir di vê rêyê da meşînê hatine kirin. Beramberî revokîya hinek şoreşgerên saxte, şoreşgerên berpirs, wekî meseleke dijwarî vê demê di çarçofa tekoşîna rizgarîya netewayî da xebatên tifaq û cephe zêde kirin, bangî hemî hêzên şoreşger û niştimanperwer kirin jibo wazîfeke wena bênine ci. Bi kurtî bi tekoşîna kû li zindanan, çîyan û derveyî welat bi qehremanî têne domkirin ji alîkîve hêvî û armancên kolonyalîya-faşîst hatine pûçkirin, ji alîyê dî ve heraketa me ya rizgarîya netewayî li endaza netewayî û navnetewan hîn pêşvetir û biqewettir kirin.

Paşî derbasbûna pêşveçûneke weha rewşa kû îro em ketinê liber çavaye. Kolonyalîya-faşîst, ji bo bigihî armancên xweyî xayînane, welatê me bênî rewşa parçeyekî ji axa xwe, qesta hebûna me ya netewayî û gelî bikî hemî rêyan bikartênî û hemî hêza xwe xerç dikî. Kedxwarin, zilm û zordarîya kolonyalîstî hov, anîne rewşa jîyana gelême ya rojane. Îro li Kurdistan yek mirov nemaye kû ev zilm sah nekiriye. Kolonyalîya-faşîst dixebitî kû bi rengekî gelekî mezin sîyasetên xweyî qirkirinê û "îskana mecbûrî", tevgêrên ocaxtafandina hovane tatbîq bikî. Hazirîya xwe dikî jibo Kurdistan bênî rengê derya xwînêyî hê meztir. Dibin hikmê kolonyalîya-faşîst da hebûna me ya gelî û netewayî di tehlûkê deye. Li Kurdistan dibin hikmê kolonyalîya-faşîst da îmkana jîyaneke wekî mirov û bişeref nemaye. Îmkanên rawestandina vê rewşê, bi pêşvebirina xebata rizgarîya netewayî, pêkanîna paşeroja serbixwe û azad ya gelême heye. Ev îmkanan, îro ji hemî qonaxên dîroka me pêtir bihêztirin. Eva ji, li hemî rexî bi sazbûn û yekîtîya gelê me û dijî kolonyalîya-faşîst bi tevayî xebat kirina wî dibî. Xebateke weha, îro ji ya kevin bi qewettir dom dikî û bipêşve diçî. Di rêya rizgarîya netewayî da li hemî alîyê walatê me gurmêna dengê çekên şoreşgerî ye, sazbûn û şervanîya gelê me her roja diçî zêdetir dibî. Paşeroj sadersat ewê ji rexê vê xebatê bê dîyarkirin. Wezîfa hemî walatparêz û mirovên kû bixwazin jîyaneke bişeref li Kurdistanê bijî ne.

Vêca neha di rewşeke weha de û dinav tekoşîna şoreşgerîniştimanperwer kû pêşve diçî de, bi armanca sazkirin û birêvebirina tekoşîn û Hereketa Rizgarîya Netewayî Kurdistan ya gelê me, derbasî jîyanê kirina sîyaseta rizgarîya netewayî şoreşger ya kû pêkênerê paşeroja serbixwe û azadî gelê me ye, sazûmana rizgarîya netewayî ya gelê Kurdistan'a Bakûr-Rojava ENÎYA RIZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN (ERNK) hatîye damezrandin.

ERNK; di vê birûbawerîyê deye kû Kurdistan bi her awayî pêşveçûn, encex bi hêrivandina hemî nifşê desthelatîya li Kurdistan ya kolonyalîya Tirk û emperyalîzma alîkarê wê û bidestanîna serxwebûna netewayî mumkun dibî. Nakokîya netewayî nakokîya sereki dibênî û halkirina vê nakokîyê û qezenç kirina serxwebûna netewayî wezîfa xweyî pêşî qebûl dikî. Eger bi rengekî dî bê gotin, cephe ji xwere kirîye armanç kû li Kurdistan hikmê kolonyalîya Tirk yê aborî, civakî, sîyasî, leşkerî û rewşenbîrîya-netewayî yê li hemî rexî bi hêrivênî û serxwebûna netewayî pêkbînî. Jiber vê yekê, dijî birûbawerîyên pêbend, noker, şoven û sosyal-şoven kû hêrivandina hikmê kolonyalîst û emperyalîst yê liser Kurdistan nakine armanç, bi gelek şêwan xwe disipêrine wanan û bi wanra dibine yek tekoşîn kirinê û bê tesîr kirina wanan cephe jibo xwe esas digrî.

ERNK, di hikûmeta demokratîkî gelî de pêkînana civateke serbixwe û demokratîkî netewayî dikî armanç. Bi şertê kû qezenç kirina serxwebûna netewayî dereca yekê bi hedefên serxwebûna netewayî û civata demokratîk dû alî tesîrê li hev û dû dikin. ERNK, xebatê dikî ji bo hikûmeteke pêkbînî kû têda bê ferqîtîya ziman, dîn, mezhep, mintiqa, qewm û cinsîyet yekîtîya sîyasî ya hemî gelê Kurdistan bê pêkanîn û azadîyên demokratîkî gelî û mafê pêşveçûna azadî gel bê bikaranîn. Jiber vê yekê, di xebata xwe de, belav kirina guruhên hêzên kevneperestî xûcêyî (yerli) kû nokerî û casûsîyê ji kolonyalîya Tirk re dikin, nehêlana lipaşmayên rojgara (asrê) navîk bê tesîr kirina hemî nifşên birûbawerîyên kevneperest kû lipêş pêkînana yekîtîya netewayî û sîyasî ya gel dibine bend esas distênî.

ERNK, jibo pêkînana rizgarîya netewayî pêwîstîyê bi çêkirina feretirîn yekîtîya sîyasî û deranîna meydanêyî pêşvetirîn hêza sîyasî û leşkerî ya gel dibênî. Di vê çarçofê de wezîfa talîm kirin û sazkirina hemî gelî û rakirina xebatêyî gel didî ser milê xwe. Di xebatên xwe de li her alî bi sazkirin û pêşvebirina sazûmanên rizgarîya netewayî û bi sazkirina yekîtîyên karker, gundî, xort, jin, esnaf hwd. pêkînana hêza sîyasîyî gel, dîsa li hemî rexî bi sazkirin û bi pêşvebirina hêzên bergirî millî (milis), gerilla û leşkerê gel pêkînana hêza leşkerî ya gel esas digrî.

ERNK, di vê birûbawerîyê deye kû dijî kolonyalîya Tirkî faşîst tekoşîna serxwebûn û azadîyê encex di bingehê şerê gel yê demdirêj, şerê rizgarîya netewayî, ligora şartan ji tarzên gelekî basît ta tarzên gelekî bipêşvebirî bi tatbîqkirina hemî nifşên tekoşîna sîyasî û leşkerî ewê bigihî serfirazîyê. Jibo vê yekê, cephe dijî hemî birûbawerîyên reformîst (islahî), xwesipar û bê amel kû dixebitin jibo bê amelîyê dinav gel de zêde bikin û şerê rizgarîya netewayî bi şêweyê binaxeyî yê rizgarîya netewayî qebûl nakin tekoşînê dikî û xebatê dikî ji bo vanan bê tesîr bikî.

ERNK, liser bingehê mîrasa tarîxî ya berxwedanêyî gelê me û tekoşîna rizgarîya netewayî kû ji deh salên paşîve di rêberîya PKK da bi qehremanî tê domkirin çêdibî; qeweta xwe, ji rêberîya xweyî şoreşgerî ya rast, ji heqbûn û rastbûna sîyaseta rizgarîya netewayî, ji xurtbûna şoreşgerî ya biqewetî gelê me, ji zaneyî û sazûmanîya xwe distênî. Doza serxwebûn, demokrasî, azadî û aşitîyê dozeke heqe û li hemî cîhanê herdem serfirazîyê qezenç dikî. Serfirazî qezençkirina vê dozê li Kurdistan ji mumkune, lêbelê jibo vêna cesaret û fedekarî divê.

ERNK, di vê dîtinê deye kû rizgarîya li her parçeyekî

Kurdistan, ji nêzik ve bi pêşveçûna şoreşgerî-demokratîk ya li welatê dayîk û damezrana hikûmeta gel ve girêdayî ye. Ji bo vê yekê, cephe xebateke esasî dikî kû heraketa rizgarîya netewayî Kurdistana Bakûr-Rojava bi bizava demokratîkî-şoreşgerî Turkîye re –liser bingehê serxwebûn, azadî û wekhevîya netewan– dinav hemî rengê hevgirtin, îttîfaq û cephe û bi xebateke hevpişk de bipêşve bibî. Enî dixwazî bi emî hêzên şoreşger û demokratîk yên Turkîye kû hêrivandina hikmê emperyalîzmê yê liser Turkîye, diktatorîya leşkerî-faşîst û hikmê îhtikaran (tekelan) dikine hedef û mafê çarenûsa netewayî ya netewayê Kurd qebûl dikin re tifaq û hevgirtinên gelekî şidîyayî (tund) çêbikî û gavên ber bi vî rexî hatine avêtin hîn pêtir biqewet bikî. Bo vê yekê, jivir, bangî hemî hêzên şoreşgerî-demokratîkî Turkîye û gelê kedkarî Tirk dikî ji bo lihemberî diktatorîya faşîstî-leşkerî tekoşîneke çelengtir bikin, vê tekoşîna xwe bi tekoşîna rizgarîya netewayî ya kû li Kurdistan bilind dibî re bikine yek û alîkarîya doza heq û demokratîk ya gelê Kurdistan bikin.

ERNK, di vê dîtinê de ye kû rizgarîya li her parçeyê Kurdistan bi esasî bi tekoşîn û qeweta gelê li wî parçeyî bixwe ewê bê bidestanîn. Mesala yekîtîya netewayî, wekî meseleke kû bi îrada azad ya gel ewê bê halkirin dibênî. Liser esasê rast dîyarkirina rol û cihê her beşî dinav hemî Kurdistan da, pêwistîyê bi çêkirina tifaq û alîkarîyeke saxlem dinavbera heraketên rizgarîya netewayî yên li hemî perçeyên Kurdistan û yekîtîya tekoşîna rizgarîya netewayî bi Kongra Netewayî kû ewê bê rewşa Meclîsa Netewayî bidestbînî dibênî. Jibo vê yekê, jivir, bangî hemî hêzên şoreşger-demokratîk yên li parçeyên dî Kurdistan kû bigihîne bîr û bawerîyeke rast, li wezîfa xwe ya pêkanîna tifaq û yekîtîya gelekî saxlemî tekoşîna parçeyên Kurdistan xwedî derkevin û bi amelî alîkarîya tekoşîna rizgarîya netewayî ya li Kurdistan a Bakûr-Rojava bikin!

Emperyalîzm û kevneperestîya hevalbendê wê, ji bo heraketên rizgarîya gelên Rojhelatanavî bixeniqînin û hikmê xweyî paşverû biqewet bikin ketine pay pîlanên nû. Mesela rizgarîya gelên mintiqê, ji nêzikve bi zayîfkirina hebûna emperyalîst û paşverû ya li mintiqê û li hemberî benda dijî-şoreşgerî bi pêkanîna benda şoreşgerî-demokratîk ya hêzên gelî netewayî-demokratîk ve girêdayî ye. Ji bo vê yekê, ERNK, ji bo bizava rizgarîya netewayî kurdistan bênî rewşa parçeyekî esasî yê şoreşên gelê Rojhelatanavîn û bi hêzên şoreşger-pêşveru yên Rojhelatanavîn re dinav tifaq û hevkarîyeke şidîyayî dabî ewê xebateke çeleng bikî. Cephe jivir, bangî hemî hêzên gelî şoreşgerî-demokratîk yên Rojhelatanavîn dikî kû hemberî emperyalîzmê û kevneperestîya hevalbendê wê tekoşîneke hîn çelengtir bikin, alîkarîya tekoşîna heq kû li Kurdistan dijî emperyalîzmê û rejîma pêbendî-faşîstî Turkîye tê birêvebirin bikin!

Şoreşa Rizgarîya Netewayî Kurdistan, parçeyekî şoreşa **cîhanê ye û jê cûda nabî. Enîya Rizgarîya Netawayî Kurdis**tan, şaxe li Kurdistanî hêzên şoreşgerî esasîye kû li cîhanê walatên sosyalîst, çîna karker û bizavên (heraketên) rizgarîya netewayî teşkîl dikin. ERNK û gelê Kurdistan, bi tekoşîna xweyî amelî kû dijî emperyalîzmê û kolonyalîya Tirkî faşîst birêvedibin ewê van wezîfên xwe bênine cî. Kirina alîkarîya tekoşîna rizgarîya netewayî kû ERNK û gelê Kurdistan birêve dibin û dijî kolonyalîya faşîstî Tirk derdiketin, divê erkê (wacibê) hemû sosyalîst, rizgarîxwazên netewayî, hêzên şoreşger û demokratîkî cîhan bî.

"Ji Serxwebûn û azadîyê birûmettir tiştek nîne." "Hiç tiştek lipêş mesela rizgarîya gelê me nabî." Ji bedêla dibin koletîya kolonyalîstî da bêne rizin û tune bibin, ji bo rizgarîya welat ta dilopa dawî herikandina xwîna xwe hazar carî çêtire. Hemî şoreşger û walatparêz, hemî hêzên zane û xebatkar kû hazirin di rêya doza rizgarîya welat û gel da hemî tiştên xwe bidin, bicesûrî, fedekarî û berxwedanî tekoşînê bikin: Ji bo welatê xwe serbixwe, komala xwe demokratîk û gelê xwe azad bikin em di safên ERNK de cî bigrin, ji bo li her rexî pêkanîna sazûmanên rizgarîya netewayî û bigiştî sazkirina gelê xwe em bi hemî qeweta xwe xebatê bikin!

"Karkerên Kurdistan kû ji walatê xwe têne qûtkirin, di karên gelekî nebaş yên bajarên sermayedarîda têne xebitandin, bi kirina rewşa koçerên kû ji welatê xwe biçin binav bêkarîyê û awaretîyê de têne paldan, ji talîmê, xanî, saxlemîyê, emnîyata kar û ji bawerîya paşeroja xwe mahrûmin! Ji bo ji zordarîya kolonyalî û feodal-kompradoran xelasbibin, bibine xwedîyê kar û jîyana bi emnîyet, li welatekî serbixwe û demokratîk bigihîne jîyaneke xweş;

"Gundîyên Kurdistanî cefakar kû ji sadsalan ve qurbanê kedxwarin û zordarîya netewayîne, zordarî û kedxwarîna axayên erda û bazirgana kû nayê kêşan liserê tê bikaranin, dibin tesîra jîyana nexweş ya gundan cahil têne helan, ji mirovan nayêne qebûl kirin, asasê nifûsa me pêktênin, ji axê û azadîyê mahrûmin! Ji bo em ji vî hikmê kedxwarin û zordarîyê xelas bibin û bigihîne axê û azadîyê, ji tarîya rojgara navî derkevin bigihîne ronahîyê, ji belengazî û hejarîyê derkevin bigihîne xweşîyê;

"Xortên Kurdistan kû jiber çanda feodal-komprador û talîma emperyalîst-kolonyalîst, netewagorîn, înkarîya-netewayî şexsîyeta xwe wanda kirine, çi ûmêdeke wa bi paşeroja xwe nîne; jibo em bighine şexsîyeta netewayî û paşeroja xwe bikine bin teminatê;

"Jinên Kurdistan kû hê ji dema ketina komala bi tebeqe bûne kole, dibin zilma feodalî tarî da ji jîyana wekî ya mirova hatine qutkirin, jiberkû liser paşeroja xwe mafê wanî axiftinê nîne têne kirîn û firotin, dinya wan bi hazar derdî tê tarî kirin; ji bo ji van zilman xelas bibin, bigihîne şexsîyeteke zane û azad, liser paşeroja xwe û ya komalê hûn bibine xwedîyê axiftinê, Kurdistan bênine rewşa welateki serbixwe û demaokratîk kû bi hidikayî biqasî we bo azadîyê tênîye;

"Hemî welatparêz û demokrat kû jîyana li Kurdistaneke serbixwe û demokratîk bi esasekî şerefa mirovayetî û walatparêzîyê qebul dikin, tenê ji bo vê yekê rûbirûyî hemî rengên zilmê û bendan dibin!"

Bê kû ferqê bikine nav jin-mêr, ciwan-pîr, hemî karker, gundî, xort, jin, esnaf û karmendên (memurên) Kurdistan, tev mirovên dilxwazên rizgarîya netewayî! Ji bo em karibin serxwebûna netewayî, paşerojeke demokratîk, azad û dilşad pêkbînin em di safên ERNK de sazbibin û bibine yek! Em sazûmanên xwe yên cemawerî, yekîtîyên xwe yê rizgarîya netewayî derênin! Li her rexî em sazûmanên rizgarîya netewayî damezrênin û bipêşve bibin! Li hemberî kolonyalîya Tirkî faşîst û casûsên wê bi cesûrî û fedekarî em tekoşînê bikin!

*** JÎ BO KURDİSTANEKE SERBİXWE, DEMOKRATIK Û AZAD BİPÊŞVE!**
*** BİMRÎ KOLONYALÎYA-FAŞÎSTÎ TİRK Û EMPERYALÎZM!**
*** BİJÎ TEKOŞÎNA SERXWEBÛN Û AZADÎYA KURDİSTAN!**
*** BİJÎ ENÎYA RIZGARÎYA NETEWAYÎ KURDİSTAN!**

ENÎYA RİZGARÎYA NETEWAYÎ KURDİSTAN
(ERNK)
21.3.1985

DERÎYÊ ZİMANÎ

3

Amadekar Cankurd

Tîpên bê deng (Nedenganî)

Homêr û Nazê Diçin Ber Avê

Çemeki biçûk, ji neva çiyan diheriki û di nava dar û zinaran re, berve deştê diçû. Çem di binê gundê wan re dixuşe. Bi roj û şev xumaxuma avê. Darên sicê, biyê, sipîdarê, dehl û gevzê, di ber kenarên avê re şin dibin. Di geliyê de gelek baxçe û bîstan hene, têde baxçevan kar dikin. Di geliyê de pir darên hinar, gûz û zerdeliyê hene. Lawikên gund li wir dilizin û xwe davêjin nava avê, lê av sare, ji ber ku dem buhare..

Homêr û Nazê karik û berxik ên xwe dibirin çêrê, di ber çem re çendek masivan **diçûn**, dengê henek û kenê wan ji dûrve dihat.

Destpêka buharê ye, Kurdistan dibe bihişt. Nazê gote Homêr:

– Welatê me çiqas xweşike!
– Erê wilo ye. Lê ne di destên me de ye.
– Kuro! Wê rojekê bibe malê me.
– Emê li vir bendekê li pêş avê avabikin..

Hin ewan wilo di hizr û xewnerojan de mane, pêjna hindek mêran bi ber çavên wan ket. Li milên tiving hebûn, rih û simbêlên wan tevhev bûbûn, lê dêmên wan li ken bûn. Yeki ji wan got:

– Netirsin, em dostin.

Nazê li wan nihêri, ji seri heya solan û pirsi:

– Ma hûn pêşmerge ne?!

Wan deng nekir..

Homêr gote Nazê:

– Ma tu nişana Hêzên Rizgariya Kurdistan li ser singên wan nabini?

Çavên Nazê tiji şadi û hêvi bûn û bi lez got:

– Hûn çi divên? Çi ji we re pêwiste? Em dikarin herin ji mal binin, cendirme û ajan her li gund hene..

Yeki di ji wan got:

– Me tişt navê. Hûn zarowên biçûkin. Tenê me hêviyek di we de heye, gava hûn xwendina rakin, ji bir nekin; ku Kurdistan li hêviya we ye. Nazê û Homêr bi hevre gotin:

– Em ji bir nakin..

Pişt re Nazê got:

– Bibin, berxikeki xwe bibin. Gava li mal ji me pirs bikin, emê bibêjin ku gur revand.

Pêşmerge ji wan cuda bûn û keniyan, lê Nazê heya demekê li wan temaşa dikir û bi ramanên seriyê xwe re mijûl dibû.

. . . .

Di hejmara çûyi de, me li ser tîpên dengdar (denganî) nivisand, icar ji emê li ser tîpên bêdeng (nedenganî) bi kurtî binivisin. Tîpên bêdeng di Zimanê me de, weke kevirên yapiyê û avakirinê ne, ciyê xwe ji zû de girtine, bi asanî nayên guhartin, û di diroka zimanê me de her wilo mane. Lê wan tîpên dengdar di nava zaravan de bi asanî hatine guhartin, lê bê guman bê wan kevir zimanê (tîpên bêdeng) hevdu tucaran nagirin.

Tîpên bêden, wilo hatine navkirin, ji ber ku dengê wan bi şikevta devê merov nakeve û hemî ji serê zimanê me derdikevin û gava zimanê merov an ji didanên wî yên pêşin nesax bin, hineki lêvkirina tîpên bêdeng girane. Tîpên bêdeng evin:

B	C	Ç	D	F	G	H	J	K	L	M	N	P	Q	R	S	Ş	T	V	W	X	Y	Z
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20			

Di nava Kurdên ku bi tîpên erebî dinivisin de, du tip din xistine nava Kurdî, ewan ji evin:

H̃ Mina H̃esen H̃eleb H̃esret
X̃ Mina X̃ezal X̃erib ....

Lê gava em van tîpên nû lêvbikin, emê bibînin ku evan ji koka zimanê merov derdikevin, ev jî nîşaneke ku van tipan ji erebî hatine, ji ber ku di erebî de çend tîp wilo hene. Ji aliyekî dî ve, tîpên H û X di şorên nekurdî de bikar tên, wek wan şorên ku bi me re derbazbûne. Hinek Kurd hene tîpek bêdeng ducarkî dinivisin, wek:

Gulle bi ser gundê me de barandin.

Ev ji ji pêwendiya me ya dirêj bi zimanê erebi ra hatiye, tişteki wilo di zarava Soranî de ji belav bûye. Ji ber ku di erebi de (Şeddê-Zorkirin) heye, lê di Kurdi de nîne. Û ji **bo** vê yekê, berê Kurdan hinek navên ereban şaş lêvdikirin û li çıya û gundên ku pêwendi bi ereban re nekirine hin wilo maye, wek:

Muherrem dikin Mehrem
Muhemmed dikin Mehmet an bi kurtî Meho
Şemsiddin dikin Şemdin û wek wî Nesriddin dikin Nesirdin...

Di nava tipên bêdeng de, pênc tip (çewi) hene, evin:

Ç	K	T	P	R
1	2	3	4	5

Ka em binihêrin: ji bo çi ji wan re tipên (çêwî) dibêjin.

Bi van şoran emê wan ji ser hev derxinin.

Nerm

Çem Penc û çemê royê germiyê dixin erdê.
Ker Meroveki ker (kehr) nabihise, ji ber ku guhên wi nesaxin.
Ter Dara ku şikandî ter û nerme.
Pit Pit dayika pir e, diya bav an dayikê ye.
Rê Rê (rêg, rêk) naçe Kurdistan, bê zor û deban.

Hişk

Çem Ey çemo çemo! çemê Mosili... Çemê Ferat...
Ker Ta kengê emê kurtanê kera bin?
Têr Têr tiji genim kir û hilda ser milê xwe.
Pit Seriyê divitê min pit bûye.
Rek Xanî bi kevir û rek û heriyê ava dibe.

Em dibînin, ku carekê tipê cêwi nerm lêvdibe û carekê hişk an sert lêvdibe. Û loma Kurdên Sovyetistanê van her pênc tipan ducarki dikin ser tipên Kurdi û hejmara tipan li ba wan digihine (44) tipan.

Di Kurdi de, weke ku xweya dike, tipên bêdeng yên ku bêtir lêvdibin û bikar tên evin:

B	D	K	L	M	N	P	R	S	T
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

û ji wan gelek şorên Kurdi bi hemkariya dengdaran pêda bûne û nemaze gava van tipan di destpêka şoran de tên. Di salên 1972-1974an de, min li bajarê Şamê (Sûriyê) nêzika 5000-6000 şorên Kurdi civandin serhev, piraniya wan bi van tipan destpêdikirin.

Sê tip Kurdi yên bêden hene, zimanê naziktir dikin.

G	J	V
1	2	3

û loma Kurdên me zimanên Awrûpi ji ereban rastir lêvdikin, ji ber ku tipên wilo nazik û nermik di zimanê wan de ninin.

. . . .

Pirs: Ki dikare van şorên ku bi tipên çêwî ji serhev derxine?

Kêl:
Kêl:

Çire:
Çire:

Pel:
Pel:

Tu:
Tu:

Kerik:
Kerik:

. . . . . .

Dûmahî di hejmara di... û dema xatirê we...

Vietnam İşçi Partisi'nin İkinci Ulusal Kongresinde Sunulan Siyasal Rapor'dan alınmıştır.

Uzun Dönemli Direniş Savaşı

Ho Chi Minh

Düşman yıldırım savaş planlamıştı. Onlar sür'atle saldırmak, sür'atle zafer kazanmak istedikçe Partimiz ve Hükümetimiz "Uzun Dönemli Direniş Savaşı" sloganını ortaya attı. Düşman aramıza bozgunculuk sokmayı planladı, bizim sloganımız ise "bütün halkın birliği" oldu.

Bundan dolayı, daha başlangıçtan beri bizim stratejimiz düşmanınkine üstün geldi.

Uzun dönemli bir direniş savaşı vermek için, orduya yeterli silah ve cephane ikmali, birliklere ve halka yeterli yiyecek ve giyecek ikmali yapılması gerekir. Ülkemiz yoksul ve tekniğimiz geridir. Bazı sanayiye sahip olan şehirlerimiz ve kasabalarımız düşman tarafından işgal edilmiştir. Biz malzeme eksikliklerimizi bütün halkın canla başla çalışması yolu ile gidermeye çalıştık. Böylece, Parti ve Hükümet yurtseverlik yarışını teşvik etti. Yarış bütün alanları kaplamış, fakat üç ana noktaya yöneltilmiştir: kıtlığı uzaklaştırmak, bilgisizliği ortadan kaldırmak ve yabancı istilacıları yok etmek.

İşçilerimiz kendilerini canla başla eğiten ve büyük kahramanlıklar kaydeden birliklerimize silahlar imal etmek için yarıştılar. Yeni zaferler bunun kanıtıdır. Halkımız istekle yarıştı ve doyurucu sonuçlar aldı: ülkemiz ekonomide geridir, biz dört ya da beş yıldır Direniş Savaşı vermekte ve hâlâ pek fazla sıkıntı çekmeden savaşa dayanabilmekteyiz. Bu bir gerçektir. Bu, dünyaca alkışlanan parlak bir başarıdır. Ben, Kongre'ye, birliklerimize ve yurttaşlarımıza samimi teşekkürlerini ve tebriklerini göndermesi gerektiğini teklif ediyorum.

Fakat bizim örgütümüz, denetimimiz, tecrübelerin değiş tokuş edilmesi ve toplanması yönümüz hâlâ zayıftır. Bu bizim kusurumuzdur. Artık bundan sonra bunları yenmeğe savaşacağız ve yapılan bu yarış hareketi daha bir çok iyi sonuçlar verecektir.

Askeri Yön Direniş Savaşının Kilit Noktasıdır

Direniş savaşının başlangıcında ordumuz gençti. Kahramanlıkla dolu da olsa silahları, tecrübesi, subayları, her şeyi eksikti. Düşman ordusu dünyaca tanınmıştı. Onların deniz, kara ve hava kuvvetleri vardı. Bundan başka İngiliz ve Amerikan emperyalistleri tarafından, özellikle bu sonuncular tarafından destekleniyorlardı.

Bizim kuvvetlerimizle düşmanınki arasındaki fark o kadar büyüktü ki, o zaman bizim Direniş Savaşımızı "bir file karşı savaşan bir çekirge"ye benzetenler vardı.

Eğer işler mevcut koşullar içinde ve dar kafa ile maddi yönden görülseydi öyleydi. Biz uçaklara ve toplara bambu sopalarıyla karşı koymak zorundaydık. Fakat Marksizm-Leninizmin kılavuzluğunda giden Partimiz, sadece şimdiki duruma değil fakat aynı zamanda geleceğe bakıyor ve kitlelerin, ulusun ruhuna ve gücüne güven duyuyordu. Bundan dolayı biz kararsız ve karamsar halka pervasızca şöyle dedik:

"Bugün file karşı çekirge savaşıyor."

"Fakat yarın filin karnı deşilecektir."

Fiilî yaşam gösterdi ki bizim ordumuz zorlu bir kaplan haline gelirken, sömürgeci "fil"in karnı deşilmektedir.

Her ne kadar başlangıçta düşman daha güçlü ve biz daha zayıf idiysek de biz Direniş Savaşını inatla sürdürdük, bir çok başarılar kaydettik ve nihaî zafere inandık; çünkü davamız haklı, birliklerimiz yürekli, halkımız birleşmiş ve korkusuzdur. Çünkü biz, Fransız halkı ve dünya demokratik kampı tarafından desteklenmekteyiz. Ve yine, çünkü bizim stratejimiz doğrudur.

Parti ve Hükümetimiz Direniş Savaşımızın üç aşaması olduğunu önceden görmüştür:

Birinci aşama, 23 Eylül 1945'ten 1947 sonbahar ve kışındaki Viet Bac kampanyasının bitimine kadar sürer. Bu aşamada bütün yaptıklarımız ana kuvvetlerimizi korumak ve arttırmak yönünde oldu.

İkinci aşama, 1947 Viet Bac Kampanyasının sonundan bugüne kadar sürer. Bu aşamada düşmanla aktif şekilde çatıştık ve karşı saldırı hazırlığı yaptık.

Üçüncü aşama, genel karşı saldırı aşamasıdır.

Partinin ve Hükümetin bu siyaset noktasını kavramadıklarından, birtakım yoldaşlar yanlış görüşlere saplandılar. Bir kısmı genel karşı saldırı sloganının pek erken ortaya atıldığını söyledi. Diğer kısmı genel karşı saldırının tarihini bilmek istiyordu. Yine bir başka kısmı karşı saldırının kesinlikle 1950 içinde olabileceğine vb. inanıyordu.

Bu yanlış anlayışlar bizim çalışmamıza zararlı oldu. Biz, her şeyden önce, Direniş Savaşının uzun süreceğini, fakat zaferin bizim olacağını hatırda tutmalıyız.

Direniş Savaşı uzun sürmelidir, çünkü bizim nüfusumuz azdır, toprağımız küçüktür ve ülkemiz yoksuldur. Bunun için bütün ulusumuz tarafından uzun ve iyi hazırlıklar yapmamız gerekir. Biz Fransız istilacılarının bize nazaran pek güçlü olduklarını, ayrıca, onlara İngilizler ve Amerikalılar tarafından yardım edildiğini her zaman hatırda tutmalıyız.

Onlar "kalın kabuklu bir mandalin"-dirler; bizim "tırnaklarımızı keskinleştirmek" için zamana gereksinmemiz vardır.

Biz her aşamanın bir ötekisine bağlı olduğunu, ikincisinin birincisini izlediğini ve üçüncüsünün tohumlarını yetiştirdiğini de anlamalıyız.

Bir aşamadan öbürüne giden yolda çok değişmeler olur. Gene her aşamanın kendi içinde değişmeleri vardır.

Genel durumu büyük aşamalara bölerek incelemek olanak dahilindedir, fakat bir aşamayı ötekinden ekmek keser gibi tamamen kesip ayırmak mümkün değildir. Her aşamanın süresi ülke içindeki ve dünyadaki duruma ve düşman kuvvetleri ile kuvvetlerimiz arasındaki değişmelere bağlıdır. Biz uzun dönemli Direniş Savaşının genel karşı saldırı için yapılan hazırlıklarla sıkı sıkıya ilgili olduğunu anlamalıyız. Direniş Savaşı sürdükçe genel karşı saldırı için yapılan hazırlıklar da sürmelidir. Bu, düşman kuvvetleri ile bizim kuvvetlerimiz arasındaki değişmelere ve genel uluslararası durumdaki değişmelere bağlıdır.

Her durumda, hazırlık ne kadar dikkatli ve ne kadar mükemmel olursa, genel karşı saldırı da o kadar elverişli ve başarımızda o kadar kesin olacaktır.

"Genel karşı saldırıya kuvvetli şekilde hazırlanmak" sloganı 1950 başında ortaya atılmıştır.

O yıl içinde hazırlık yapabildik mi?

Evet, yaptık. Hükümet genel seferberlik emri çıkardı ve yurtseverlik yarışı hareketini başlattı. İyi bilindiği gibi, birlikler ve halk hazırlıklar yapmak için uğraştı ve iyi sonuçlar aldı.

1950'de genel karşı saldırıya geçtik mi?

Evet, geçtik ve geçmekteyiz. 1950 başında büyük diplomatik başarılar kaydedilmesi ve o yılın sonunda savaş cephelerinde kazanılan zaferler bunun kanıtı olmuştur.

Biz genel karşı saldırıyı başlattık mı?

Biz henüz fiilen uygulanmaya genel karşı saldırı düğmesine basmak için hazırlıklarda bulunduk. "Kuvvetli şekilde karşı saldırıya geçmek hazırlığı..." kelimelerinin anlamını tamamen kavramalıyız.

Bir defa hazırlıklar tam oldu mu, genel karşı saldırıyı başlatacağız. Hazırlıklar ne kadar tam olursa genel karşı saldırıyı başlatma saati o kadar çabuk gelecek ve o kadar elverişli olacaktır.

Biz acelecilikten, düşüncesiz cesaretten ve sabırsızlıktan sakınmalıyız.

Birlikler, halk, kadrolar, herkes ve her kesim, tam hazırlık yapmak için çalışmalıdır. Hazırlıklarımız tamamlandığı zaman biz genel karşı saldırıyı başlatacağız ve bu mutlaka başarılı olacaktır.